
 nerco	NERCO - Ν. ΧΛΥΚΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ.	 ΟΜΙΚΡΟΝ TECHNOLOGICAL SOLUTIONS	ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.	ΕΥΛΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.	ΕΥΛΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.
ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ					
ΕΝΟΤΗΤΑ 4 : ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ					

ΠΑΡΑΔΟΤΕΟ Π.4.1

Προτάσεις Βελτίωσης και Συνοδευτικές Αναλύσεις Κανονιστικών Επιπτώσεων (α)

Προτάσεις Βελτίωσης

«ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ»

ΟΠΣ 5000346

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο
2007-2013 & 2014-2020

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
& ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ε.Π.
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΥ
ΤΟΜΕΑ

ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με την συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Β. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ	2
Β.1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ	2
Β.2. ΤΑ ΣΤΑΔΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ	4
Β.2.1. Η Συλλογή της δασικής νομοθεσίας ως προϋπόθεση της Κωδικοποίησής της	4
Β.2.2. Η αξιολόγηση των προς κωδικοποίηση διατάξεων της δασικής νομοθεσίας ως προϋπόθεση των προτάσεων βελτίωσής της	5
Β.2.3. Οι προτάσεις βελτίωσης της δασικής νομοθεσίας	5
Β.2.4 Η σύνταξη του σχεδίου Κώδικα	5
Β.3. ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΤΑΔΙΟ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ.	6
Β.3.1. Εισαγωγικά	6
Β.3.2. Γενικές παρατηρήσεις και επισημάνσεις επί των προτάσεων βελτίωσης	6
Β.3.3. Ο χαρακτήρας και η ταξινόμηση των προτάσεων	8
Β.3.4. Η διάρθρωση του παρόντος παραδοτέου	9
Β.3.5. Η δυσκολία και οι ιδιαιτερότητες της διατύπωσης των προτάσεων	12
Β.3.6. Ειδικές παρατηρήσεις και επισημάνσεις επί των προτάσεων βελτίωσης ανά θεματική ενότητα	13
Β.3.7. Επισημάνσεις κατά θεματική ενότητα που αφορούν σε ουσιαστικές παρεμβάσεις διατάξεων, αντικείμενο νομοθετικής πρωτοβουλίας και εκτός των ορίων του παρόντος έργου Κωδικοποίησης.	96

B. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΟ ΚΩΔΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

B.1. Εισαγωγικές παρατηρήσεις

Όπως αναφέρεται και στην Έκθεση Αξιολόγησης της Συλλογής της δασικής νομοθεσίας και συγκεκριμένα στις εισαγωγικές παρατηρήσεις που αφορούν στο σύνολο της δασικής νομοθεσίας, αυτή αποτελεί την αρχαιότερη εθνική νομοθεσία με προστατευτικό χαρακτήρα και αντικείμενο. Λειτουργήσε επί μακρόν ως υποκατάστατο και προάγγελος της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, της οποίας πλέον αποτελεί βασικό κορμό. Η αφετηρία της δασικής νομοθεσίας εντοπίζεται στο 1833. Έκτοτε, η νομοπαραγωγική διαδικασία είναι διαρκής με περιόδους διαφορετικής έντασης, συνεχίζεται δε μέχρι και σήμερα.

Στο μεγάλο αυτό ανάπτυγμα του χρόνου το αντικείμενο της δασικής νομοθεσίας διευρύνθηκε, συμπληρώθηκε, τροποποιήθηκε και συνδέθηκε τόσο με ιδιοκτησιακά ζητήματα όσο και με ζητήματα που αφορούσαν στην προστασία και διαχείριση του δασικού περιβάλλοντος ως φυσικού αγαθού αλλά και στη δημιουργία και οργάνωση της κατάλληλης διοικητικής δομής, θέτοντας τις βάσεις της δασικής διοίκησης. Μέσα στο ευρύ αυτό φάσμα, που όμως εξυπηρετήθηκε από διαφορετικά νομοθετήματα ποικίλου περιεχομένου, σημαντική θέση καταλαμβάνει και η ενσωμάτωση διάφορων πτυχών και εκφάνσεων του δασικού πλούτου, που συναρτώνται με τον πολυλειτουργικό ρόλο του δάσους και τις ποικίλες λειτουργίες του : οικολογικές, κοινωνικές, οικονομικές.

Εκείνο όμως που έχει μεγάλη σημασία για το παρόν έργο της ΚΔΝ είναι ότι επειδή το δασικό περιβάλλον κατέστη αντικείμενο όχι μόνον διαχρονικής ρύθμισης αλλά και διαφορετικής ισχύος διατάξεων (Σύνταγμα 1975 και κοινή νομοθεσία) με μεγάλη ποικιλία θεματικών ενοτήτων και συσχετίσεων, εμφανίζει έντονη διαθεματικότητα. Συναρτάται, συναντάται και τέμνεται με τους βασικότερους κλάδους δικαίου, όπως το αστικό δίκαιο, το ποινικό δίκαιο, το φορολογικό δίκαιο, το διοικητικό δίκαιο, το συνταγματικό δίκαιο, το δίκαιο της χωροταξίας, το δίκαιο της πολεοδομίας και το δίκαιο του περιβάλλοντος. Επίσης, πολύ συχνά σημαντικός αριθμός δασικών διατάξεων κατέστη

αντικείμενο ελέγχου συμφωνίας ή μη με το ειδικό συνταγματικό πλαίσιο προστασίας του δασικού πλούτου.

Η παραπάνω διαθεματικότητα, που συνιστά ένα από τα βασικά πλεονεκτήματα της δασικής νομοθεσίας, την ίδια στιγμή αποτελεί και μια από τις βασικές της αδυναμίες. Επειδή πρόκειται για αντικείμενα που θεραπεύτηκαν σε διαφορετικές χρονικές συγκυρίες και στο πλαίσιο διαφορετικής προέλευσης και έντασης νομοθετημάτων, κάνουν την παρουσία τους αισθητή ποικίλα νομικά φαινόμενα: πολυνομία, αποσπασματικότητα, έντονη περιπτωσιολογία, παράλληλη ισχύς διατάξεων με εν μέρει επικαλυπτόμενο περιεχόμενο, συνίσχυση διατάξεων με ταυτόσημο περιεχόμενο, επαναλήψεις ή πλεονασμοί, νομικές ασάφειες και νομικά κενά.

Ταυτοχρόνως, λόγω και της μακροχρόνιας νομολογιακής επεξεργασίας των σχετικών θεμάτων, έχουν ανακύψει ζητήματα αντισυνταγματικότητας πολλών διατάξεων. Η επεξεργασία αυτή κατέστη πιο έντονη μετά το 1975, οπότε και κατοχυρώθηκε συνταγματικά η προστασία του δασικού πλούτου.

Στο πέρασμα σχεδόν δυο αιώνων η δασική νομοθεσία αφομοίωσε όλες τις κοινωνικοοικονομικές και πολιτικές εξελίξεις, όπως και τις αντίστοιχες επιστημονικές και νομικές εξελίξεις. Το μωσαϊκό αυτό, από πλευράς χρόνου και αντικειμένου, κατέστη υπερμεγέθες, σύνθετο, δυσανάγνωστο και περίπλοκο. Από νομικής δε σκοπιάς, παρουσίασε έντονα προβλήματα εφαρμογής αλλά και ερμηνευτικά ζητήματα που απασχολούν μεγάλη μερίδα του νομικού κόσμου αλλά και των πολιτών λόγω αρνητικών, όπως είναι φυσικό, συνεπειών είτε για τους ιδιώτες είτε για το Δημόσιο. Αποτέλεσμα η δημιουργία κλίματος ανασφάλειας δικαίου και συναλλαγών. Πολλές μάλιστα φορές δημιουργείται αίσθημα άνισης μεταχείρισης λόγω αλλεπάλληλων τροποποιήσεων, έλλειψης ή και κατάχρησης μεταβατικών διατάξεων.

Πρόσθετο πρόβλημα δημιουργείται από το γεγονός ότι όλο αυτό το δασικό νομοθετικό οικοδόμημα, μέσα από τις πολυάριθμες τροποποιήσεις του, καταργήσεις, αντικαταστάσεις μεμονωμένων διατάξεων και προβλέψεων με έντονα περιπτωσιολογικό χαρακτήρα, απώλεσε το στοιχείο της εννοιολογικής συγκρότησης και ενότητάς του ή της εσωτερικής συνοχής του, δίνοντας τη θέση του στην ετερογένεια.

Η επικοινωνία, διασταύρωση αλλά και η άμεση συσχέτιση με «νέες» και πιο σύγχρονες νομοθεσίες, όπως κυρίως η περιβαλλοντική και άλλες τομεακές νομοθεσίες (λ.χ. ενέργειας, υδάτων, τουρισμού, πολεοδομίας, χωροταξίας), μπορεί να εμπλούτισε την ύλη της δασικής νομοθεσίας, ταυτοχρόνως όμως την κατέστησε ακόμη πιο περίπλοκη και ετερογενή, λόγω της αναγκαστικής συνύπαρξης διατάξεων ποικίλης προέλευσης και ύλης, πολύ παλαιότερων με νεότερες καθώς και διατάξεων διαφορετικής ισχύος. Οι όποιες δε προσπάθειες «απορρόφησης» των «νέων» διατάξεων ήταν αποσπασματικές και, εκ του αποτελέσματος, με μειωμένα ποσοστά επιτυχίας.

Εντοπίζεται μάλιστα, πλην των άλλων, και έλλειψη συσχέτισης της ορολογίας που χρησιμοποιείται στη δασική νομοθεσία με την αντίστοιχη της λοιπής ισχύουσας νομοθεσίας, που επηρεάζει έμμεσα ή άμεσα και την εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας. Και τούτο διότι, όπως προαναφέρθηκε και στην έκθεση αξιολόγησης της συλλογής της δασικής νομοθεσίας, σημαντικό μέρος της «παλαιάς» δασικής νομοθεσίας έχει ενταχθεί στο δίκαιο του περιβάλλοντος, που είναι πιο σύγχρονο, χωρίς όμως να έχει καταστεί δυνατή η αντίστοιχη μεταξύ τους «επικοινωνία» και κυρίως η ενσωμάτωση των όρων από τη δασική νομοθεσία. Διατήρησε δηλ. σε σημαντικό βαθμό η δασική νομοθεσία την εσωστρέφεια που την χαρακτήριζε επί σειρά ετών.

Βέβαια, έμμεση ή και άμεση επίδραση στη δασική νομοθεσία έχει και το δίκαιο της ΕΕ με περιβαλλοντικό περιεχόμενο αλλά και το διεθνές δίκαιο του περιβάλλοντος με τη θέση σε ισχύ σημαντικών διεθνών και περιφερειακών περιβαλλοντικών συμβάσεων. Για το ειδικότερο αυτό θέμα εμπεριέχονται ειδικά σχόλια στο πλαίσιο της Έκθεσης Αξιολόγησης (βλ. υπό στοιχ. Α.7 «Ειδικά σχόλια για τη συλλογή της νομοθεσίας της ΕΕ και τις διεθνείς συμβάσεις»).

B.2. Τα στάδια του έργου της Κωδικοποίησης της δασικής νομοθεσίας

B.2.1. Η Συλλογή της δασικής νομοθεσίας ως προϋπόθεση της Κωδικοποίησής της

Καθίσταται προφανές, ενόψει των ανωτέρω, ότι η συλλογή αυτής της διαχρονικής και διάσπαρτης νομοθεσίας, που έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί σε εκτεταμένη χρονική κλίμακα και από νομοθετήματα όχι μόνον δασικά αλλά πάσης ύλης και διαφορετικής ισχύος, συνιστά ένα σύνθετο και απαιτητικό εγχείρημα. Η δε προσέγγισή του επιβάλλει συγκεκριμένη μεθοδολογία.

Εμπεριέχει τη συλλογή, ταξινόμηση και συστηματοποίηση της ισχύουσας νομοθεσίας και νομολογίας, ενώ διαρθρώνεται στο πλαίσιο θεματικών ενοτήτων με νοηματική και συστηματική αλληλουχία. Έτσι, η Συλλογή αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση του έργου της Κωδικοποίησης της δασικής νομοθεσίας. Μετά την ολοκλήρωση του πρώτου αυτού σταδίου της Συλλογής (Παραδοτέα Π 1.1 Συλλογή της δασικής νομοθεσίας και Π 1.2 Ταξινόμηση - Ειδικές συλλογές νομοθεσίας σε έγγραφη και ηλεκτρονική μορφή, βάσει ομαδοποίησης των διατάξεων), ακολούθησε η σύνταξη της Έκθεσης Αξιολόγησης των κωδικοποιητέων διατάξεων (Παραδοτέο Π 3.1 Έκθεση αναγκών βελτίωσης της δασικής νομοθεσίας).

B.2.2. Η αξιολόγηση των προς κωδικοποίηση διατάξεων της δασικής νομοθεσίας ως προϋπόθεση των προτάσεων βελτίωσής της

Όπως επισημάνθηκε στην υποβληθείσα οικεία Έκθεση Αξιολόγησης, αντικείμενο της αξιολόγησης δεν είναι όλη η Συλλογή της δασικής νομοθεσίας αλλά μόνον οι προς κωδικοποίηση διατάξεις, όπως άλλωστε ορίζεται και από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης (ΚΕΚ).

Η ήδη υποβληθείσα Έκθεση αξιολόγησης επί των κωδικοποιητέων διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, δια της οποίας συγκεντρώθηκαν, αναδείχθηκαν και αναλύθηκαν οι αδυναμίες που διαπιστώθηκαν στο πλαίσιο της συλλογής, της ταξινόμησης και συστηματοποίησης των διατάξεων αυτών, αποτελεί το δεύτερο απαραίτητο βήμα για την κωδικοποίηση της δασικής νομοθεσίας.

B.2.3. Οι προτάσεις βελτίωσης της δασικής νομοθεσίας

Οι προτάσεις βελτίωσης συνιστούν το τρίτο στάδιο του έργου της ΚΔΝ, το αναλυτικό περιεχόμενο του οποίου προσεγγίζεται κατωτέρω.

B.2.4 Η σύνταξη του σχεδίου Κώδικα

Το τελευταίο στάδιο του έργου αποτελεί η σύνταξη του σχεδίου Κώδικα της Δασικής Νομοθεσίας, όπως περιγράφεται αναλυτικά και στην οικεία σύμβαση.

B.3. Το παρόν στάδιο των προτάσεων

B.3.1. Εισαγωγικά

Το παρόν στάδιο αφορά στη διατύπωση των προτάσεων αντιμετώπισης των αδυναμιών που αναδείχθηκαν μέσω της αξιολόγησης και, ως εκ τούτου, ακολουθεί την αυτή συλλογιστική πορεία με την Έκθεση αξιολόγησης (Γενικές παρατηρήσεις & Ειδικές παρατηρήσεις ανά θεματική ενότητα). Έτσι, οι υποβαλλόμενες προτάσεις, όπως και η αξιολόγηση, αναφέρονται όχι στο σύνολο της Συλλογής, αλλά μόνο στις προς κωδικοποίηση διατάξεις και απαντούν στα ζητήματα που ανέκυψαν κατά τη συλλογή και αναπτύχθηκαν στην Έκθεση αξιολόγησης.

B.3.2. Γενικές παρατηρήσεις και επισημάνσεις επί των προτάσεων βελτίωσης

Σύμφωνα με το άρθρο 12 με τίτλο «Κωδικοποίηση» του Ν. 4048/2012 «Ρυθμιστική Διακυβέρνηση: Αρχές, Διαδικασίες και Μέσα Καλής Νομοθέτησης», το περιεχόμενο και το αντικείμενο της κωδικοποίησης ορίζεται όπως παρακάτω :

«Άρθρο 12.

1. Κατά την κωδικοποίηση λαμβάνει χώρα, κατά περίπτωση, αναδιάρθρωση διατάξεων, απάλειψη των διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων που δεν έχουν πεδίο εφαρμογής, αναδιατύπωση των κειμένων σε εύληπτη γλώσσα, προσαρμογή των διατάξεων που καθορίζουν αρμοδιότητες διοικητικών και άλλων οργάνων προς το ισχύον οργανωτικό σχήμα των κεντρικών και αποκεντρωμένων κρατικών υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα (νομοθετική κωδικοποίηση)».

Το παρόν κεφάλαιο των προτάσεων θα εστιαστεί στα ανωτέρω ζητήματα (αναδιάρθρωση διατάξεων, απάλειψη των διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητά ή σιωπηρά, καθώς και των μεταβατικών διατάξεων που δεν έχουν πεδίο εφαρμογής, αναδιατύπωση των κειμένων σε εύληπτη γλώσσα, προσαρμογή των διατάξεων που καθορίζουν αρμοδιότητες διοικητικών και άλλων οργάνων προς το ισχύον οργανωτικό σχήμα των κεντρικών και αποκεντρωμένων κρατικών

υπηρεσιών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων του δημόσιου τομέα).

Επιπρόσθετα, επισημαίνεται ότι οι υποβαλλόμενες προτάσεις εναρμονίζονται και με τις οδηγίες για την κωδικοποίηση της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποίησης (Κ.Ε.Κ.). Ειδικότερα, εν όψει του γεγονότος ότι οι ομάδες εργασίας και η Κ.Ε.Κ. δεν έχουν αρμοδιότητα εξέτασης ζητημάτων τροποποίησης της νομοθεσίας, η οποία γίνεται με την έκδοση νόμων κατά τη συνήθη διαδικασία και όχι με την κωδικοποίηση (Κ.Ε.Κ., Εγχειρίδιο οδηγιών για την κωδικοποίηση της νομοθεσίας, ΙΔ'), οι παρούσες προτάσεις περιορίζονται στα ανωτέρω περιγραφόμενα ζητήματα καθώς και στις αναγκαίες για την κωδικοποίηση φραστικές μεταβολές (Κ.Ε.Κ., Εγχειρίδιο οδηγιών για την κωδικοποίηση, Παράρτημα: άρθρο 2 παρ. 2 του ν. 3133/2003).

Επομένως, μόνον οι νομικές αδυναμίες των συναφών διατάξεων (έλλειψη νομοθετικού αντικειμένου, αντινομίες, επικαλύψεις, αντιθέσεις προς το Σύνταγμα, το κοινοτικό δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες) προσεγγίζονται και συναφώς προσδιορίζονται οι ανάγκες βελτίωσης της υπό κωδικοποίηση ύλης υπ' αυτό το πρίσμα. Διευκρινίζεται ότι στην έννοια της βελτίωσης της δασικής νομοθεσίας υπάγονται ειδικότερα η άρση των ασαφειών, η απάλειψη ανενεργών διατάξεων, η εναρμόνιση εννοιών και όρων, καθώς και η προσαρμογή στο ισχύον διοικητικό σχήμα. Πρόκειται δηλ. για προτάσεις αποκάθαρσης της υφιστάμενης νομοθεσίας με την αντιμετώπιση των διαγνωσμένων νομοτεχνικών ζητημάτων και όχι ζητημάτων ουσίας, που συνιστούν άλλωστε αντικείμενο της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Διευκρινίζεται ότι, αν και η συνολική και συστηματική συγκέντρωση και ανάλυση των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας στο πλαίσιο της Συλλογής ανέδειξε παρεμπιπτόντως σημαντικά ζητήματα ως προς το ουσιαστικό περιεχόμενο πολλών νομοθετικών ρυθμίσεων, εν τούτοις ενόψει και των ανωτέρω, η υποβολή προτάσεων και για τα ζητήματα ουσιαστικού περιεχομένου εκφεύγει των ορίων του παρόντος έργου και δεν επηρεάζει το έργο της κωδικοποίησης των σε ισχύ διατάξεων. Στις περιπτώσεις δε εκείνες που εντοπίζονται τέτοια ζητήματα, προς ενημέρωση και διευκόλυνση του έργου της Διοίκησης και μόνον, επισημαίνεται ρητώς ότι αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής πρωτοβουλίας και του τυπικού νομοθέτη και παρατίθενται σε διακριτό κεφάλαιο του παρόντος (υπό στοιχ. Β.3.7.)

Τέλος, επισημαίνεται ότι δια του παρόντος υποβάλλονται προτάσεις με διατύπωση κατευθύνσεων και αξόνων παρεμβάσεων για την αντιμετώπιση των νομικών αδυναμιών που διαπιστώθηκαν, χωρίς να υποβάλλεται, στην παρούσα φάση, και αναδιατυπωμένο, αναμορφωμένο ή μεταγλωττισμένο στη δημοτική κείμενο διατάξεων. Οι όποιες αναγκαίες αναδιατυπώσεις των οικείων διατάξεων θα γίνουν κατά το τρίτο στάδιο της κωδικοποίησης.

Β.3.3. Ο χαρακτήρας και η ταξινόμηση των προτάσεων

Σχετικά με τον χαρακτήρα των προτάσεων επισημαίνεται ότι αυτές είναι είτε **γενικού χαρακτήρα**, αναφερόμενες σε ζητήματα που διατρέχουν οριζόντια το σύνολο ή μεγάλο μέρος των θεματικών ενοτήτων των κωδικοποιητέων διατάξεων, είτε **ειδικές**, αναφερόμενες κατά τρόπο συγκεκριμένο στις επί μέρους διατάξεις. Αναφέρονται δε σε ζητήματα που εντοπίστηκαν στο στάδιο της αξιολόγησης και αφορούν σε :

- Συνύπαρξη διατάξεων παλαιότερων και σύγχρονων
- Σιωπηρώς καταργηθείσες διατάξεις
- Μεταβατικές (και λοιπές) διατάξεις που έχουν απωλέσει το αντικείμενο εφαρμογής τους ή παρήλθε ο χρόνος εφαρμογής τους
- Παντελή έλλειψη γλωσσικής ομοιομορφίας λόγω χρήσης αρχαϊζουσας, καθαρεύουσας και δημοτικής
- Αδυναμίες διατύπωσης (λ.χ. πολύπλοκες διατυπώσεις που δημιουργούν ασάφεια)
- Παράλληλη ισχύ διατάξεων
- Ύπαρξη αντιφατικών διατάξεων
- Ύπαρξη νομικών κενών ή ασαφειών
- Εσφαλμένη γλωσσική ή γραμματική απόδοση και διατύπωση
- Ταυτόσημες από πλευράς περιεχομένου διατάξεις διαφορετικής χρονικής προέλευσης
- Έλλειψη ομοιομορφίας ή και αποκλίσεις ορολογίας και εννοιολογικών ορισμών
- Έλλειψη εσωτερικής συνοχής και συνεκτικότητας
- Αδυναμία «επικοινωνίας» με νομοθεσίες πιο σύγχρονες (λ.χ. περιβαλλοντική νομοθεσία, τομεακές νομοθεσίες)
- Έλλειψη προσαρμογής στις νέες νομισματικές συνθήκες

- Έλλειμμα προσαρμογής στις νέες διοικητικές δομές
- Κρίση περί αντισυνταγματικότητας διατάξεων

B.3.4. Η διάρθρωση του παρόντος παραδοτέου

Ενόψει των ανωτέρω, η διάρθρωση του παρόντος παραδοτέου έχει την εξής μορφή :

A. Γενικές προτάσεις – οριζόντιες παρεμβάσεις

1. Προσαρμογή γλώσσας (από καθαρεύουσα σε δημοτική)

Αφορά στις περιπτώσεις που εντοπίζονται παλαιές διατάξεις διατυπωμένες στην αρχαϊζουσα ή και καθαρεύουσα, οι οποίες χρήζουν αναδιατύπωσης με απόδοσή τους στη δημοτική (*μεταγλώττιση της διάταξης από την αρχαϊζουσα ή την καθαρεύουσα στη δημοτική*) προκειμένου να υπάρξει γλωσσική ομοιομορφία και συνεκτικότητα του κειμένου.

2. Προσαρμογή και αντιστοίχιση δραχμών σε Ευρώ

Πρόκειται για τις περιπτώσεις που εντοπίζονται παλαιές διατάξεις που προβλέπουν χρηματικά ποσά σε δραχμές (*προσαρμογή της διάταξης στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ των εκφρασμένων σε δραχμές χρηματικών ποσών*).

Επιπλέον, λόγω των νέων οικονομικών δεδομένων αλλά και των σύγχρονων κοινωνικοοικονομικών απαιτήσεων σε κάποιες περιπτώσεις διατάξεων τίθεται ζήτημα εκσυγχρονισμού και επικαιροποίησης των προβλεπόμενων χρηματικών ποσών διότι η απλή αντιστοίχιση των δραχμών με ευρώ δεν στοιχείται με τις σύγχρονες οικονομικές ανάγκες και συνθήκες (*αναπροσαρμογή των προβλεπόμενων χρηματικών ποσών μετά την μετατροπή τους σε ευρώ ώστε να ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες*).

Υπάρχει βέβαια και η περίπτωση προβλεπόμενων χρηματικών ποσών σε ευρώ μεν, πλην όμως πρόκειται για εξαιρετικά χαμηλά ποσά που θέτουν ζήτημα ουσιαστικής αναπροσαρμογής τους ώστε ν' ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες.

Σημειώνεται ότι το ζήτημα της προσαρμογής στις νέες νομισματικές συνθήκες, με αναπροσαρμογή όπου απαιτείται του προβλεπόμενου ποσού

μετά τη μετατροπή του σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες ως παρέμβαση στο ουσιαστικό περιεχόμενο των διατάξεων εκφεύγει των ορίων του έργου της Κωδικοποίησης και ως εκ τούτου παρατίθεται κατωτέρω στο παρόν τμήμα των επισημάνσεων υπό στοιχ. Β.3.7.

3. Προσαρμογή οργάνων και αρμοδιοτήτων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και την ειδικότερη διάρθρωση της δασικής υπηρεσίας.

Αφορά στις περιπτώσεις που διαπιστώνεται έλλειμμα προσαρμογής στις νέες διοικητικές δομές.

4. Λοιπές νομοτεχνικές βελτιώσεις οριζοντίου χαρακτήρα (αντιστοίχιση εννοιών και ενοποίηση ορολογίας, κατάργηση πλεονασμών, κ.λπ.)

Πρόκειται για τις περιπτώσεις έλλειψης ομοιομορφίας ή και αποκλίσεις ορολογίας και εννοιολογικών ορισμών .

5. Κενά, ασάφειες και αντιφάσεις

Ως κενά εννοούνται τα αμιγώς νομικά κενά, εκείνα δηλ. τα οποία τυχόν αναφέρονται αποκλειστικά και μόνον στο πλαίσιο της κωδικοποίησης και για τις ανάγκες αυτής και προκύπτουν από την άρση ασαφειών, αντινομιών και αντιθέσεων.

Στις περιπτώσεις αυτές τίθεται ζήτημα πλήρωσης του κενού ή άρσης της ασάφειας ή αντιμετώπισης των αντιφατικών διατάξεων.

6. Σφάλματα διατύπωσης

Αφορά στις περιπτώσεις εσφαλμένης γλωσσικής ή γραμματικής απόδοσης και διατύπωσης (διόρθωση της εσφαλμένης διατύπωσης της διάταξης)

Β. Ειδικές προτάσεις - τυπολογία

1. Απάλειψη διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητώς ή σιωπηρώς ή οι οποίες έχουν περιπέσει σε αχρησία

Πρόκειται για περιπτώσεις που τίθεται ζήτημα απόλειψης της διάταξης ως ρητώς ή σιωπηρώς καταργηθείσας ή ως ανενεργού, κατόπιν ειδικής αιτιολόγησης.

Στο σημείο αυτό έχει σημασία ν' αναφερθεί ότι στις οδηγίες της ΚΕΚ υπογραμμίζεται ότι «..η απόλειψη διάταξης είναι ευχερής όταν υπάρχει ρητή διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης ή σχετική απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, όταν ασκεί την αρμοδιότητα του αρ. 100 παρ. 1ε Σ'. Αντιθέτως, για τις περιπτώσεις σιωπηρής κατάργησης επισημαίνεται από την ΚΕΝΕ ότι η απόλειψη είναι δυσχερέστερη όταν με νεότερη διάταξη ρυθμίζεται ακριβώς το ίδιο αντικείμενο ή γενικότερα το ρυθμιστικό πεδίο της μεταγενέστερης καλύπτει απολύτως την προγενέστερη ρύθμιση ενόψει του ερμηνευτικού κανόνα ότι δεν μπορούν να συνισχύουν δυο διατάξεις για το αυτό αντικείμενο και της αρχής ότι μεταγενέστερος νόμος καταργεί τον προγενέστερο. Σιωπηρή κατάργηση επέρχεται και σε περίπτωση αντίθεσης προς μεταγενέστερο Κανονισμό της ΕΕ».

2. Συγχώνευση/ομαδοποίηση διατάξεων με ομοειδές ή εν μέρει επικαλυπτόμενο περιεχόμενο (διατάξεις που ισχύουν παραλλήλως για το ίδιο αντικείμενο)

Πρόκειται για τις περιπτώσεις που τίθεται ζήτημα παράλληλης ισχύος διατάξεων (συγχώνευση των διατάξεων οι οποίες ισχύουν παραλλήλως, μετά από ειδική αιτιολόγηση)

3. Εντοπισμός και αναμόρφωση προβληματικών Μεταβατικών διατάξεων

Οι περιπτώσεις αυτές αφορούν σε Μεταβατικές (και λοιπές) διατάξεις που έχουν απολέσει το αντικείμενο εφαρμογής τους ή παρήλθε ο χρόνος εφαρμογής τους (απόλειψη της μεταβατικής διάταξης επειδή απώλεσε το αντικείμενο εφαρμογής της ή επειδή παρήλθε ο χρόνος εφαρμογής της.)

4. Κατάργηση διατάξεων που έχουν κριθεί ως αντισυνταγματικές με απόφαση του ΑΕΔ

Πρόκειται για τις περιπτώσεις διατάξεων που, εφόσον έχουν κριθεί αντισυνταγματικές δυνάμει αποφάσεως του ΑΕΔ, χρήζουν καταργήσεως,

δεδομένου ότι η απόφαση του ΑΕΔ αναπτύσσει εργασιμους τα αποτελέσματά της (κατάργηση της διάταξης διότι έχει κριθεί ως αντισυνταγματική με την υπ' αριθμαπόφαση του ΑΕΔ).

5. Αναμόρφωση διατάξεων που έχουν κριθεί αντισυνταγματικές – Συμμόρφωση προς τη νομολογία του ΣτΕ ή του ΑΠ

Στις περιπτώσεις αυτές τίθεται ζήτημα συμμόρφωσης προς τη νομολογία του ΣτΕ ή του ΑΠ με αναμόρφωση της οικείας διάταξης.

5.α. Εφόσον η αντισυνταγματικότητα μπορεί να θεραπευθεί με αναδιατύπωση και συμμόρφωση προς τη νομολογία

Στις περιπτώσεις αυτές τίθεται ζήτημα συμμόρφωσης προς τη νομολογία με αναδιατύπωση της διάταξης.

5.β. Εφόσον η κριθείσα αντισυνταγματικότητα δεν είναι θεραπεύσιμη (π.χ. αρ. 2 Ν. 1512/1985 έγκριση ρυμοτομικού σχεδίου σε δημόσια δασική έκταση)

Στις περιπτώσεις αυτές τίθεται ζήτημα απάλειψης της κριθείσας ως αντισυνταγματικής διάταξης.

6. Ενσωμάτωση σκέψεων ή διατακτικού αποφάσεων του ΣτΕ ή του ΑΠ

Αφορά σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η νομολογία προσδιορίζει ή εξειδικεύει ερμηνευτικά το περιεχόμενο μιας διάταξης. Στις περιπτώσεις αυτές τίθεται ζήτημα αναδιατύπωσης της διάταξης, ώστε να εναρμονιστεί με τη σχετική νομολογία του Σ.τ.Ε., Α.Π.

B.3.5. Η δυσκολία και οι ιδιαιτερότητες της διατύπωσης των προτάσεων

Αξίζει να σημειωθεί ότι το έργο του εντοπισμού, της διερεύνησης, καταγραφής, συστηματικής ταξινόμησης, ανάδειξης, αξιολόγησης και διατύπωσης των προτάσεων αντιμετώπισης των νομοτεχνικών ζητημάτων της προς κωδικοποίηση ύλης, αποτέλεσε εγχείρημα εξαιρετικά δύσκολο και προϊόν λεπτής επεξεργασίας.

Ο όγκος των κωδικοποιητέων διατάξεων, η ετερογένεια, το μεγάλο χρονικό φάσμα προέλευσης των νομοθετημάτων, η έντονα διαφοροποιημένη και διάσπαρτη ύλη, η αποσπασματικότητα και η υπέρμετρη περιπτωσιολογία καθώς και η πλούσια νομολογιακή επεξεργασία συνιστούν σημαντικές ιδιαιτερότητες και σημαντικές δυσκολίες της σύνταξης του παρόντος κειμένου των προτάσεων.

Έχει σημασία να τονιστεί εκ νέου ότι το κείμενο των προτάσεων βελτίωσης της υφιστάμενης σε ισχύ κωδικοποιητέας ύλης διαθέτει αμιγώς νομικό περιεχόμενο με αντικείμενο όχι τη μεταβολή ή την τροποποίηση της δασικής νομοθεσίας αλλά την αντιμετώπιση των διαγνωσμένων νομοτεχνικών ζητημάτων στο πλαίσιο εκπόνησης του σχεδίου Κώδικα και αποσαφήνισης-συστηματοποίησης της κωδικοποιητέας ύλης.

Ταυτοχρόνως, όμως, λόγω του περίπλοκου και εξαιρετικά σύνθετου χαρακτήρα του εγχειρήματος, αναδείχθηκαν σε πολλές περιπτώσεις και ποικίλα προβλήματα εφαρμογής, τα οποία όμως, επειδή προϋποθέτουν ανάληψη νέων νομοθετικών πρωτοβουλιών, αποτελούν αντικείμενο του τυπικού νομοθέτη και εκφεύγουν βεβαίως των ορίων και του σκοπού του παρόντος έργου της ΚΔΝ. Ο εντοπισμός και η αναφορά στις περιπτώσεις αυτές γίνεται σε διακριτό κεφάλαιο του παρόντος υπό στοιχ. Β.3.7. προς γνώση της Διοίκησης και μόνον, επισημαίνεται όμως και πάλι ότι δεν αποτελούν αντικείμενο του παρόντος.

Σημειώνεται τέλος ότι θα είναι η πρώτη φορά που τίθενται σε δημόσια διαβούλευση προτάσεις κωδικοποίησης, γεγονός που δεν έχει συμβεί με άλλες κωδικοποιήσεις. Αυτό συνιστά μια επιπλέον ιδιαιτερότητα του παρόντος εγχειρήματος, αφού δεν υπάρχει προηγούμενη γνώση και εμπειρία αλλά πρόκειται για καινοφανή διαδικασία.

Β. 3. 6. Ειδικές παρατηρήσεις και επισημάνσεις επί των προτάσεων βελτίωσης ανά θεματική ενότητα

Στο σημείο αυτό παρουσιάζονται αναλυτικά οι ειδικότερες αξιολογικές κρίσεις ανά θεματική κατηγορία.

Ειδικότερα :

B.3.6.1. Γενικές διατάξεις

I.A. Σκοπός¹

Το άρθρο 1 (σκοπός) του ν. 998/1979 αν και τροποποιήθηκε πρόσφατα με τον ν. 4280/2014 συμπεριλαμβάνοντας αναφορά στην αρχή της αειφορίας, θα πρέπει να ειπωθεί ότι και στη σημερινή του ακόμη μορφή δεν ανταποκρίνεται πλήρως στην ανάγκη μιας «ολιστικής», πολυεπίπεδης και πολυλειτουργικής προσέγγισης που είναι αναγκαίο να χαρακτηρίζει τον σκοπό μιας δασικής νομοθεσίας.

Εν όψει των παραπάνω εξετάζεται η αναμόρφωση και ο εμπλουτισμός του άρθρου 1 του ν. 998/1979, όπως ισχύει σήμερα μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 4280/2014, ώστε αυτό να ανταποκρίνεται με περισσότερη πληρότητα αλλά και με σύγχρονους όρους στις επιστημονικές, οικολογικές / περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές παραμέτρους που εμπεριέχονται στην αρχή της αειφορίας και της βιώσιμης ανάπτυξης καθώς και συνετής διαχείρισης των δασικών οικοσυστημάτων.

Η κρισιμότερη ίσως παράμετρος στην παραπάνω κατεύθυνση αναμόρφωσης και εμπλουτισμού του άρθρου 1 ν. 998/1979 είναι ειδικώς η ένταξη της παραμέτρου «κλιματική αλλαγή» και η αντιμετώπισή της στους σκοπούς του υπό διαμόρφωση κώδικα, δεδομένου ότι τα δασικά οικοσυστήματα από τη μια είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα στο φαινόμενο αυτό με μεγάλης διάρκειας απαιτούμενο χρόνο «προσαρμογής» και από την άλλη συμβάλουν ποικιλοτρόπως στην εξισορρόπηση και ρύθμιση του κλίματος.

Κρίνεται επιπρόσθετα ότι ειδικά για την κλιματική αλλαγή η βαρύνουσα σημασία που διαδραματίζει τόσο στον τομέα της δασοπροστασίας όσο και στον τομέα της διαχείρισης των δασών και εν πολλοίς ο «οριζόντιος» χαρακτήρας της σε σχέση με τα δάση (από τη μια η κλιματική αλλαγή επηρεάζει πολλαπλώς τα δάση και από την άλλη τα δάση συμβάλουν στον μετριασμό των επιπτώσεών της), επιβάλλει την ένταξη της όχι μόνον στον σκοπό της δασικής νομοθεσίας αλλά και στις γενικές διατάξεις περί δασοπροστασίας όπως και στις γενικές

¹ Σημειώνεται ότι ακολουθείται η αρίθμηση της θεματικής ανάλυσης της Συλλογής

διατάξεις περί διαχείρισης. Η συμπερίληψη της κλιματικής αλλαγής προτείνεται να γίνει ως οριζόντια διάσταση στις γενικές ως άνω διατάξεις και των τριών προαναφερθέντων θεματικών ενοτήτων με την πρόσθετη πρόβλεψη εξουσιοδότησης έκδοσης κανονιστικών πράξεων, οι οποίες και θα εξειδικεύουν καθέτως το περιεχόμενο, τους όρους και τις προϋποθέσεις αντιμετώπισης του φαινομένου της κλιματικής αλλαγής σύμφωνα με τις σύγχρονες επιστημονικές προσεγγίσεις.

Ειδικότερα αλλά και ενδεικτικά για τη συσχέτιση της παραμέτρου «κλιματική αλλαγή» με τον τομέα της διαχείρισης των δασών σημειώνεται ότι επιβάλλεται η επεξεργασία κατευθυντήριων διαχειριστικών κανόνων και πρακτικών με σκοπό την «προσαρμογή» ειδικά της δασικής διαχείρισης στην κλιματική αλλαγή. Οι εν λόγω κανόνες και πρακτικές είναι αναγκαίο να αξιοποιούν την έως σήμερα επιστημονική γνώση για το θέμα αυτό, λαμβάνοντας παράλληλα οπωσδήποτε υπόψη με ευκρινή και στοχευμένο τρόπο τις ιδιαιτερότητες του ελληνικού δασικού περιβάλλοντος, θα πρέπει δε να εγκριθούν από τον κανονιστικό νομοθέτη, ώστε στη συνέχεια υποχρεωτικά να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκπόνηση και έγκριση των επιμέρους σχεδίων διαχείρισης των δασών (δασοπονικά σχέδια και εκθέσεις, άρθρο 63 ν.δ. 86/1969). Για το σκοπό αυτό προτείνεται η ψήφιση νομοθετικής ρύθμισης εξουσιοδοτικού χαρακτήρα, που θα δώσει τη δυνατότητα στον αρμόδιο Υπουργό να εκδώσει τη συγκεκριμένη κανονιστική πράξη.

Επίσης, ως απαραίτητα στοιχεία της προτεινόμενης αειφορικής / βιώσιμης και συνετής διαχείρισης των δασών και δασικών εκτάσεων, που είναι εν τέλει ο θεμελιώδης και στρατηγικός στόχος μιας σύγχρονης δασικής πολιτικής προτείνεται να περιληφθεί η πληροφόρηση και συμμετοχή του ενδιαφερόμενου πολίτη πριν από τη λήψη κρίσιμων αποφάσεων για την προστασία και τη διαχείριση των δασών / δασικών εκτάσεων και των εξομοιούμενων από την άποψη της προστασίας προς αυτές.

Στο πλαίσιο των παρεχόμενων από τους κανόνες της κωδικοποίησης δυνατοτήτων και υπό την αίρεση της οριστικής επίλυσης του ζητήματος από την Κ.Ε.Κ., προτείνεται η διατύπωση μιας κατευθυντήριου χαρακτήρα αναφοράς για τη συμμετοχή και πληροφόρηση του πολίτη.

Οι παραπάνω επισημάνσεις προϋποθέτουν βεβαίως τη λήψη της αναγκαίας νομοθετικής πρωτοβουλίας, διότι μια αναδιατύπωση του σκοπού υπό το πρίσμα

των ανωτέρω κατευθύνσεων προϋποθέτει τροποποίηση δια της νομοθετικής οδού, όπως παρατίθεται και στο οικείο τμήμα υπό στοιχ. Β.3.7. του παρόντος, εκφεύγει δε του αντικειμένου του έργου της ΚΔΝ. Σε περίπτωση που ληφθεί τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία για τα ανωτέρω (τροποποίηση και εμπλουτισμός του αρ. 1 με συμπερίληψη των προαναφερθέντων παραμέτρων) τότε χρήζει αντικατάστασης και ο τίτλος του άρθρου από «σκοπός του παρόντος νόμου» σε «σκοπός της δασικής νομοθεσίας».

I.A.B. Σχέδιο στρατηγικής ανάπτυξης της δασοπονίας

Προτείνεται η ένταξη του άρθρου 60 παρ. 3 του ν. 4280/2014 (Σχέδιο στρατηγικής ανάπτυξης της δασοπονίας) στη θεματική Ενότητα των Γενικών Διατάξεων.

I.B. Έκταση εφαρμογής

Το άρθρο 3, αν και έχει τον τίτλο «έκταση εφαρμογής» περιλαμβάνει ορισμούς σημαντικών εννοιών του δασικού δικαίου. Ταυτόχρονα όμως περιλαμβάνει, αναφέρεται και περιγράφει έννοιες τις οποίες δεν ορίζει. Κατ' αυτόν τον τρόπο υποκαθιστά ελλιπέστατα μια διάταξη κρίσιμων εννοιών – ορισμών, δημιουργώντας ερμηνευτικά προβλήματα στον ερευνητή και εφαρμοστή του δικαίου. Εν όψει των ανωτέρω εξετάζεται η τροποποίηση του τίτλου του αρ. 3 ν. 998/1979 σε «Έκταση εφαρμογής – Κρίσιμες Έννοιες και Ορισμοί».

Επίσης εξετάζεται η συμπερίληψη στο άρθρο 3 υπό την νέα του μορφή και εννοιών που αναφέρονται σε άλλα άρθρα πλην όμως για λόγους συστηματικούς πρέπει να ενταχθούν στο άρθρο αυτό. Σε πολλές όμως περιπτώσεις ακόμη και οι ορισμοί που βρίσκονται σε άλλα άρθρα χρειάζονται είτε συμπλήρωση, είτε αναδιατύπωση, είτε και εκσυγχρονισμό ώστε να συνάδουν με όμοιους ορισμούς ή και τις ευρύτερες παραμέτρους της περιβαλλοντικής ή της πολεοδομικής νομοθεσίας.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι ορισμοί των εννοιών: (α) «πάρκο» και «άλσος», που αναφέρεται στο αρ. 49 ν. 998/1979 χρήζει όμως συμπλήρωσης ο εν λόγω ορισμός κατά την προσέγγιση που υιοθετεί νομολογία (βλ. Σ.τ.Ε. 4384/2009, Σ.τ.Ε. Ολ 677/2010), (β) «περιαστικό πράσινο», αναφέρεται στο αρ. 49 ν.

998/1979, όπως όμως επισημαίνεται και κατωτέρω στο κεφάλαιο των επιτρεπτών επεμβάσεων χρήζει εναρμόνισης με τον αντίστοιχο ορισμό της πολεοδομικής νομοθεσίας (γ) «αισθητικό δάσος», προβλέπεται στη νομοθεσία πλην όμως χρήζει εκσυγχρονισμού σε συσχέτιση με την περιβαλλοντική νομοθεσία (δ) «δασικές εν γένει εκτάσεις» που αναφέρεται χωρίς να ορίζεται στα άρθρα 270 ν.δ. 86/69, 9 και 13 του ν. 3208/03 και αλλού.

Ομοίως χρήζουν επανεξέτασης και οι ορισμοί «εθνικός δρυμός», «προστατευτικό δάσος» και «μνημείο της φύσης». Έλεγχος πληρότητας απαιτείται και για τις έννοιες «ιδιωτικό δάσος», «προστατευτικό δάσος», «εθνικός δρυμός», «αισθητικό δάσος», «μνημείο της φύσης», «βοσκότοπος», «δασική οδός», και «αναδάσωση», όπως ορίζονται στις οικείες διατάξεις.

Στο εν λόγω άρθρο των ορισμών προτείνεται να προστεθεί και η περίπτωση του ορισμού «επιβλαβείς οργανισμοί», έννοια που ορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 1 ε του π.δ. 365/2002 (ΦΕΚ Α' 307), .

Τέλος, συναντώνται και έννοιες που είναι αόριστες και ασαφείς όπως «βραχώδεις εκτάσεις», «πετρώδεις εκτάσεις», «ορεινά εδάφη», «ημιορεινά εδάφη», «ανώμαλα εδάφη» (άρ. 3 παρ. 5α & 5β) , όπως έχει σημειωθεί και στην αξιολόγηση.

Εντοπίζεται κενό ως προς την αποσαφήνιση των όρων αυτών, το οποίο είναι έργο νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Σημειώνεται ότι πρόσφατα εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 32/2016 Προεδρικό Διάταγμα με τίτλο «Ορισμός συνεκτιμώμενων και επιστημονικών κριτηρίων για την υπαγωγή των εκτάσεων στις περιπτώσεις 1, 2 και 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979» (Α 46/31-3-2016), στο οποίο διατυπώνονται οι έννοιες των χορτολιβαδικών και βραχωδών εκτάσεων. Ενόψει αυτού του γεγονότος προτείνεται στο πλαίσιο της σύνταξης του Σχεδίου Κώδικα να περιληφθούν οι ορισμοί του ανωτέρω Προεδρικού Διατάγματος.

Ι.Γ. Κατηγορίες δασών και δασικών εκτάσεων

Προτείνεται η μεταγλώττιση του άρθρου 4 του ν. 998/1979 από την καθαρεύουσα στη δημοτική, η οποία προβαίνει σε υποδιαίρεσεις των δασών και δασικών εκτάσεων, ανάλογα α) με την ωφελιμότητα και τις λειτουργίες τους και

β) τη χωρική τους σχέση με οικιστικές περιοχές ή άλλες περιοχές φυσικού ή πολιτισμικού ενδιαφέροντος.

Ι.Δ. Σχέσεις προς κείμενες διατάξεις - Ζητήματα διαχρονικού δικαίου

Η συλλογή και καταγραφή των Γενικών Διατάξεων, αναδεικνύει το διαχρονικό πρόβλημα που προκύπτει για το ποιες από τις διατάξεις της νομοθεσίας έχουν καταργηθεί και ποιες όχι μετά από την ψήφιση των νόμων 998/1979, 1734/1987, 3889/2010 και 4280/2014. Και τα τέσσερα αυτά νομοθετήματα περιέχουν ρυθμίσεις όπως τα άρθρα 79 παρ. 2 ν. 998/79, 18 παρ. 13 ν. 1734/87, 26 παρ. 7 του ν. 3889/2010 και 53 παρ. ιθ του ν. 4280/2014 που όλα αναφέρονται σε κατάργηση διατάξεων που δεν αναφέρονται ρητά αλλά αντίκεινται στις διατάξεις των αντίστοιχων νόμων.

Προτείνεται να καταργηθούν τα άρθρα 79 παρ. 2 ν. 998/79, 18 παρ. 13 ν. 1734/87, 26 παρ. 7 του ν. 3889/2010 και 53 παρ. ιθ του ν. 4280/2014 στο πλαίσιο της κωδικοποίησης. Η κατάργηση αυτή, κατά περίπτωση, θα λάβει χώρα από κοινού με το σύνολο ή μέρος του υπόλοιπου άρθρου στο οποίο συμπεριλαμβάνονται.

Β.3.6.2. Διοίκηση και Οργάνωση

II. Διοίκηση και Οργάνωση

Εισαγωγικό σημείωμα

Η ενότητα «II. Διοίκηση και Οργάνωση» καλύπτει ένα ευρύ φάσμα 90 περίπου διατάξεων, δυνάμει των οποίων ρυθμίζονται σήμερα τα κεφαλαιώδη θέματα της δομής, οργάνωσης και λειτουργίας των δασικών υπηρεσιών και η υπηρεσιακή κατάσταση του δασικού εν γένει προσωπικού της χώρας. Τα σχετικά νομοθετήματα καλύπτουν χρονικό διάστημα ενός περίπου αιώνα (1929-2014), ενώ η μεταξύ τους συσχέτιση και συναρμογή είναι ελλιπής ή, συχνά, ανύπαρκτη. Πρόκειται κατ'ουσίαν για ένα μωσαϊκό παράλληλων, επικαλυπτόμενων και, ενίοτε, μη συμβατών διατάξεων, που δυσχεραίνουν την ενιαία έκφραση της δασικής διοίκησης και λειτουργίας.

Συγκεκριμένα παρατηρείται ότι παράλληλα και ταυτόχρονα προς τις νεότερες διατάξεις που ρυθμίζουν τη διάρθρωση και οργάνωση της αποκεντρωμένης κρατικής διοίκησης και της αυτοδιοίκησης (π.χ. ν. 3852/2010), εξακολουθούν να ισχύουν, συχνά αυτούσιες, όπως αρχικά ψηφίστηκαν, διατάξεις του παλαιού Δασικού Κώδικα (ν. 4173/1929), αλλά και του μεταγενέστερου Δασικού Κώδικα του 1969 (νδ 69/1969). Οι διατάξεις αυτές, ιδίως του Δασικού Κώδικα του 1929, απηχούν τη νομοθετική πραγματικότητα των αρχών του προηγούμενου αιώνα, οπότε οι δασικές υπηρεσίες της χώρας είχαν διαρθρωθεί ως σώμα, με μια σχεδόν στρατιωτική οργάνωση, με αποτέλεσμα πολλές ρυθμίσεις για το δασικό εν γένει προσωπικό (μεταθέσεις, προαγωγές, διαβαθμίσεις, καθήκοντα κ.ά.) να παρίστανται πλέον παρωχημένες ή και ανεφάρμοστες. Περαιτέρω, παρατηρείται ότι σημαντικός αριθμός άρθρων των πιο πάνω νομοθετημάτων αναφέρεται σε όργανα που είτε έχουν καταργηθεί, είτε έχουν αλλάξει ονομασία ή και διοικητική υπαγωγή, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η άσκηση των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται από τις οικείες περί αυτών διατάξεις.

Στη δημιουργία και διαίωνιση των πιο πάνω προβλημάτων σημαντικό ρόλο κατέχει η παρατεινόμενη αδυναμία της δασικής νομοθεσίας να παρακολουθήσει και ενσωματώσει τις σημαντικές και εκτεταμένες νομοθετικές αλλαγές που έχουν επέλθει, ιδίως μετά το 1980, στα πεδία της διάρθρωσης και οργάνωσης της κρατικής διοίκησης-κεντρικής, αποκεντρωμένης και τοπικής αυτοδιοίκησης- καθώς επίσης και σε σημαντικούς τομείς του δημοσιοϋπαλληλικού δικαίου.

Στα κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα καθίσταται αναγκαίο να συνυπολογισθούν η έντονη πολυνομία και διαρκής μεταρρύθμιση της δασικής νομοθεσίας με αλλεπάλληλες, συχνά εκτεταμένες ή άλλοτε εντελώς αποσπασματικές τροποποιήσεις, συχνά στο σώμα θεματικά "άσχετων" νομοθετημάτων, γεγονός που συνηγορεί υπέρ της προκλήσεως στον χώρο του δασικού δικαίου σημαντικής νομικής αβεβαιότητας, άνισης μεταχείρισης και ανασφάλειας δικαίου και συναλλαγών. Τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία δυσχερειών και ως προς τη διάγνωση της εκάστοτε εφαρμοστέας διατάξεως και εν γένει την ορθή εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας. Καθοριστικός κρίνεται εν προκειμένω και ο ρόλος των επιγενόμενων τροποποιήσεων με αποτέλεσμα τη διαφορετική μεταχείριση ομοίων περιπτώσεων. Αλλά και η μη πρόβλεψη μεταβατικών διατάξεων δημιουργεί και αυτή σειρά προβλημάτων πλήττοντας την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των διοικουμένων και της

ασφάλειας δικαίου. Εξειδικεύοντας όσα προεκτίθενται, σημειώνονται και προτείνονται τα ακόλουθα:

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

A1. Προσαρμογή γλώσσας (από καθαρεύουσα σε δημοτική)

Στο σύνολο της ενότητας “II. Διοίκηση και Οργάνωση” εντοπίζεται γλωσσική ανομοιογένεια καθώς απαντάται πληθώρα παλαιών διατάξεων διατυπωμένων στην αρχαϊζουσα ή και καθαρεύουσα, οι οποίες χρήζουν αναδιατύπωσης με απόδοσή τους στη δημοτική, προκειμένου να υπάρξει γλωσσική ομοιομορφία και συνεκτικότητα του κειμένου. Ενδεικτικά αναφέρονται, μεταξύ άλλων, οι διατάξεις των άρθρων του ν. 4173/1929, όπου απαντώνται, καθώς και πολλές ακόμα σχετικές περιπτώσεις διατάξεων στο σύνολο της ενότητας αυτής. Για όλες δε τις περιπτώσεις, στις οποίες παρατηρείται το φαινόμενο αυτό, προτείνεται η μεταγλώττιση της διατάξεως από την αρχαϊζουσαή την καθαρεύουσα στη δημοτική.

A2. Προσαρμογή και αντιστοίχιση δραχμών σε Ευρώ (έλλειψη προσαρμογής στις νέες νομισματικές συνθήκες)

Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης του άρθρου **8 παρ. 6 ν. 998/1979** περί κλιμακώσεως του ειδικού τέλους υπέρ του τέως Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ των εκφρασμένων σε δραχμές χρηματικών ποσών. Επιπλέον προτείνεται η αναπροσαρμογή των προβλεπόμενων χρηματικών ποσών μετά την μετατροπή τους σε ευρώ ώστε να ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες. Προτείνεται, τέλος, η προσαρμογή της διάταξης τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες όσον αφορά το Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.

A3. Προσαρμογή οργάνων και αρμοδιοτήτων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και την ειδικότερη διάρθρωση της δασικής υπηρεσίας(έλλειμμα προσαρμογής στις νέες διοικητικές δομές)

Κατά τη συλλογή και επεξεργασία των προς κωδικοποίηση διατάξεων της δασικής νομοθεσίας έγινε αντιληπτή η παρατεινόμενη αδυναμία προσαρμογής οργάνων και αρμοδιοτήτων της δασικής διοίκησης στην τρέχουσα διοικητική δομή και οργάνωση της Χώρας και την ειδικότερη διάρθρωση της δασικής υπηρεσίας. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις προτείνεται προσαρμογή των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες. Στο πλαίσιο αυτό και προκειμένου ν' αποφευχθεί το ενδεχόμενο να χρήζουν οι διατάξεις της κωδικοποίησης συνεχούς αναπροσαρμογής στην εκάστοτε νέα νομοθετική, κανονιστική και διοικητική πραγματικότητα, εξετάζεται η καθιέρωση στην παρούσα κωδικοποίηση και η χρήση γενικών όρων που να απηχούν μεν τον φορέα της εκάστοτε δημόσιας εξουσίας και αρμοδιότητας, πλην όμως να διαθέτουν διαχρονικότητα και γενικότητα που θα τους επιτρέπουν να μην έχουν ανάγκη τροποποιήσεως και αναπροσαρμογής σε κάθε νέα νομοθετική ή διοικητική μεταρρύθμιση. Υπό το πνεύμα αυτό, θα μπορούσε να εξεταστεί επί παραδείγματι η χρήση των φράσεων «κεντρική δασική υπηρεσία» και «περιφερειακές ή αποκεντρωμένες δασικές υπηρεσίες» για την περιεκτική και διαχρονική απόδοση των αρμοδίων δασικών μονάδων της κεντρικής και αποκεντρωμένης κρατικής διοίκησης αντίστοιχα.

Οι κωδικοποιητέες διατάξεις της ενότητας αυτής για τις οποίες απαιτείται η προσαρμογή προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων του πρόσφατου ν. 4325/2015 (Α' 47/11.5.2015) "Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης - Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση - Αποκατάσταση αδικιών και άλλες διατάξεις", είναι οι ακόλουθες:

Στην ενότητα Π.ΑΑ. Κεντρική Διοίκηση:

Στο άρθρο **5 παρ. 3 ν. 998/1979** περί καθορισμού αρμοδιοτήτων, αναφέρονται το «Υπουργείο Γεωργίας» και ο «Υπουργός Γεωργίας» αντίστοιχα. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **7 παρ. 3 ν. 2612/1998** αναφέρεται «ο Υπουργός Γεωργίας». Προτείνεται η προσαρμογή της πιο πάνω διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **9 παρ. Α1, Α9 και Α10α-γ ν. 2947/2001** αναφέρεται ο «Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων». Στην παρ. Α5 του ιδίου άρθρου αναφέρεται ο «Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής». Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **6 παρ. 1 ν. 3818/2010** αναφέρεται το «Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ)». Προτείνεται η προσαρμογή της πιο πάνω διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **12 του ν. 3889/2010** αναφέρεται το «Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών» και στην παρ. 2 αυτού το «Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης». Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στην ενότητα **ΠΑΒ Αποκεντρωμένη Διοίκηση:**

Στο **άρθρο 21** «Ενσωμάτωση της Ελληνικής Αγροφυλακής στη Δασική Υπηρεσία» **του ν. 3938/2011** (Α' 61/31.3.2011) αναφέρονται το "Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής", ο "Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής", η "Αγρονομική Ακαδημία", η "Ελληνική Αγροφυλακή", οι "Υπουργοί Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Προστασίας του Πολίτη", το "Αρχηγείο Ελληνικής Αγροφυλακής", οι "Αγροφύλακες και Αρχιφύλακες", η "Ειδική Γραμματεία Δασών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής", οι "Υπουργοί Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Προστασίας του Πολίτη", η "Διεύθυνση Αγροφυλακής του πρώην Υπουργείου Δημόσιας Τάξης", ο "Γενικός Διευθυντής Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης". Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες, λαμβανομένων υπόψη και των διατάξεων του πρόσφατου ν. 4325/2015 (Α' 47/11.5.2015)

"Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης - Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας και Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση - Αποκατάσταση αδικιών και άλλες διατάξεις" ιδίως δε των διατάξεων του άρθρου 28 του νόμου αυτού "Συντονιστής Αποκεντρωμένης Διοίκησης".

Στο άρθρο **1 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι "Διευθύνσεως Δασών του Υπουργείου Γεωργίας" και οι "Επιθεωρήσεις δασών". Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **2 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι "Δασικά Επιθεωρήσεις". Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **3 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι "Επιθεωρήσεις Δασών", οι "Επιθεωρητές Δασών" και το "Υπουργείο Γεωργίας". Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **4 ν. 4173/1929** αναφέρεται η "Υπηρεσία των δασικών Επιθεωρήσεων" και το "Γραφείον Επιθεωρητού Δασών". Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **5 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι "Επιθεωρήσεις Δασών". Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **9 ν. 4173/1929** αναφέρεται ο "Υπουργός Γεωργίας". Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **280 ν. 3852/2010** αναφέρεται υπό στοιχ. VIA ο "Υπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών". Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **21 ν. 3938/2011** αναφέρεται το "Υπουργείο" και ο "Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής", η "Αγρονομική Ακαδημία της Ελληνικής Αγροφυλακής", το "Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Προστασίας του

Πολίτη”, η “Ειδική Γραμματεία Δασών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής”, ο “Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στην ενότητα **ΠΑΓ Τοπική Αυτοδιοίκηση:**

Στο άρθρο **75 ν. 3463/2006** αναφέρονται οι “Κοινοτικές αρχές” ως κατηγορία ΟΤΑ. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **283 ν. 3852/2010** αναφέρονται οι “Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις” και στο ίδιο αρχείο στο άρθρο 315 νδ 86/1969 αναφέρονται οι “νομάρχες”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στην ενότητα **ΠΒ Συμβούλια και Επιτροπές:**

Στο άρθρο **8 ν. 998/1979** αναφέρονται: ο “Υπουργός και το Υπουργείο Γεωργίας”, το “Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **9 ν. 998/1979** αναφέρονται: το “Υπουργείο Γεωργίας”, το “Υπουργείο και ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής”, ο “Γενικός Διευθυντής Δασών”. Στο άρθρο 52 νδ 2501/1953 αναφέρεται ο “Υπουργός και το Υπουργείο Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **19 ν. 3208/2003** αναφέρεται ο “Υπουργός Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στην ενότητα **ΠΓ Δασικοί Υπάλληλοι:**

Στο άρθρο **12 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι “Επιθεωρηταί Δασών” και οι “Γενικοί Επιθεωρηταί Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **13 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι “Επιθεωρητές Δασών” και ο “Γενικός Επιθεωρητής Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **14 ν. 4173/1929** αναφέρονται ο “Επιθεωρητής Δασών” και ο “Γενικός Επιθεωρητής Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **21 ν. 4173/1929** αναφέρονται οι “Επιθεωρήσεις Δασών”, οι “Δασοκομικές σχολές”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **22 ν. 4173/1929** αναφέρεται ο “Νομικός Γενικός Επιθεωρητής Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **30 ν. 4173/1929** αναφέρονται η “Επιθεώρηση Δασαρχείου ή Δασονομείου”, ο “Επιθεωρητής Δασών” και ο “Γενικός Επιθεωρητής Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **31 ν. 4173/1929** περί υποχρεωτικής υπηρεσίας δασαρχών αναφέρεται: “εις τας νέας επαρχίας Μακεδονίας Θράκης, Ηπείρου, Κρήτης και Νήσων Αιγαίου Πελάγους”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς την τρέχουσα ονομασία και διάρθρωση των οικείων διοικητικών δομών της χώρας.

Στο άρθρο **98 νδ 86/1969** αναφέρονται ο “Περιφερειακός διευθυντής δασών” και ο “νομάρχης”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **38 ν. 1845/1989** αναφέρονται ο “νομάρχης”, η “κοινότητα”, το “κοινοτικό συμβούλιο”, ο “Υπουργός και Υπουργείο Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **39 παρ. 4 ν. 1845/1989** αναφέρεται ο “Υπουργός Γεωργίας” και το “πδ 611/1977” ως Υπαλληλικός Κώδικας ενώ έχουν ψηφιστεί μεταγενέστεροι. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες. Επίσης

προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης με αντικατάσταση της φράσης “πδ 611/1977” σύμφωνα με την ισχύουσα σχετική νομοθεσία.

Στο άρθρο **41 ν. 1845/1989** “Επιθεωρητής Δασών”, ο “Υπουργός Γεωργίας” και η “αναδιάρθρωση περιφερειακών επιθεωρήσεων δασών σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 1 του ν. 1622/1986”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **37 ν. 1845/1989** αναφέρονται δ/νσεις του “Υπουργείου Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές της δασικής διοίκησης.

Στο άρθρο **38 ν. 1845/1989** αναφέρεται ο “νομάρχης”, η “κοινότητα”, το “κοινοτικό συμβούλιο”, ο “Υπουργός Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **41 ν. 1845/1989** αναφέρεται η “Επιθεώρησης και ο Επιθεωρητής Δασών”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **90 νδ 86/1969** αναφέρεται ο “νομάρχης”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **98 παρ. 3 νδ 86/1969** αναφέρεται ο “νομάρχης”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **289 νδ 86/1969** αναφέρεται η “Χωροφυλακή”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **38 ν. 1845/1989** αναφέρεται ο “Υπουργός Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **38 ν. 1845/1989** αναφέρονται “Επιθεωρήσεις δασών”, “Επιθεωρητής δασών”, “Υπουργός Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **37 ν. 4173/1929** αναφέρεται: “δασολογικόν Τμήμα του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς την τρέχουσα ονομασία του σχετικού ακαδημαϊκού τμήματος.

Στο άρθρο **24 παρ. 3 ν. 4173/1929** αναφέρονται ο “Επιθεωρητής Δασών” και ο “Υπουργός Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **21 παρ. 8-9 ν. 3938/2011** αναφέρονται οι “Αποκεντρωμένες Διοικήσεις”, ο “Υπουργός ΠΕΚΑ”. Προτείνεται η προσαρμογή των πιο πάνω διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **143 νδ 86/1969** αναφέρεται ο “Υπουργός Γεωργίας”. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Στο άρθρο **305 νδ 86/1969** αναφέρεται το «Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών» (ΚΤΓΚΔ), το οποίο κατ’ άρθρο 12 ν. 3889/2010 έχει μετονομασθεί σε «Ταμείο Γεωργίας και Κτηνοτροφίας», ενώ το σκέλος του «ειδικού φορέα δασών» αποσπάστηκε από το πιο πάνω Ταμείο και εντάχθηκε στο Πράσινο Ταμείο προς εξυπηρέτηση των σκοπών του. Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης του άρθρου 305 του νδ 86/1969 και του άρθρου 7 παρ. 3 ν. 1697/1987 προς τις νέες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες.

Το άρθρο **307 του νδ 86/1969**, σχετικά με οδοιπορικά έξοδα, σε συνδυασμό με το άρθρο 314 του νδ 86/1969 και 41 παρ. 4 του ν. 1845/1989. Προτείνεται η προσαρμογή των εν λόγω διατάξεων σε τυχόν νεότερες προϋποθέσεις και διαδικασία χορήγησης των εξόδων αυτών.

Κρίνεται επίσης χρήσιμο να διευκρινιστεί στο σημείο αυτό ότι στην ενότητα ΠΑΑ, στην οποία ταξινομούνται οι διατάξεις περί κεντρικής διοικήσεως, περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, και το άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 2612/1998 «Ανάθεση της δασοπυρόσβεσης στο Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις» (Α’ 112/25.5.1998), με το οποίο ανατίθεται στη Γενική Γραμματεία Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του τέως Υπουργείου Γεωργίας η αρμοδιότητα της πρόληψης δασικών πυρκαγιών. Στις προς κωδικοποίηση διατάξεις της ενότητας αυτής δεν περιλαμβάνονται οι διατάξεις, που ρυθμίζουν ζητήματα οργάνωσης και διοικήσεως του Πυροσβεστικού Σώματος και των πυροσβεστικών υπαλλήλων. Τούτο, δε, καθώς το Πυροσβεστικό Σώμα δεν αποτελεί τμήμα της

δασικής διοικήσεως, ενώ οι σχετικές με αυτό οργανωτικές διατάξεις αφορούν ύλη του ευρύτερου δημοσιούπαλληλικού δικαίου και όχι της δασικής νομοθεσίας και, επομένως, δεν μπορεί να ενταχθούν συστηματικά στον υπό κατάρτιση νέο Δασικό Κώδικα.

Στην Ενότητα ΙΙΓΒ προστίθεται στα άρθρα 37 και 38 **ν. 1845/1989** ως σχετική διάταξη νόμου το **άρθρο 100 παρ. 2 ν. 4249/2014** "Αναδιοργάνωση της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού Σώματος και της Γενικής Γραμματείας Πολιτικής Προστασίας, αναβάθμιση Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και ρύθμιση λοιπών θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και άλλες διατάξεις" (Α' 73/24.3.2014) με αντικείμενο τα επιμέρους ζητήματα πυροπροστασίας, υγείας και ασφάλειας προσωπικού ΠΣ.

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

B.1 Απάλειψη διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητώς ή σιωπηρώς ή οι οποίες έχουν περιπέσει σε αχρησία

Στην ενότητα "ΙΙ. Διοίκηση και Οργάνωση" παρατηρείται συχνά η ύπαρξη διατάξεων ή δεσμών διατάξεων, οι οποίες μολονότι εξακολουθούν τυπικά να ισχύουν, έχουν καταστεί αδρανείς και ανεφάρμοστες από ουσιαστικής απόψεως. Ακολούθως παρατίθενται οι συγκεκριμένες διατάξεις, ως προς τις οποίες παρατηρήθηκε το φαινόμενο αυτό:

- 1.** Η διάταξη του άρθρου **30 παρ. 4 ν. 4173/1929** (Δασικός Κώδικας) ορίζει ότι: «Δασικός υπάλληλος επανελθών εκ της αιχμαλωσίας προβιβάζεται αναδρομικώς». Η διάταξη αυτή ουδέποτε καταργήθηκε ρητά, πλην όμως αποβλέποντας στον, τιμής ένεκεν, προβιβασμό δασικών υπαλλήλων, οι οποίοι επέστρεφαν στην υπηρεσία τους μετά από καθεστώς αιχμαλωσίας, στο οποίο είχαν περιέλθει κυρίως όσον αφορά τη δεινή κατάσταση, στην οποία βρέθηκαν Έλληνες αγωνιστές της Μικρασιατικής εκστρατείας, που ακολούθησε την κατάρρευση του Ελληνικού μετώπου και τη Μικρασιατική καταστροφή, απηχεί μία περίοδο της Ελληνικής ιστορίας, της οποίας οι ιδιαίτερες συνθήκες και ανάγκες δεν υφίστανται προ πολλού πλέον. Επομένως προτείνεται η απάλειψη της διάταξης ως ανεπίκαιρης και ανενεργού.

2. Τα περί **κωλύματος εντοπιότητας** των δασικών υπαλλήλων, κατ' άρθρο **30 παρ. 2 ν. 4173/1929** (Δασικός Κώδικας), σύμφωνα με το οποίο: «Οι (δασοφύλακες) δασοκόμοι, δασονόμοι και δασάρχαι δεν δύνανται να υπηρετώσιν εις την επαρχίαν εξ ης κατάγονται ούτοι, ή ει σύζυγοι αυτών, ή εις ας εξασκούν ή εξήσκησαν κατά την τελευταίαντριετίαν τα πολιτικά αυτών δικαιώματα». Το κώλυμα της εντοπιότητας, όσον αφορά την τοποθέτηση και άσκηση των καθηκόντων των δασικών υπαλλήλων της χώρας, δεν υφίσταται πλέον. Η εν λόγω διάταξη αν και ουδέποτε καταργήθηκε ρητά έχει περιέλθει σε αδράνεια και η ρύθμισή της δεν ισχύει. Επομένως, προτείνεται η απόλειψη της διατάξεως αυτής ως σιωπηρώς καταργηθείσας ή ως ανενεργού.
3. Το άρθρο **310 του νδ 86/1969** ορίζει ότι δασικοί υπάλληλοι, παραιτηθέντες ή απολυθέντες της υπηρεσίας, δεν δύνανται να αναλάβουν εκμεταλλεύσεις δασών εις την περιφέρειαν εις την οποίαν διετέλεσαν δημόσιοι υπάλληλοι, εφ' όσον δεν παρήλθε διετία τουλάχιστον από της παραιτήσεως ή απολύσεώς των. Η διάταξη αυτή έχει ομοίως περιπέσει σε αδράνεια χωρίς ωστόσο να έχει ρητώς καταργηθεί ή αντικατασταθεί από άλλη εισάγουσα αντίστοιχη ρύθμιση και, ως εκ τούτου, προτείνεται η απόλειψή ως σιωπηρώς καταργηθείσας ή ως ανενεργού.
4. Οι διατάξεις περί **δασικών σχολών** εν γένει, δεδομένου ότι οι κατ' εξοχήν φορείς σπουδών δασολογίας σήμερα είναι τα δύο τμήματα ΑΕΙ Δασολογίας & Φυσικού Περιβάλλοντος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) και Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ) και τα ΑΤΕΙ Δασοπονίας Δράμας, Καρδίτσας και Καρπενησίου, για δε την εκπαίδευση δασοφυλάκων λειτουργούν σήμερα τα ΙΕΚ Ειδικών Δασικής Προστασίας. Επομένως, σχετικά με τη θεματική αυτή, προτείνεται η απόλειψη των ακολούθων διατάξεων ως σιωπηρώς καταργηθεισών ή ως ανενεργών:
 - Η διάταξη του άρθρου **56 παρ. 12-13 του νδ 2501/1953** «Περί τροποποίησης και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί Δασών Νόμων» (Α' 200/3.8.1953), η οποία ορίζει τα σχετικά με την κύρωση πράξεων και αποφάσεων αφορώντων, μεταξύ άλλων: «... *δαπάνη διάστολήν δασοκόμων κατά τον χρόνον της εν Σχολή φοιτήσεώς των, ως επίσης ενός ζεύγους αρβυλιώνδι' έκαστον σχολικόν έτος και μιας χλαίνης*

δι' ολόκληρον την σχολικήν περίοδον ...», ... «Εγκρίνει όπως εις έκαστον των μαθητών της Μέσης Δασικής Σχολής Αγιάς χορηγούνται: α) Ανά μία χειμερινή και μια θερινή μετά καλυμμάτων κεφαλής (πηληκίου) του εγκρινομένου διά τους δασοκόμους τύπου, δι' ολόκληρον την εν τη Σχολή φοίτησιν αυτών. β) Ανά μια χλαίνη δι' ολόκληρον την εν τη Σχολή φοίτησιν αυτών. γ) Ανά εν ζεύγος αρβυλών ανά έκαστον έτος της διετούς φοιτήσεώς των ...», ... «Εγκρίνει όπως εις τους μονίμους εργατοφύλακας Αναδασώσεων και δασικών φυτωρίων χορηγούνται τα είδη ιματισμού και υποδήσεως μετά των εξόδων ραφής, άτινα παρέχονται και εις τους δασοφύλακας του Δημοσίου ...».

- Το άρθρο 39 του ν. 4173/1929, τα άρθρα 296, 297, 298, 303 και 304 του ν.δ. 86/1969, καθώς και το άρθρο 40 του ν. 1845/1989, τα οποία αναφέρονται ομοίως σε δασικές σχολές.

5. Θα πρέπει να απαλειφθούν και οι ακόλουθες διατάξεις οι οποίες, αν και δεν έχουν ρητώς καταργηθεί, έχουν καταστεί αδρανείς και ανεπίκαιρες:

- Το άρθρο 25 ν. 4173/1929 αναφερόμενο σε επίδομα γραφικής ύλης.

6. Τέλος, θα πρέπει να απαλειφθούν διατάξεις, οι οποίες δεν απηχούν την πραγματικότητα και, ως εκ τούτου, στερούνται αντικειμένου:

- Στην παρ. 9 του άρθρου 21 "Ενσωμάτωση της Ελληνικής Αγροφυλακής στη Δασική Υπηρεσία" του ν. 3938/2011 (Α' 61/31.3.2011), η αναφορά: "Η ακίνητη περιουσία της Αγροφυλακής περιέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής", για τον λόγο ότι η Αγροφυλακή δεν διέθετε ακίνητη περιουσία

B.2 Συγχώνευση - ομαδοποίηση διατάξεων με ομοειδές ή εν μέρει επικαλυπτόμενο περιεχόμενο (διατάξεις που ισχύουν παραλλήλως για το ίδιο αντικείμενο)

Παρατηρήθηκε ότι επιμέρους ζητήματα διοικητικής οργάνωσης, αρμοδιοτήτων και προσωπικού ρυθμίζονται από περισσότερες της μιας διατάξεις, που ισχύουν ταυτόχρονα και παράλληλα, προκαλώντας σύγχυση και ανασφάλεια δικαίου

όσον αφορά το ισχύον νομοθετικό καθεστώς. Καταγράφονται οι ακόλουθες περιπτώσεις, που χρήζουν ενιαίας ρυθμίσεως κατά το στάδιο της κωδικοποίησης, ώστε να εκλείψουν τα προβλήματα αυτά:

- Προτείνεται συγχώνευση των διατάξεων των άρθρων **9 του ν. 998/1979 και 52 του νδ 2501/1953**, οι οποίες ισχύουν παραλλήλως και ρυθμίζουν τα του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών. Συγκεκριμένα, το άρθρο 9 του ν. 998/1979 ρυθμίζει τα σχετικά με τη λειτουργία, τη νομική φύση, τη γνωμοδοτική αρμοδιότητα και τη νόμιμη συγκρότηση του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, ενώ το άρθρο 52 του νδ 2501/1953 τα σχετικά με τη συμμετοχή εκπροσώπου δασοκτημόνων, ρύθμιση η οποία δύναται να ενταχθεί στο περιεχόμενο του ως άνω άρθρου 9 ν. 998/1979. Εφόσον, πάντως, η διάταξη του άρθρου 52 του νδ 2501/1953 θεωρηθεί ως σιωπηρώς καταργηθείσα, ζήτημα το οποίο τελεί υπό την αίρεση της οριστικής επίλυσής του από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποίησης, η παρούσα πρόταση συγχώνευσης δεν θα έχει πλέον αντικείμενο και θα απαλειφθεί.
- Προτείνεται συγχώνευση των διατάξεων των άρθρων **3, 6, 13 (παρ. 1, 3, 4) και 14 (παρ. 1, 4-6) ν. 4173/1929 και 41 παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 ν. 1845/1989**, οι οποίες ισχύουν παραλλήλως και περιέχουν ρυθμίσεις για τους Επιθεωρητές Δασών. Αναλυτικά οι εν λόγω διατάξεις ρυθμίζουν τα εξής: Το άρθρο 3 ν. 4173/1929 τα σχετικά με τα υπηρεσιακά καθήκοντα και την αναπλήρωση των Επιθεωρητών Δασών. Το άρθρο 6 ν. 4173/1929 ρυθμίζει τα σχετικά με την αρμοδιότητα του Επιθεωρητή Δασών να χορηγεί έγκριση της τοποθέτησης και μεταστάθμευσης δασικών οργάνων εξωτερικής υπηρεσίας εντός των περιφερειών των Δασαρχείων, τις οποίες ενεργεί ο αρμόδιος δασάρχης. Το άρθρο 13 παρ. 1, 3-4 του ν. 4173/1929 ρυθμίζει τα σχετικά με τους Γενικούς Επιθεωρητές Δασών. Το άρθρο 14 παρ. 1, 4-6 ν. 4173/1929 ρυθμίζει τα σχετικά με την προαγωγή των Επιθεωρητών Δασών σε Γενικούς Επιθεωρητές Δασών. Οι παρ. 1 και 5 του άρθρου 41 ν. 1845/1989 ορίζουν τα σχετικά με τη σύσταση και λειτουργία των Επιθεωρήσεων Δασών και τη στελέχωσή τους καθώς επίσης και τα σχετικά με την τοποθέτηση Επιθεωρητών Δασών στα όργανα αυτά. Η παρ. 2 του άρθρου 41 ν. 1845/1989 καθορίζει το έργο του Επιθεωρητή Δασών, το

αντικείμενό του, τον τρόπο άσκησης και εκπλήρωσής του, καθώς επίσης και τα σχετικά με την εκ μέρους του υποχρέωση σύνταξης ετήσιαςεκεθέσεως ελέγχου και επιθεώρησης. Περαιτέρω, η παρ. 3 του άρθρου 41 ν. 1845/1989 αναφέρεται στις Επιθεωρήσεις δασών και ειδικότερα στην υποχρέωση διενέργειας ένορκης διοικητικής εξέτασης από τον Επιθεωρητή Δασών σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων που άπτονται των καθηκόντων του. Επίσης η διάταξη αυτή καθορίζει τα σχετικά με την ιδιότητα του Επιθεωρητή Δασών ως ανακριτικού υπαλλήλου και τις εξουσίες και καθήκοντα που απορρέουν από αυτή. Η παρ. 4 του άρθρου 41 ν. 1845/1989 αναφέρεται στην εκτός έδρας άσκηση καθηκόντων του Επιθεωρητή Δασών και στα έξοδα κίνησης (οδοιπορικά) που δικαιούται να του χορηγηθούν.Καθίσταται επομένως αναγκαίοτο σύνολο της ανωτέρωνομοθετικής ύλης περίΕπιθεώρησης και Επιθεωρητών Δασών, να αποτελέσει αντικείμενο ενιαίας ρύθμισης προσαρμοζόμενο συγχρόνως στις ισχύουσες διοικητικέςδομές και αρμοδιότητες.

- Προτείνεται συγχώνευση των διατάξεων των άρθρων **1, 6, 7, 8, 9 και 10 του ν. 4173/1929 και 39 του ν. 1845/1989**, οι οποίες ισχύουν παραλλήλως και αναφέρονται στη σύσταση και λειτουργία των δασικών υπηρεσιών σε τοπικό επίπεδο καθώς επίσης και στις κατηγορίες και διαβαθμίσεις του δασικού προσωπικού. Συγκεκριμένα, το άρθρο 1 ν. 4173/1929 καθορίζει τα σχετικά με τις τοπικές δασικές αρχές και τη διάρθρωσή τους, τα άρθρα 6, 7 και 8 ν. 4173/1929 αναφέρονται στα δασαρχεία, τη διάρθρωση και το προσωπικό τους, αντίστοιχα. Τα άρθρα 9 και 10 ν. 4173/1929 καθορίζουν τα σχετικά με τα δασονομεία, τη διάρθρωση και το προσωπικό τους, ενώ το άρθρο 39 ν. 1845/1989 ρυθμίζει θέματα δασικών υπαλλήλων, τις κατηγορίες και κλάδους, τα υπηρεσιακά προσόντα κ.λπ. του δασικού εν γένει προσωπικού. Επομένως, προς αποφυγήν του φαινομένου της πολυδιάσπασης της νομοθετικής ύλης, καθίσταται επιβεβλημένη και για τις διατάξεις αυτές η ανάγκη συγχώνευσής τους σε κοινή και ενιαία ρύθμιση.
- Προτείνεται συγχώνευση των διατάξεων των άρθρων **33 του ν. 4173/1929, 90, 98 (παρ. 3), 289-293 του νδ 86/1969 (Δασικός Κώδικας), 38 του ν. 1845/1989 και 21 του ν. 3938/2011**, οι οποίες ισχύουν παραλλήλως και ρυθμίζουν εν γένειτα καθήκοντα των δασικών

υπαλλήλων. Ειδικότερα το άρθρο 33 του ν. 4173/1929 ρυθμίζει τα σχετικά με τα υπηρεσιακά καθήκοντα των δασονόμων. Το άρθρο 90 του νδ86/1969 αφορά τα καθήκοντα των δασικών υπαλλήλων περί ελέγχου των υλοτομιών και σύνταξης πρωτοκόλλου εξελέγξεως. Το 98 παρ. 3 του νδ 86/1969 καθορίζει τα σχετικά με την υπηρεσιακή ευθύνη των δασικών υπαλλήλων κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Το άρθρο 289 του νδ 86/1969 ρυθμίζει τα καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων με τα οποία επιφορτίζονται οι δασικοί υπάλληλοι επί παρανόμου θήρας. Το άρθρο 290 του νδ 86/1969 αφορά τον χαρακτηρισμό των δασικών υπαλλήλων ως ανακριτικών και τις σχετικές εξουσίες τους. Το άρθρο 291 του νδ 86/1969 καθορίζει τα της ασκήσεως καθηκόντων ανακριτικού υπαλλήλου παρ' αξιωματικού. Το άρθρο 292 του νδ 86/1969 αφορά την περίπτωση εξέτασης δασικών οργάνων παντός βαθμού σχετικά με αδικήματα περί τα δάση και της συναφούς δυνατότητας εξετάσεώς τους επ' ακροατηρίω ως μαρτύρων σε υποθέσεις, κατά τις οποίες εξετέλεσαν καθήκοντα ανακριτού ή γραμματέως, ενώ το άρθρο 293 του νδ 86/1969 αφορά την άσκηση καθηκόντων δημοσίου κατηγορού εκ μέρους των δασαρχών σε υποθέσεις αρμοδιότητος της υπηρεσίας τους. Τέλος, το άρθρο 38 παρ. 1, 5-6 του ν. 1845/1989 καθορίζει τηναρμοδιότητα του συνόλου των δασικών υπαλλήλων (κλάδων δασολογικού, δασοπονικού και δασοφυλάκων) ως υπευθύνων για τη δασική προστασία της χώρας. Και στην περίπτωση των ως άνω διατάξεων που αφορούν την πρόβλεψη και άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων του δασικού προσωπικού, είναι αναγκαία η από κοινού και με ενιαίο τρόπο νομοθετική αντιμετώπισή τους.

B.3.6.3. Προστασία δασών

B.3.6.3.1. Χαρακτηρισμοί-Δασικοί Χάρτες-Δασολόγιο

Εισαγωγικά

Η υποενότητα χαρακτηρισμοί – δασικοί χάρτες – δασολόγιο της παρούσας θεματικής ενότητας αντιμετωπίζει συστηματικά το ζήτημα των χαρακτηρισμών των δασικών εκτάσεων με αφετηρία την προσωρινή επίλυση αμφισβητήσεων του άρθρου 14 του ν. 998/1979 έως δε και τις πρόσφατες διατάξεις περί δασικών χαρτών του ν. 3889/2010 - οι οποίες αντικαταστάθηκαν στο

μεγαλύτερό τους μέρος το έτος 2013 – ή τις προβλέψεις της νομοθεσίας περί Δασολογίου.

III.A.A. Χαρακτηρισμοί

Προτείνεται η απάλειψη της διάταξης του άρθρου 24 του ν. 3468/2006 ως σιωπηρώς καταργηθείσας από το άρθρο 14 παρ. 8 του ν. 998/79 όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 34 ν. 4280/2014 καθώς η διάταξη του τελευταίου είναι αφενός νεώτερη διάταξη και αφετέρου επιλαμβάνεται πλήρως του αντικειμένου της ρύθμισης του άρθρου 24 του ν. 3468/2006

III.A.B. Δασικοί χάρτες

Δασικοί χάρτες και οικισμοί

Ζήτημα, επίσης, εγείρεται με την εφαρμογή του άρθρου 31 παρ. 3 του ν. 4280/2014, εάν ληφθεί υπ' όψιν ότι σύμφωνα με αυτό στην περ. α του άρθρου 23 (αποτύπωση ορίων νόμιμων οικισμών) του ν. 3889/2010 εντάσσονται και «τα περιγράμματα οικισμών, όπως τα όριά τους περιγράφονται στις πράξεις της Διοίκησης «περί καθορισμού ορίων οικισμών νομίμως υφισταμένων του έτους 1923» δυνάμει του ν.δ. 532/1970 (Α` 103) ή δυνάμει των κανονιστικών αποφάσεων αυτού που εκδόθηκαν έως τη δημοσίευση του ν. 998/1979».

Υπάρχει, όμως, ειδικό άρθρο για τις δασικές εκτάσεις εντός οικισμών στερούμενων νόμιμης έγκρισης (άρθρο 24 ν. 3889/2010), το οποίο προβλέπει και ειδική διαδικασία αντιμετώπισης του ζητήματος της πολεοδόμησης των οικισμών αυτών. Αντίθετα, με την παράγραφο 3 του άρθρου 31 του ν. 4280/2014 ορισμένοι οικισμοί που περιγράφονται στην παράγραφο αυτή και εμπίπτουν στην κατηγορία των οικισμών που στερούνται νόμιμης έγκρισης, αντιμετωπίζονται ως νομίμως εγκεκριμένοι, υπαγόμενοι στο άρθρο 23 και όχι στο 24 (εισάγεται δηλαδή εξαίρεση της εξαίρεσης).

Επειδή είναι ασαφές το πεδίο εφαρμογής της διάταξης του αρ. 31 παρ. 3 ν. 4280/2014 καθόσον το ν.δ. 532/1970 στο οποίο και αναφέρεται δεν αφορά ρύθμιση οικισμών, προτείνεται να επανεξεταστεί το ζήτημα και να ερευνηθεί περαιτέρω ώστε να συσχετιστεί αναλόγως ή όχι με το εδάφιο ζ παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 998/79 και το εδάφιο α της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 3889/10.

B.3.6.3.2. Επιτρεπτές επεμβάσεις-παραχωρήσεις

III.ΒΑ. ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Απόλειψη διατάξεων που κρίθηκαν ως αντισυνταγματικές

Προτείνεται η απόλειψη της διάταξης του άρθρου 2 του ν. 1512/1985 «Τροποποίηση και συμπλήρωση πολεοδομικών διατάξεων, ρύθμιση συναφών θεμάτων και θεμάτων του Ταμείου Νομικών» (Α' 4), η οποία κρίθηκε ως αντισυνταγματική από το ΣτΕ (ΣτΕ 1589/1999) και της οποίας η αντισυνταγματικότητα δεν είναι θεραπεύσιμη με αναμόρφωση της διάταξης.

2. Αναδιατύπωση/συμπλήρωση διατάξεων προκειμένου να εναρμονιστούν προς τη σχετική νομολογία του ΣτΕ

2.1. Άρθρο 46 ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014

Με το άρθρο 46 του ν. 998/1979, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014 «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» (Α' 159), διευρύνεται η δυνατότητα εξαιρετικών επεμβάσεων επί αναδασωτέων εκτάσεων. Συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό, ενώ καθιερώνει κατ' αρχήν γενική απαγόρευση επεμβάσεων στις αναδασωτέες εκτάσεις, στη συνέχεια εισάγει εξαιρέσεις για μια σειρά από έργα και δραστηριότητες για τις οποίες κάμπτεται ο παραπάνω κανόνας. Οι εξαιρέσεις αυτές, εννέα (9) τον αριθμό κατά το (νέο) άρθρο 46 του ν. 998 έναντι τριών (3) κατά το προηγούμενο καθεστώς, στις οποίες προστέθηκαν ακόμη δύο (2) αφενός με το άρθρο 47B του ν. 998/1979, όπως αυτό προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 4315/2014, και αφετέρου με την παρ. 8 του ιδίου ως άνω άρθρου 12 του ν. 4315/2014, δηλαδή σύνολο έντεκα (11), συναρτώνται με το ζήτημα της άρσης της αναδάσωσης, η οποία πλέον δεν απαιτείται. Στην αιτιολογική έκθεση του νόμου γίνεται μάλιστα επίκληση της πρόσφατης νομολογίας του ΣτΕ (2499/2012 Ολομ.) περί κάμψης του κανόνα της απόλυτης προστασίας των αναδασωτέων εκτάσεων, ως δικαιολογητικής βάσης όλων των εισαγομένων εξαιρέσεων. Ζήτημα ανακύπτει ωστόσο αν το σκεπτικό της παραπάνω απόφασης μεταφέρεται πλήρως στη νέα διάταξη, τόσο σε ό,τι αφορά την επιτακτική δημόσια ανάγκη που εξυπηρετείται δια των σχετικών επεμβάσεων και τον χρόνο πραγματοποίησής τους όσο και τον προσωρινό χαρακτήρα

των επεμβάσεων που δεν αναιρεί τον προστατευτικό χαρακτήρα της αναδάσωσης μετά την παύση λειτουργίας της σχετικής δραστηριότητας.

Για τον λόγο αυτόν, προτείνεται η επανεξέταση και ενδεχομένως συμπλήρωση του άρθρου 46 του ν. 998/1979, όπως ισχύει, ιδίως της παραγράφου 3 αυτού, προκειμένου να εξειδικευθεί/οριοθετηθεί το ουσιαστικό περιεχόμενο της διάταξης σύμφωνα με τη σχετική νομολογία του ΣτΕ.

2.2. Άρθρο 58 ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014

Προς τον σκοπό της πλήρους εναρμονίσεως της διάταξης του άρθρου 58 του ν. 998/1979, όπως ισχύει, προς τη νομολογία του ΣτΕ με την οποία έχει κριθεί ότι υπάγονται στηνιδιαιτέρη προστασία του άρθρου 24 του Συντάγματος η οποία θεσπίζεται για τα δάση και τις δασικές εκτάσεις, και τα πάρκα και άλση που δεν χαρακτηρίζονται από το εγκεκριμένο σχέδιο πόλεως ως χώροι κοινοχρήστου πρασίνου, αλλά έχουν αποκτήσει εν τοις πράγμασιν τέτοιο χαρακτήρα (ΣτΕ 1118/1993, σκ. 5), προτείνεται η συμπλήρωση της παραγράφου 1 του άρθρου 58 με νέα διάταξη που θα αποτυπώνει το σκεπτικό της σχετικής νομολογίας του ΣτΕ.

3. Νομοτεχνικές βελτιώσεις – Αντιστοίχιση εννοιών και άρση αποκλίσεων στη χρησιμοποιούμενη ορολογία

Με την περ. β της παρ. 1 του άρθρου 58 του ν. 998/1979, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014, επεκτείνεται η αυξημένη προστασία που επιφυλάσσει το άρθρο 24 παρ. 1 Συντ. για τα άλση και τα πάρκα και «σε κοινόχρηστους χώρους πρασίνου που περιβάλλονται από τον οικιστικό ιστό χωρίς να έχουν ενταχθεί σε σχέδιο πόλης, φέρουν όμως δασική βλάστηση, φυσικώς ή τεχνητώς δημιουργηθείσα, και λειτουργούν εκ των πραγμάτων ως πάρκα και άλση». Στην πιο πάνω διάταξη χρησιμοποιείται η έννοια του κοινοχρήστου χώρου πρασίνου, που είναι έννοια πολεοδομική, οριζόμενη από την ισχύουσα πολεοδομική νομοθεσία (άρθρο 21 ν. 4269/2014), και η οποία προϋποθέτει για την εφαρμογή της την ύπαρξη εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου (Ρυμοτομικού Σχεδίου Εφαρμογής κατά την ισχύουσα πλέον ορολογία του ν. 4269/2014). Η έννοια του κοινοχρήστου χώρου πρασίνου είναι

διαφορετική από την έννοια του ελεύθερου χώρου αστικού και περιαστικού πρασίνου, που δίδεται επίσης στο άρθρο 21 του ν. 4269/2014, και η οποία αφορά περιοχές εκτός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων που προβλέπονται από τον σχεδιασμό (Τοπικά ή Ειδικά Χωρικά Σχέδια των άρθρων 7 και 8 του ν. 4269/2014 ή τέως ΓΠΣ και ΣΧΟΟΑΠ του ν. 2508/1997) για τη δημιουργία πνευμόνων πρασίνου και αναψυχής.

Εν όψει των πιο πάνω ορισμών της ισχύουσας πολεοδομικής νομοθεσίας που διακρίνουν τους κοινοχρήστους από τους ελεύθερους χώρους πρασίνου διαφοροποιώντας κατ' επέκταση και τη διαδικασία καθορισμού τους, θα πρέπει να γίνει προσαρμογή της χρησιμοποιούμενης, στο άρθρο 58 παρ. 1, περ. β του ν. 998/1979, ορολογίας προς τους πιο πάνω ορισμούς. Τούτο, δε, για λόγους ακρίβειας και προκειμένου να μην δημιουργηθούν αντιφάσεις και ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων.

Σημειώνεται περαιτέρω ότι για την πληρότητα της όλης ρύθμισης περί αλσών και πάρκων, είναι σκόπιμο να περιληφθούν σχετικοί ορισμοί στα οικεία άρθρα της κωδικοποίησης (άρθρα 3 και 4 ν. 998/1979). Στους πιο πάνω ορισμούς πρέπει να αποσαφηνισθούν πλήρως οι έννοιες των κοινοχρήστων και ελευθέρων χώρων αστικού και περιαστικού πρασίνου, με παραπομπή στις διατάξεις της ισχύουσας πολεοδομικής νομοθεσίας και συγκεκριμένα στις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 4269/2012, στις οποίες δίδονται ορισμοί για τις πιο πάνω έννοιες.

4. Άρση αντιφάσεων και ασαφειών

Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 49 του ν. 998/1979, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014 προβλέπεται ότι δάση και δασικές εκτάσεις που περιλαμβάνονται σε περιοχές οργανωμένων υποδοχέων τουριστικών δραστηριοτήτων του άρθρου 1 του ν. 4179/2013 οι οποίοι πολεοδομούνται, προσμετρώνται στην επιφάνεια του γηπέδου αλλά παραμένουν εκτός σχεδίου. Η διάταξη αυτή, όπως έχει διατυπωθεί, χαρακτηρίζεται από ασάφεια και εσωτερική αντίφαση δεδομένου ότι δεν μπορεί να προσμετρώνται στην επιφάνεια του υπό πολεοδόμηση γηπέδου και κατ' ακολουθίαν να προσαυξάνουν τη συνολική κάλυψη ή τη μέγιστη επιτρεπόμενη δόμηση αυτού, τυχόν υπάρχοντα δάση και δασικές εκτάσεις τα οποία, κατά το

Σύνταγμα και τον νόμο, παραμένουν εκτός σχεδίου και δεν μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο πολεοδόμησης.

Προκειμένου να αρθεί η διαπιστούμενη κατά τα ανωτέρω ασάφεια της διάταξης η οποία ενδέχεται να δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή, προτείνεται η αναδιατύπωση του σχετικού εδαφίου ώστε να αποσαφηνισθεί το ρυθμιστικό πεδίο αυτού.

5. Λοιπές περιπτώσεις

Σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ. 8 του ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014, κάθε επιτρεπτή κατά τα ανωτέρω επέμβαση προϋποθέτει υποχρεωτική αναδάσωση ή δάσωση έκτασης ιδίου εμβαδού με εκείνη, στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση. Η έκταση αυτή πρέπει να βρίσκεται στην ίδια περιοχή ή σε όμορη αυτής, ελλείψει δε έκτασης εντός της ίδιας διοικητικής ενότητας ή όμορης αυτής, σε άλλη που θα υποδειχθεί από τη δασική υπηρεσία. Με τη διάταξη αυτή, εισάγεται για πρώτη φορά η έννοια του «δασικού ισοζυγίου» κατά το πρότυπο του «πολεοδομικού ισοζυγίου» που ήδη χρησιμοποιείται στην πολεοδομική νομοθεσία ιδίως για την αναπλήρωση κοινοχρήστων χώρων κατά την τροποποίηση σχεδίων πόλεως. Στην περίπτωση του πολεοδομικού ισοζυγίου, η αναπλήρωση αυτή, προκειμένου να λειτουργήσει αποτελεσματικά, συντελείται κατά κανόνα σε τοπική κλίμακα και κατά προτίμηση εντός της ίδιας πολεοδομικής ενότητας. Στην περίπτωση του δασικού ισοζυγίου, ζήτημα ανακύπτει πώς ορίζεται η περιοχή εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η αντιστάθμιση. Η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 45 φαίνεται να προσεγγίζει την έννοια της περιοχής στην οποία οφείλει να πραγματοποιηθεί το ισοζύγιο με μεγάλη ευρύτητα, αναφερόμενη είτε σε διοικητική ενότητα ή και περιοχές όμορες αυτής, είτε και σε άλλες περιοχές, μη όμορες, που θα υποδειχθούν από τη δασική υπηρεσία. Δεν περιέχει ωστόσο κριτήρια που θα μπορούσαν να κατευθύνουν ασφαλέστερα την κρίση των αρμοδίων δασικών αρχών ως προς την επιλογή της κατάλληλης περιοχής, διευκολύνοντας και την τυποποίηση της όλης διαδικασίας.

Εν όψει των ανωτέρω, προτείνεται η επανεξέταση της διάταξης με σκοπό την πληρέστερη οριοθέτηση του ρυθμιστικού της πεδίου και την άρση πιθανόν ασαφειών. Στο βαθμό που η διάταξη χρήζει συμπληρώσεων ή τροποποιήσεων που αφορούν σε ζητήματα ουσίας θα απαιτηθεί η λήψη νομοθετικής

πρωτοβουλίας γι' αυτό διότι εκφεύγει των ορίων του παρόντος έργου της κωδικοποίησης. Εν όψει της παραπάνω παρατήρησης, η περίπτωση του αρ. 45 παρ. 8 ν. 998/1979 παρατίθεται και στο οικείο υπό στοιχ. Β.3.7.3.2. τμήμα του παρόντος.

III.BB. ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

1. Μη κωδικοποιητέες διατάξεις

Προτείνεται να μην περιληφθούν στην κωδικοποίηση οι ακόλουθες διατάξεις, οι οποίες, αν και έχουν ταξινομηθεί στη σχετική συλλογή της δασικής νομοθεσίας, δεν αφορούν σε δασικά θέματα:

- το άρθρο τρίτο του ν. 1811/1988 «Κύρωση της Σύμβασης παραχώρησης στο Δημόσιο της Δασικής και αγροτολιβαδικής περιουσίας των Ιερών Μονών της Εκκλησίας της Ελλάδος, που συμβάλλονται στη σύμβαση αυτή» (Α' 231)
- το άρθρο 58 παρ. 4 του ν. 3518/2006 «Αναδιάρθρωση των κλάδων του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) και ρύθμιση άλλων θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας» (Α' 272).

2. Προσαρμογή γλώσσας (από καθαρεύουσα σε δημοτική)

Προτείνεται η μεταγλώττιση των διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- ν. 3874/1929 «Περί παραχωρήσεως δασικών ή μη εκτάσεων προς ίδρυσιν ιατρείων» (Α' 47)
- άρθρο 10 ν. 666/1977 «Παραχώρηση κοινοχρήστων και διαθεσίμων μικροεκτάσεων» (Α' 234)

- άρθρο 1 ν. 1150/1981 «Περί καταρτίσεως και εφαρμογής ειδικών προγραμμάτων παλιννοστήσεως ομογενών και σύμπτυξης μη βιώσιμων οικισμών» (Α' 116)
- α.ν. 109/1967 «Παραχώρηση δασικής έκτασης στο ΤΕΣ» (Α' 145)
- άρθρο 32 ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7) [Νομιμοποιήσις γενομένων παραχωρήσεων εκ του κτήματος Μανολάδος]
- ν.δ. 233/1969 «Παραχώρηση δημόσιας δασικής αναδασωτέας έκτασης σε Δ. Καβάλας» (Α' 130)
- ν.δ. 525/1970 «Περί παραχωρήσεως δημόσιας δασικής εκτάσεως εις Χριστιανικήν Αδελφότητα των Νέων Θεσσαλονίκης (ΧΑΝΘ)» (Α' 105)
- ν.δ. 682/1970 «Στεγαστική αποκατάσταση αναπήρων» (Α' 201) [παραχώρηση έκτασης Ζωοδόχου Πηγής στον Βύρωνα Αττικής]
- ν.δ. 844/1971 «Παραχώρηση στο Αμερικανικό Κολλέγιο Θηλέων δημόσιας έκτασης» (Α' 39)
- ν.δ. 1170/1972 «Περί παραχωρήσεως κατά κυριότητα δημοσίας δασικής εκτάσεως εις Ταμείον Εθνικής Αμύνης (ΤΕΘΑ)» (Α' 82)

Σημειώνεται, πάντως, ότι για τις 3 πρώτες διατάξεις το ζήτημα αν έχουν καταργηθεί σιωπηρώς τελεί υπό την αίρεση της οριστικής επίλυσής του από την ΚΕΚ. Σε καταφατική περίπτωση, δεν θα συμπεριληφθούν στην κωδικοποίηση και, συνεπώς, ως προς αυτές ειδικά η πρόταση μεταγλώττισης θα καταστεί άνευ αντικειμένου.

3. Προσαρμογή διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες:

Προτείνεται η προσαρμογή των ακόλουθων διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες:

- ν. 3874/1929 «Περί παραχωρήσεως δασικών ή μη εκτάσεων προς ίδρυσιν ιατρείων» (Α' 47) [άρθρα 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11, 12, 13]
- άρθρο 237Α ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (Α' 7/18.01.1969) [παρ. 2]
- άρθρο 10 ν. 666/1977 «Παραχώρηση κοινοχρήστων και διαθεσίμων μικροεκτάσεων» (Α' 234)
- άρθρο 6 ν. 1697/1987 «Ρύθμιση θεμάτων νομικών προσώπων εποπτείας του Υπουργείου Γεωργίας και άλλες διατάξεις» (Α' 57)
- άρθρο 9 παρ. 2, 3, 5 & 6 ν. 1878/1990 «Τροποποίηση των διατάξεων δευτεροβάθμιας τοπικής αυτοδιοίκησης ν. 1622/1986 και άλλες διατάξεις» (Α' 33)
- άρθρο 44 παρ. 1, 2, 3 & 6 ν. 2169/1993 «Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις και άλλες διατάξεις» (Α' 149)
- άρθρο 25 παρ. 1 & 4 ν. 2945/2001 «Εθνικό σύστημα προστασίας της αγροτικής δραστηριότητας και άλλες ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας» (Α' 223)
- άρθρο 17 ν. 3208/2003 «Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις» (Α' 29)

4. Απόλειψη διατάξεων των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος εφαρμογής

Προτείνεται η απόλειψη των ακόλουθων διατάξεων των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος εφαρμογής:

- άρθρο 64 ν. 998/1979 «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας» (Α' 289)
- άρθρο 52 παρ. 13 (δεύτερο εδάφιο) ν. 4280/2014 «Περιβαλλοντική αναβάθμιση και ιδιωτική πολεοδόμηση - Βιώσιμη ανάπτυξη οικισμών - Ρυθμίσεις δασικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις» (Α' 159)

Β.3.6.3.3. Δασοπροστασία

Β.3.6.3.3.1. Γενικές διατάξεις δασοπροστασίας

III.Γ.Α. Γενικές διατάξεις δασοπροστασίας

Προτείνεται τα άρθρα 18 του ν. 998/1979 και 36 του ν. 1845/1989 λόγω του ότι αφορούν στο ίδιο αντικείμενο να συγχωνευθούν σε ενιαίο κείμενο διατηρώντας όλα τα διακριτά τους στοιχεία υπαγόμενα στην ενότητα «ΓΑ. ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΔΑΣΟΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ», καθώς ισχύουν παραλλήλως.

Οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 18 του ν. 998/1979 προτείνεται να μεταγλωττιστούν από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

Β.3.6.3.3.2. Αναδασωτέες εκτάσεις -Πυρκαγιές

Γ.Β. Αναδασωτέες εκτάσεις -Πυρκαγιές

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο θα γίνουν γενικές προτάσεις για θέματα γλώσσας κλπ. Βασική παρατήρηση του κεφαλαίου είναι ότι με την παρ. 1 του άρθρου 32 Ν. 4342/2015, αντικαταστάθηκε η παρ. 1 του άρθρου 38 του Ν. 998/1979, κατά το μέρος που αυτό προέβλεπε την εξαίρεση από την υποχρέωση αναδάσωσης εκτάσεων οι οποίες είχαν παρανόμως χρησιμοποιηθεί πριν από την 11.06.1975 έτσι ώστε να καθίσταται αδύνατη η ανατροπή της δημιουργηθείσας μέχρι τότε αυθαίρετης πραγματικής κατάστασης.

Περαιτέρω για την πληρότητα των περιπτώσεων που εξαιρούνται της αναδάσωσης, θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο άρθρο 38 του Ν. 998/1979 και η εξαίρεση από την κατεδάφιση των περιπτώσεων του άρθρου 13 παρ. 2 εδ. γ' επομ. του Ν. 3889/2010 που αφορούν στις εκτάσεις που έχουν απολέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν από την 11η Ιουνίου 1975 λόγω επεμβάσεων που έλαβαν χώρα με σχετική διοικητική πράξη, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας ή για τις περιπτώσεις ακινήτων εκτός σχεδίου για τα οποία εξεδόθη νόμιμη οικοδομική άδεια προ της 11.6.1975, η οποία δεν έχει ανακληθεί ή ακυρωθεί.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

1. Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική.:

Άρθρα: 23-44 Ν. 998/1979, 51, 184 παρ. 3, 201, 203-205, 209 Ν.Δ. 86/1969, 159 Ν. 4173/1929, 120 Ν. 1892/1990.

2. Προτείνεται η προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 23,25-27, 39-42 Ν. 998/1979 και στα άρθρα 1-9 του Ν. 2612/1998

-Του νομάρχη στα άρθρα 26-28, 33,34,36,39,41,42 Ν. 998/1979, 184 παρ. 3 Ν.Δ. 86/1969

- Του Υπουργού Δημοσίων Έργων στο άρθρο 41 του Ν. 998/1979

- Του Υπουργού Συντονισμού στο άρθρο 41 του Ν. 998/1979

- Του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στο άρθρο 51 του Ν.Δ. 86/1969

-Του Κεντρικού Ταμείου Κτηνοτροφίας και Δασών σε Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου (άρθρο 12 παρ. 1 Ν. 3889/2010) στα άρθρα 23,33,42 του Ν. 998/1979 και στο άρθρο 200 του Ν.Δ. 86/1969

-Του Υπουργού Δημοσίας Τάξης στο άρθρο 25 του Ν. 998/1979 και στα άρθρα 1-9 του Ν. 2612/1998

-Του Υπουργού Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στα άρθρα 1-9 του Ν. 2612/1998

-Του Υπουργού Συγκοινωνιών στο άρθρο 27 του Ν. 998/1979

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Το άρθρο 38 παρ. 1 εδ β' του Ν. 998/1979, στην προϊσχύουσα μορφή του και κατά το μέρος που προέβλεπε την εξαίρεση από την υποχρέωση αναδάσωσης εκτάσεων οι οποίες είχαν παρανόμως χρησιμοποιηθεί πριν από την 11.06.1975 έτσι ώστε να καθίσταται αδύνατη η ανατροπή της δημιουργηθείσας αυθαίρετης πραγματικής κατάστασης, αντίκειται στο άρθρο 117 παρ. 3 του Συντάγματος (ΣτΕ 175/2012, 3980/2011, 4406/2010, 7μ. 1286, 1285/2009, 3456/2007, 2188/2005, 2126, 1316/2000, 2619/1982.

Με την παρ. 1 του άρθρου 32 Ν. 4342/2015, η παρ. 1 του άρθρου 38 του Ν. 998/1979 αντικαταστάθηκε ως ακολούθως: «1. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται συνεπεία πυρκαγιάς, αποψίλωσης ή άλλης αιτίας, κηρύσσονται υποχρεωτικά ως αναδασωτέα ανεξαρτήτως της ειδικότερης κατηγορίας αυτών ή της θέσης στην οποία βρίσκονται. Της κήρυξης της αναδάσωσης εξαιρούνται εκτάσεις για τις οποίες, πριν την καταστροφή της δασικής βλάστησής τους από πυρκαγιά, έχει χορηγηθεί έγκριση επέμβασης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Κεφάλαιο Έκτο του παρόντος νόμου».

Μετά την αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 38 του Ν. 998/1979, αίρεται το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας της διάταξης, κατά το μέρος που προέβλεπε την εξαίρεση από την υποχρέωση αναδάσωσης εκτάσεων οι οποίες είχαν παρανόμως χρησιμοποιηθεί πριν από την 11.06.1975 έτσι ώστε να καθίσταται αδύνατη η ανατροπή της δημιουργηθείσας αυθαίρετης πραγματικής κατάστασης. Πάντως θα πρέπει να επισημανθεί ότι, περαιτέρω διεύρυνση των

εκτάσεων που εξαιρούνται από την αναδάσωση, ενδεχομένως να θέσει υπό αίρεση τη συνταγματικότητα της σχετικής διάταξης.

Περαιτέρω ως προς τις εκτάσεις που έχουν απολέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν από την 11η Ιουνίου 1975 λόγω επεμβάσεων που έλαβαν χώρα με βάση σχετική διοικητική πράξη, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας, στο άρθρο 13 παρ. 2 εδ. γ' επομ. του Ν. 3889/2010, όπως τούτο προστέθηκε με την παρ.41 του άρθρου 28 του ν.4280/2014 ορίζεται ότι «2. ... Στις περιπτώσεις ακινήτων εκτός σχεδίου για τα οποία εκδόθηκε νόμιμη οικοδομική άδεια προ της 11.6.1975, η οποία δεν έχει ανακληθεί ή ακυρωθεί, δεν χαρακτηρίζεται ως δάσος ή δασική έκταση, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979, και δεν κηρύσσεται αναδασωτέα επιφάνεια αυτών ίση με την απολύτως αναγκαία για την εφαρμογή της συγκεκριμένης διοικητικής πράξης - οικοδομικής άδειας και δεν απαιτείται βεβαίωση του δασαρχείου για κάθε έννομη συνέπεια. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται για ακίνητα ή τμήματα αυτών που πληρούν του όρους αρτιότητας σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς κατά το χρόνο έκδοσης της σχετικής άδειας. Ως όρια αρτιότητας λαμβάνονται υπόψη και οι κατά παρέκκλιση όροι δόμησης για την εγκατάσταση λυομένων κατασκευών κατά τις ειδικότερες διατάξεις του β.δ. 7.8.1967. Για τις οικοδομικές άδειες οι οποίες έχουν εκδοθεί πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4030/2011, οι οποίες δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί, εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του άρθρου 13 της παρ. 2 του ν. 3889/2010 (Α' 182), όπως ισχύει, και μόνον για ακίνητα ή τμήματα αυτών που πληρούν τους όρους αρτιότητας σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς κατά το χρόνο έκδοσης της σχετικής άδειας. Στις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται η εκ νέου έκδοση βεβαίωσης της οικείας δασικής αρχής για την έκδοση έγκρισης δόμησης και άδειας δόμησης κατά τις διατάξεις του ν. 4030/2011.»

Εκτάσεις που έχουν απωλέσει το δασικό τους χαρακτήρα πριν τις 11.6.1975 λόγω επεμβάσεων που έλαβαν χώρα με βάση σχετική διοικητική πράξη, η οποία καλύπτεται από το τεκμήριο νομιμότητας, δεν χαρακτηρίζονται ως δάση ή δασικές εκτάσεις, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/1979 και δεν κηρύσσονται αναδασωτέες.

Η βασική διάταξη για τις υποχρεωτικές αναδασώσεις είναι το άρθρο 38 του Ν. 998/1979. Έτσι για την πληρότητα της περπρωσιολογίας σε σχέση με τις εκτάσεις που εξαιρούνται από τις αναδασώσεις, θα πρέπει να συμπεριληφθεί

στο άρθρο 38 του Ν. 998/1979 και η εξαίρεση από την κατεδάφιση που προβλέπεται στο άρθρο 13 παρ. 2 εδ. γ' επομ. του Ν. 3889/2010.

2. Προτείνεται η συγχώνευση του άρθρου 38 Ν. 998/1979 με το άρθρο 120 του Ν. 1892/1990.

3. Στο άρθρο 41 του Ν. 998/1979 προτείνεται η Αποτύπωση της διαδικασίας κήρυξης αναδασωτέων εκτάσεων, όπως εφαρμόζεται σήμερα.

4. Στο άρθρο 44 του Ν. 998/1979 προτείνεται η απάλειψη της φράσης του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5 του παρόντος άρθρου «.....μετά την αντικατάσταση της με την παράγραφο 3 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου», για την άρση ασαφειών. Εν συνεχεία προτείνεται να συμπεριληφθεί στο άρθρο 44 του Ν. 998/1979 το περιεχόμενο του άρθρου 20 Ν. 3889/2010, ώστε το τελευταίο να είναι πλήρες.

5. Προτείνεται η αναδιατύπωση του άρθρου 23 παρ.3 Ν. 998/1979, με αναφορά στα άρθρα του ποινικού κώδικα, βάσει των οποίων τιμωρούνται οι παραβάτες και συγκεκριμένα των άρθρων 365 ΠΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις 187 και 187Α ΠΚ, κατά τις οποίες ο εμπρησμός σε δάσος του άρθρου 365 ΠΚ θεωρείται, υπό προϋποθέσεις, ως τρομοκρατική ενέργεια και η συγκρότηση ομάδας για την διάπραξη του, ως εγκληματική οργάνωση. Μάλιστα πρόσφατα το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο αυστηροποιήθηκε ακόμη περισσότερο, με την θέσπιση του άρθρου 58 παρ. 3 του ν. 4249/2014, με την οποία προστέθηκε παρ. 3 στο άρθρο 265 για τον εμπρησμό δασών, προκειμένου να τιμωρούνται αυτοτελώς και οι προπαρασκευαστικές πράξεις εμπρησμού σε δάση. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, πρόκειται για προπαρασκευαστικές πράξεις ιδιαίτερης επικινδυνότητας, αφού, ο αυξημένος κίνδυνος πρόκλησης πυρκαγιών (εμπρησμών) κατά τα τελευταία έτη έχει ως αποτέλεσμα εκτεταμένης έκτασης καταστροφές σε δάση, σημαντική διατάραξη των οικοσυστημάτων, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και θέση σε κίνδυνο της υγείας και της ζωής πολιτών. Ως εκ τούτου θα πρέπει να συμπεριληφθεί και το άρθρο 265 παρ. 3 ΠΚ.

6. Προτείνεται η προσαρμογή των διατάξεων από 23 -36, με εξαίρεση το άρθρο 35 του Ν. 998/1979 στις νέες διοικητικές δομές, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Ν. 2612/1998 "Ανάθεση της δασοπυρόσβεσης στο Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις" (Α' 112).

Το άρθρο 6 του Ν. 2612/1998 "Ανάθεση της δασοπυρόσβεσης στο Πυροσβεστικό Σώμα και άλλες διατάξεις" (Α' 112), ορίζει ότι «Οι αρμοδιότητες, υποχρεώσεις και δικαιώματα του Δασάρχη, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 23 έως 37, εκτός του άρθρου 35, του ν. 998/1979, καθώς και όποιες άλλες αφορούν θέματα δασοπροστασίας από τις πυρκαγιές, ασκούνται εφ' εξής αντίστοιχα από τον Διοικητή της οικείας Πυροσβεστικής Υπηρεσίας. Όπου στις διατάξεις αναφέρεται "Υπουργός Γεωργίας", "Δασικό Σώμα", "Δασάρχη", "Δασικοί Υπάλληλοι", νοείται αντιστοίχως "Υπουργός Δημόσιας Τάξης", "Πυροσβεστικό Σώμα", "Διοικητής Πυροσβεστικής Υπηρεσίας" και "Πυροσβεστικοί Υπάλληλοι».

7. Στο άρθρο 35 του Ν. 998/1979 προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ της εκφρασμένης σε δραχμές χρηματικής ποινής. Επιπλέον προτείνεται η αναπροσαρμογή της προβλεπόμενης χρηματικής ποινής μετά τη μετατροπή της σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες.

B.3.6.3.3.3. Δασικό περιβάλλον

III.ΓΓΑ. Βιοποικιλότητα

Το άρθρο 2 του ν. 3208/2003 (προστασία του τοπίου και της βιοποικιλότητας) και το άρθρο 19 του ν. 998/1979 (προστασία χλωρίδας και πανίδας) αφορούν στο ίδιο ζήτημα και φαίνεται να δημιουργείται εν μέρει τουλάχιστον επικάλυψη, όμως στην πραγματικότητα το πρόβλημα δημιουργείται διότι υπάρχει διαφοροποίηση στη χρήση της ορολογίας.

Προτείνεται τα άρθρα 19 του ν. 998/1979 και 2 του ν. 3208/2003 καθώς αφορούν σε εν μέρει επικαλυπτόμενο αντικείμενο να συγχωνευθούν σε ενιαίο κείμενο διατηρώντας όλα τα διακριτά τους στοιχεία υπαγόμενα στην ενότητα «ΓΓΑ Βιοποικιλότητα - Προστασία άγριας χλωρίδας και πανίδας- Προστατευόμενες περιοχές», καθώς ισχύουν παραλλήλως. Να ληφθεί υπόψη στην επεξεργασία του άρθρου 19 του ν. 998/1979 στο πλαίσιο της συγχώνευσής του με το άρθρο 2 του ν. 3208/2003 ότι θα συγχωνευθεί μόνο η πρώτη παράγραφος με τον αριθμό «3», ενώ η δεύτερη θα μεταφερθεί στην ενότητα «ΓΓΓ Φυτο-

προστασία - Φυτοϋγειονομικός έλεγχος – ασθένειες» προς κωδικοποίηση από κοινού με το άρθρο 221 ν.δ. 86/69.

Προτείνεται η γλώσσα του άρθρου 19 του ν. 998/1979 να μεταγλωττιστεί από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

Τράπεζα Γενετικού Υλικού

Αναφορικά με το άρθρο 20 του ν. 3937/2011 (εξουσιοδοτικές διατάξεις) κατά την αντικατάσταση των διατάξεων του από την παρ. 6 του άρθρου 51 ν.4280/2014 (τροποποιήσεις διατάξεων) η παράγραφος α του άρθρου 20 αντικαταστάθηκε από παράγραφο «α» και παράγραφο «β» με αποτέλεσμα να υπάρχουν πλέον δύο παράγραφοι «β»: αυτή που προστέθηκε με το άρθρο 51 του ν. 4280/2014 και αυτή που υπήρχε (αφού αντικαταστάθηκε μόνο η προϋπάρχουσα παράγραφος «α»). Σήμερα πλέον υπάρχουν δύο παράγραφοι με την αρίθμηση «β», οι εξής : «β) Η δημιουργία και παρακολούθηση μονάδων προστασίας δασικών γενετικών πόρων β) Η προστασία και παρακολούθηση μονάδων προστασίας δασικών γενετικών πόρων».

Επειδή το θέμα του ποια διάταξη θα παραμείνει αποτελεί λεπτό ζήτημα προς διερεύνηση, το οποίο ζήτημα τελει υπο την αιρεση τηςοριστικης επιλυσης του από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποιήσεων. Εγείρεται προβληματισμός από το γεγονός ότι καίτοι αντικαταστάθηκε και η παράγραφος β από την παρ. 6 του άρθρου 51 του ν. 4280/14, διατηρήθηκε πάραυτα η παράγραφος με την ίδια αρίθμηση (β) και μετά την τροποποίηση. Πρέπει να εξεταστεί αν ο νομοθέτης από νομοτεχνική παράβλεψη δεν σημείωσε στο άρθρο 51 παρ. 6 του ν. 4280/2014 ότι αντικαθιστά την παρ. α ΚΑΙ την παρ. β.

Προστατευόμενες περιοχές

Ζήτημα τίθεται και με τη γλώσσα που χρησιμοποιείται στα άρθρα 78 επ. ν.δ. 86/1969 και 18 του ν. 996/1971.

Τα κείμενα των άρθρων 78 επ. ν.δ. 86/1969 και 18 του ν.δ. 996/1971 προτείνεται να μεταγλωττιστούν από την καθαρεύουσα στη δημοτική.

III.ΓΓΒ. Φυτοπροστασία - Φυτοϋγειονομικός έλεγχος - ασθένειες

Προτείνεται να μεταγλωττιστεί από την καθαρεύουσα στη δημοτική η γλώσσα των άρθρων 220 και 221 του ν.δ. 86/1969.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η σχετική νομοθεσία που αφορά στο ζήτημα - για το σύνολο των φυτών συμπεριλαμβανομένων των δασικών ειδών - είναι κυρίως κοινοτικής προέλευσης (Οδηγία 2000/29) και έχει ενσωματωθεί στο εθνικό δίκαιο με το π.δ. 365/2002, το οποίο και εμπεριέχει την πλέον σύγχρονη προσέγγιση από πλευράς ορολογίας και θεματικής για το αντικείμενο της παρούσας υποενότητας. Πηγή του δικαίου που αφορά στη φυτοπροστασία είναι και το διεθνές δίκαιο και ιδιαίτερα η Συμφωνία για την Υγεία και τη Φυτοϋγεία του Π.Ο.Ε., η Διεθνής Σύμβαση για την Προστασία των Φυτών του Π.Ο.Υ. (που κυρώθηκε με το ν. 3495/2006 ΦΕΚ Α 215) και τα Διεθνή Πρότυπα Φυτοϋγειονομικών Μέτρων. Οι διατάξεις του π.δ. 365/2002 καθώς και προαναφερθείσα κυρωθείσα διεθνής νομοθεσία θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τον εκσυγχρονισμό των διατάξεων των άρθρων 220 και 221 του ν.δ. 86/1969 που αποτελούν παρωχημένες διατάξεις προερχόμενες από παλαιά νομοθεσία.

Προτείνεται με σκοπό την ενοποίηση της ορολογίας και των εννοιολογικών ορισμών να αναδιατυπωθούν τα άρθρα 220 και 221 του ν.δ. 86/69 και να συμπεριληφθεί ο όρος «επιβλαβείς οργανισμοί», όπως αυτός απαντάται και ορίζεται στο π.δ. 365/2010, αντί των υφιστάμενων όρων «κάμπιες ή άλλα βλαπτικά των δασικών δένδρων έντομα ή μύκητες».

Προτείνεται η δεύτερη παράγραφος με τον αριθμό «3», του άρθρου 19 του ν. 998/1979 να μεταφερθεί στην ενότητα «ΓΓΒ Φυτοπροστασία - Φυτοϋγειονομικός έλεγχος - ασθένειες» προς κωδικοποίηση από κοινού με το άρθρο 221 του ν.δ. 86/69.

Στην παρούσα ενότητα και κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής εξετάζεται η περίπτωση της κατ' εξαίρεση κωδικοποίησης των άρθρων 1 και 2 της υπ' αριθμ. 102569/28.11.2011 κ.υ.α. (ΦΕΚ Β' 2912), όπως τροποποιήθηκε με την υπ' αριθμ. 10949/126220/16-10-2013 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 2707) με την οποία ορίστηκαν οι δασικές υπηρεσίες φυτοϋγειονομικού ελέγχου, οι δασικοί φυτοϋγειονομικοί ελεγκτές της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και ο καθορισμός των καθηκόντων

τους. Τα εν λόγω άρθρα θα μπορούσαν ν' αποτελούν κατ' εξαίρεση κωδικοποιητέα ύλη σύμφωνα με τα προβλεπόμενα και στη σελ. 2 των οδηγιών της ΚΕΚ² καθόσον έχουν αμιγώς δασικό περιεχόμενο. Προβληματισμός όμως εγείρεται καθώς η εν λόγω κυα δεν συνιστά απόφαση κατ' εξουσιοδότηση νομοθετήματος προς κωδικοποίηση, προϋπόθεση που απαιτείται κατά την ΚΕΚ, ενώ παράλληλα εγκαθιδρύονται και αρμοδιότητες με αυτήν (κυα) και όχι με ΠΔ. Επιπρόσθετα, σημαντικό στοιχείο προβληματισμού αποτελεί και το γεγονός ότι το τρίτο άρθρο της κυα ούτε κατ' εξαίρεση δεν μπορεί ν' αποτελεί κωδικοποιητέα διάταξη και άρα θα πρέπει ν' αποσπαστεί από την κυα καθόσον πρόκειται για διάταξη με την οποία ορίζονται ονομαστικά οι οικείοι υπεύθυνοι σε κάθε Διεύθυνση Δασών, πλήττεται δε με τον τρόπο αυτό η ενότητα της κυα. Λόγω της ιδιαιτερότητας της εν λόγω ΚΥΑ το ζήτημα τελει υπο την αιρεση της οριστικής λυσης από την ΚΕΚ.

Ομοίως εξετάζεται και αν είναι απαραίτητο να ενταχθεί στην κωδικοποιητέα ύλη και η κ.υ.α. 101149/2011 «Όροι και προϋποθέσεις χορήγησης άδειας εγκατάστασης για τη θερμική μεταχείριση και σήμανση των ξύλινων μέσων συσκευασίας, σύμφωνα με το αναθεωρημένο Διεθνές Πρότυπο Φυτοϋγειονομικών Μέτρων (ISPM) Νο. 15 (2009) και τη θερμική μεταχείριση και σήμανση της πριστής ξυλείας και των επιμέρους στοιχείων των ξύλινων μέσων συσκευασίας» (ΦΕΚ Β 2437). Η εν λόγω κ.υ.α. αναφέρεται επίσης σε θέματα αποκλειστικά δασικού ενδιαφέροντος, ενσωματώνει διεθνές πρότυπο φυτοϋγειονομικών μέτρων (ISPM 15), όμως υπάρχει προβληματισμός αφενός για το αν είναι απολύτως απαραίτητη η συμπερίληψή της στο Σχέδιο Κώδικα, κατά την έννοια που αποδίδει σε αυτή το Εγχειρίδιο Οδηγιών για την Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποιήσεων (σελ. 2) και αφετέρου λόγω του γεγονότος ότι η εν λόγω κ.υ.α. δεν είναι απόφαση κατ' εξουσιοδότηση νομοθετήματος προς κωδικοποίηση. Λόγω της

²«...Στους κώδικες αυτούς μπορεί να περιληφθούν κατ' εξαίρεση διατάξεις κανονιστικών διαταγμάτων και αποφάσεων, αν αυτό είναι απολύτως απαραίτητο για τις ανάγκες της κωδικοποίησης, δηλαδή αν δεν είναι δυνατός ο διαχωρισμός τους χωρίς αλλοίωση της εννοίας της κωδικοποιούμενης διάταξης του νόμου, όπως στις περιπτώσεις, κατά τις οποίες συμπληρώνεται ή τροποποιείται η διάταξη ή επεκτείνεται ή περιορίζεται το πεδίο εφαρμογής της με προεδρικό διάταγμα ή με άλλη κανονιστική διοικητική πράξη που εκδόθηκε με βάση σχετική νομοθετική εξουσιοδότηση.....».

ιδιαιτερότητας και της εν λόγω ΚΥΑ το ζήτημα τελει υπό την αιρεση της οριστικής επίλυσης του από την ΚΕΚ. Σε σχέση με τις υπόλοιπες κανονιστικές διατάξεις, τις οποίες η Επιτροπή επαναφέρει ότι είναι αναγκαίο να κωδικοποιηθούν, έχουμε τη γνώμη ότι το ζήτημα της συμπερίληψης ή όχι των ρυθμίσεων των:

(α) η υπ' αριθμ. 119999/2004 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 1454) «Μέτρα επείγοντος χαρακτήρα για τον περιορισμό και την εξάλειψη του επιβλαβούς οργανισμού *Ceratocystis fimbriata* f. sp. *Platani* Walter που προκαλεί την ασθένεια του μεταχρωματικού έλκους του πλατάνου»,

(β) η υπ' αριθμ. 289666/10-6-2008 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 1159/24-6-2008) «Φυτοϋγειονομικά τέλη επιθεωρήσεων εισαγωγών, σε συμμόρφωση προς το άρθρο 13δ παράγραφος 1 της Οδηγίας 2002/89/Ε.Κ. του Συμβουλίου και τέλη φυτοϋγειονομικών επιθεωρήσεων διακίνησης και εξαγωγών»,

(γ) η υπ' αριθμ. 264074/23-3-2009 (ΦΕΚ Β' 607) «Λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1, του άρθρου 14 του ν. 3460/2006 (Α' 105), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με τη παράγραφο 1 του άρθρου 27 του ν. 3698/2008 (Α' 198) και της παραγράφου 2 του άρθρου 27 του ν. 3698/2008»,

(δ) Το π.δ. 27/5-3-2009 (ΦΕΚ Α' 46) «Καθορισμός κανόνων διενέργειας επισκοπήσεων για την αναγνώριση προστατευόμενων ζωνών στη Χώρα σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 92/70/ΕΟΚ της Επιτροπής»,

(ε) η υπ' αριθμ. 123990/2007 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β 84),

(στ) η υπ' αριθμ. 120992/25-07-2008 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β 1555) ,

(ζ) η υπ' αριθμ. 184413/2010 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 671), και

(η) η υπ' αριθμ. 185161/2010 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 809)

προτείνεται ομοίως να παραπεμφθεί προς οριστική επίλυση στην Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποιήσεων με την παρατήρηση ότι (ι) όλα είναι νομοθετήματα κατ' εξουσιοδότηση διατάξεων μη κωδικοποιητέων και (ιι) εγείρεται προβληματισμός για το αν είναι απολύτως απαραίτητη η συμπερίληψή τους στο Σχέδιο Κώδικα, κατά την έννοια που αποδίδει σε αυτή το Εγχειρίδιο Οδηγιών για την Κωδικοποίηση της Νομοθεσίας της Κεντρικής Επιτροπής Κωδικοποιήσεων (σελ. 2).

B.3.6.4. Διαχείριση δασών

B.3.6.4.1. Γενικές διατάξεις διαχείρισης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο οι βασικές προτάσεις σχετίζονται κυρίως με τα ζητήματα της γλώσσας, δηλαδή με μεταγλώττιση των διατάξεων και με την προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Επιπλέον, λόγω της παραπομπής πολλών διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα, θα εξεταστεί επισταμένως η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης .

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

I. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Άρθρα: 17,79Ν. 998/1979, 62Ν.Δ. 86/1969 και 1, 2 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928

II. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές.

Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση στο άρθρο 17 του Ν. 998/1979 του Νομάρχη, του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δασών, του Νομαρχιακού Ταμείου Κτηνοτροφίας και Δασών και της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδος.

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Στο άρθρο 17 του Ν. 998/1979 προτείνεται η επανεξέταση των χορηγούμενων οικονομικών κινήτρων βάσει του Ν.Δ. 131/1974, και η τυχόν

αναπροσαρμογή τους. Επίσης θα πρέπει να εξεταστεί εκ νέου το καθεστώς δανειοδότησης, μετά την απορρόφηση από την Τράπεζα Πειραιώς του υγιούς τμήματος της Αγροτικής Τράπεζας και να προταθεί νέος τρόπος δανειοδότησης εφόσον δεν υπάρχει κατάργηση των δανειοδοτήσεων.

B.3.6.4.2. Δασικοί πόροι

IV.B. ΔΑΣΙΚΟΙ ΠΟΡΟΙ

I.V.BA ΚΑΡΠΩΣΗ ΔΑΣΩΝ

Εισαγωγή - παρατηρήσεις

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, που αφορούν σε θέματα γλώσσας, διοικητικών δομών, άρση ασαφειών κλπ, θα εξεταστεί επισταμένως λόγω της παραπομπής των διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης. Κατά την επεξεργασία του παρόντος κεφαλαίου για τη διατύπωση προτάσεων βελτίωσης των διατάξεων που το αποτελούν, διαπιστώνονται τα ακόλουθα:

Καταρχήν θα πρέπει να επισημανθεί ότι αρκετές από τις διαδικασίες που περιγράφονται στις διατάξεις του κεφαλαίου είναι αναχρονιστικές και χρήζουν επικαιροποίησης. Πρόκειται κυρίως για τις διατάξεις που ρυθμίζουν την διεξαγωγή των δημοπρασιών, για τις οποίες ενδεχομένως θα μπορούσαν να εφαρμοστούν και διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, έτσι ώστε να προσαρμοστούν στα σημερινά δεδομένα. Το ίδιο όμως ισχύει και για τις διατάξεις που αφορούν στην ανάθεση εργολαβιών, οι οποίες χρήζουν εναρμόνισης με τις διατάξεις που διέπουν την ανάθεση έργων από το Δημόσιο. Επικαιροποίησης χρήζουν όμως και οι διατάξεις για τις μισθώσεις. Σε κάθε περίπτωση εφόσον θέλουμε να κάνουμε λόγο για σαφείς και κατανοητές διαδικασίες μίσθωσης, διεξαγωγής δημοπρασίας, ανάθεσης εργολαβιών κλπ, θα πρέπει να έχουμε ένα σαφές νομοθετικό καθεστώς, με το οποίο θα ρυθμίζονται οι ως άνω διαδικασίες και όχι πληθώρα διατάξεων, που τις ρυθμίζουν αποσπασματικά.

Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική.:

Άρθρα: 83, 84, 86-160 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, 117-119Α, 121 – 143, 146-152 Ν.Δ. 86/1969, 1-17 Π.Δ. 963/1979, 1-4 Π.Δ. 616 της 7/10.8.1979, 1 Ν. 1734/1987

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας : 103,104,107,110,112-115,124-126,139,142,145,146,149,151,152,156,158 Π.Δ. 19/1928, 117,121,122,127,129,131-135,137,138, 143, 148,149,151,152 Ν.Δ. 86/1969, 2, 14 Π.Δ. 963/1979

-Του Νομάρχη: 104, 138 Π.Δ. 19/1928, 123,129,130,132-137 Ν.Δ. 86/1969, 2,6,9,12,14 Π.Δ. 963/1979, 1,2 Π.Δ. 616 της 7/10.8.1979

_Του Επιθεωρητή Δασών: 84,140 Π.Δ. 19/1928

- Του Οικονομικού Εφόρου: 103, 104, 111, 112, 116, 117, 123, 135, 142 Π.Δ. 19/1928, 2 Π.Δ. 963/1979.

-Του ΥΠΕΚΑ : 119 Α Ν.Δ. 86/1969

Του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων : 148 Ν.Δ. 86/1969

Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδος: 2 Π.Δ. 616 της 7/10.8.1979

2 α. Προτείνεται η προσαρμογή των ακολούθων και άλλων διατάξεων, στις νέες διοικητικές δομές με την αντικατάσταση του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών σε Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου (άρθρο 12 παρ. 1 Ν. 3889/2010).

Π.Δ. 19/1928:123

Π.Δ. 963/1979: 11, 15

Ν.Δ. 86/1969:137, 139, 146

3. Προτείνεται η προσαρμογή στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ του ποσού που αναφέρεται σε δραχμές. Επιπλέον προτείνεται η αναπροσαρμογή όπου απαιτείται του προβλεπόμενου ποσού μετά τη μετατροπή του σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες, στις ακόλουθες διατάξεις:

Άρθρα: 102,110,123, 126,137, 142 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, 123-124, 148 Ν.Δ. 86/1969

4. Προτείνεται η προσαρμογή στις ισχύουσες μονάδες μέτρησης, με την αντικατάσταση της οκάς ή ζυγιάς, στις ακόλουθες διατάξεις:

Άρθρα: 10 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 , 7 Π.Δ. 963/1979

Β.ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Στο άρθρο 123 Ν.Δ. 86/1969, παρατίθεται η σύναψη της διεξαγωγής της δημοπρασίας των δασικών προϊόντων και της επανάληψής της. Στο Π.Δ. 963/1979, που εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 123 του Ν.Δ. 86/1969 και φέρει τον τίτλο «Περί εκποιήσεως διά δημοπρασίας των, εκ της δι' απ' ευθείας υπό του Κράτους εκμεταλλεύσεως των Δημοσίων Δασών, παραγομένων δασικών προϊόντων», ρυθμίζεται όλη η διαδικασία των δημοπρασιών, από την έναρξη έως τη λήξη της. Τέλος στο Π.Δ. 19.11.1928 ρυθμίζονται τα σχετικά με τη δημοπρασία ζητήματα, που δεν προβλέπονται σε άλλες διατάξεις. Η προσθήκη στο άρθρο 123 του Δασικού Κώδικα των προβλεπομένων, στο τελευταίο εδάφιο της παρ. δαπανών προσημάνσεως καθώς επίσης και των προβλεπομένων στο α' εδάφιο της παρ. 4 προθεσμιών (των αναγραφομένων εις το από 19.11.1928 Δ/μα) επανάληψης, δεν καθιστούν απαραίτητη την αναμόρφωση των Π.Δ. 19.11.1928 και Π.Δ. 963/1979.

2. Στο άρθρο 107 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, προτείνεται η αναρίθμηση των παραγράφων της διάταξης, μετά την κατάργηση ορισμένων εξ αυτών.

3. Το άρθρο 124 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, ρυθμίζει ένα διαδικαστικό ζήτημα. Προς διευκόλυνση των τελούντων τη διαδικασία, προτείνεται αντί της παραπομπής σε άλλα άρθρα του Δασικού Κώδικα ή σε άλλα νομοθετήματα, να αναγράφεται πλήρως η διαδικασία στο εν λόγω άρθρο.

4. Στα άρθρα 138, 139 του ΝΔ 86/1969 Δασικού Κώδικα, προτείνεται η εξέταση λειτουργίας των αναφερομένων σε αυτά οργανισμών και σε περίπτωση μη λειτουργίας η απάλειψη, ενώ σε περίπτωση συνέχισής τους από άλλους οργανισμούς η αντικατάστασή τους.

5. Στα άρθρα 127, 128, 129, 130 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, προτείνεται η εξέταση προσαρμογής της διάταξης στις κείμενες διατάξεις που διέπουν τις εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο (ανάθεση σε εργάτες, μειωμένο ημερομίσθιο, πληρωμή εργατών κ.λπ.)

6. Στο άρθρο 132 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, προτείνεται η εξέταση 3. εκσυγχρονισμού των αναχρονιστικών διατάξεων, ως προς τα αγωγή κλπ.

7. Στο άρθρο 136 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, προτείνεται ο εκσυγχρονισμός των αναχρονιστικών διατάξεων, ως προς τον προσδιορισμό των ιδιοτήτων των προσώπων που δύνανται να συμμετάσχουν στην δημοπρασία και η εναρμόνιση της διάταξης με τις κείμενες διατάξεις που διέπουν τις διαδικασίες δημοπρασιών για την ανάθεση έργων από το Δημόσιο, ως προς την καταβολή εγγυήσεων.

8. Ο δασικός φόρος που προβλέπεται στα άρθρα 160-182 του Δασικού Κώδικα καταργήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003, που είχε ως αντικείμενο την προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, την κατάρτιση δασολογίου, τη ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών κ.λπ. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003, με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ σε αυτά. Με το άρθρο 53 παρ. 1 εδ η' του ν. 4280/2014 καταργήθηκε, μεταξύ άλλων, και η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, χωρίς, από την αιτιολογική έκθεση του νόμου να επιβεβαιώνεται η πραγματική και σαφής πρόθεση του τυπικού νομοθέτη να καταργήσει την καταργητική διάταξη, επαναφέροντας κατ' ουσίαν σε ισχύ τις αρχικές, καταργηθείσες, διατάξεις του Δασικού Κώδικα. Όμως με το άρθρο δέκατο έβδομο του Ν. 4296/2014 (ΦΕΚ Α'2014), το άρθρο 53 παρ. 1 εδ' η' του Ν. 4280/2014 αντικαταστάθηκε, εξαιρώντας από τις καταργηθείσες διατάξεις την παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να ισχύει η κατάργηση του δασικού φόρου.

Θα πρέπει επομένως να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς του δασικού φόρου στις διατάξεις 160-182 του Δασικού Κώδικα, είτε με απάλειψη της ίδιας

της διάταξης ως σιωπηρώς καταργηθείσας, αν αυτή ρυθμίζει μόνον ζήτημα δασικού φόρου, είτε με απάλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου με αναδιατύπωση και μετονομασία της διάταξης εφόσον ρυθμίζει και ζητήματα, διαφορετικά από το δασικό φόρο.

Επειδή όμως η κατάργηση του δασικού φόρου ισχύει για τα άρθρα 160-182 του Ν.Δ. 86/1969, γεννάται θέμα, σχετικά με τις διατάξεις του ΠΔ 19/1928, που ρυθμίζουν φορολογικά ζητήματα καθώς επίσης και με άλλες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, στις οποίες προβλέπεται δασικός φόρος. Στην περίπτωση αυτή αφού λάβουμε υπόψη την αιτιολογική έκθεση της καταργητικής διάταξης, στην οποία αναφέρεται ότι με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι σε αυτά είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ, ορθό είναι να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο, ακόμη και για διατάξεις που δεν αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003.

Με βάση τα ανωτέρω προτείνεται η απάλειψη του δασικού φόρου και η αναδιατύπωση της διάταξης 143 του Π.Δ. 19/1928.

9. Επειδή τα άρθρα 143 και 144 του Π.Δ. 19/1928, αναφέρονται στις υποχρεώσεις των εργολάβων, προτείνεται η συγχώνευση των δύο άρθρων.

10. Στο άρθρο 9 του Π.Δ. 963/1979, προτείνεται να εξεταστεί η συνέχιση λειτουργίας της αναφερόμενης Επιτροπής.

11. Με το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του Ν.Δ. 4352/1964, καταργούνταν όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συμβούλια και επιτροπές όλων των δημοσίων υπηρεσιών. Η διάταξη αυτή καταργήθηκε, αλλά επανήλθε εκ νέου σε ισχύ με το άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 1232/1982 «Επαναφορά σε ισχύ, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις» (Α'22) και αντικαταστάθηκε ως ακολούθως: «1. Καταργούνται όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συλλογικά όργανα ήτοι συμβούλια και επιτροπές, κοινές και ευκαιριακές, δημοσίων γενικά υπηρεσιών, εφ' όσον δεν διατηρηθούν με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, που εκδίδονται μια φορά για κάθε Υπουργείο. Για την αποτελεσματικότερη επιτέλεση της αποστολής των συμβουλίων και επιτροπών, που θα διατηρηθούν με τις ανωτέρω κοινές αποφάσεις, είναι δυνατό, με τις αποφάσεις αυτές, να

μετονομάζονται ή να συγχωνεύονται συμβούλια και επιτροπές, να περιορίζονται ή διευρύνονται οι αρμοδιότητές τους και να μεταβάλλεται η σύνθεσή τους ή να ανατίθεται το σύνολο ή μέρος των αρμοδιοτήτων τους σε συνιστώμενα νέα απαραίτητα συλλογικά όργανα. 2. Μετά την κατάργηση συμβουλίων και επιτροπών γνωμοδοτικής αρμοδιότητας, η αποφασιστική αρμοδιότητα ασκείται χωρίς προηγούμενη γνωμοδότηση. Μετά την κατάργηση συμβουλίων και επιτροπών αποφασιστικής αρμοδιότητας, αποφασίζει μόνος ο Υπουργός ή άλλο κατά νόμο αρμόδιο όργανο».

Κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 1232/1982, εξεδόθη η ΚΥΑ (Προεδρίας της Κυβέρνησης και Γεωργίας) 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β' 215/26.4.82, Διόρθ. Σφάλμ. ΦΕΚ Β' 564/9.8.82), «Αναμόρφωση Συλλογικών Οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας» (Β' 215). Με το άρθρο 6 παρ. 19 της Κ.Υ.Α. καταργήθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 147 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969) επιτροπή διαχειρίσεως δασών δήμων και κοινοτήτων και οι σχετικές με αυτή διατάξεις συστάσεως, συνθέσεως, συγκροτήσεως και λειτουργίας της.

Εν συνεχεία όμως με το άρθρο 5 παρ. 2 εδ. β. του Ν. 2026/1992 (ΦΕΚ Α' 43), καταργήθηκε η εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 1232/1982.

Πάντως, η κατάργηση ή η τροποποίηση του εξουσιοδοτικού νόμου δεν συνεπάγεται αυτοδίκαιη κατάργηση των κατ'εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών πράξεων, αν δεν προκύπτει σαφής περίπτωση βούληση του νεότερου νομοθέτη [ΣτΕ 2361/2011, 1965/2010, 2260/2005, 3881/2004, ΓΝΜΔΝΣΚ 141/2012].

Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον δεν προβλέπεται ρητά από το νεότερο τυπικό νομοθέτη, η ρητή κατάργηση της ΚΥΑ 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β' 215/26.4.82, Διόρθ. Σφάλμ. ΦΕΚ Β' 564/9.8.82), εξακολουθεί να ισχύει και η κατάργηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 147 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969) επιτροπής διαχειρίσεως δασών δήμων και κοινοτήτων και οι σχετικές με αυτή διατάξεις.

Με βάση τα ανωτέρω προτείνεται η αναδιατύπωση του άρθρου 147 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969), με απάλειψη οιασδήποτε αναφοράς στην επιτροπή διαχειρίσεως δασών δήμων και κοινοτήτων.

12. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 148 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969) επιτροπή εξευρέσεως πραγματικής αξίας των για εκποίηση μοναστηριακών δασών και δασικών εκτάσεων και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από το άρθρο 6 παρ. 15 της Υ.Α. 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β` 215), που εξεδόθη κατ' επίκληση της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 1232/1982, το οποίο επανέφερε και αντικατέστησε τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 4 του Ν. Δ. 4352/1964. Η ως άνω εξουσιοδοτική διάταξη εν συνεχεία καταργήθηκε από το άρθρο 5 παρ. 2 εδ. β. του Ν. 2026/1992 (ΦΕΚ Α' 43). Για τα ερμηνευτικά ζητήματα που αναφέρονται σχετικά με την συνέχιση ισχύος της ΚΥΑ, ισχύουν οι παρατηρήσεις που έχουν ήδη γίνει ανωτέρω, στην υπ' αριθ. 18 πρόταση.

Με βάση τα ανωτέρω προτείνεται η αναδιατύπωση του άρθρου 148 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969), με απάλειψη οιασδήποτε αναφοράς στην επιτροπή εξευρέσεως πραγματικής αξίας των για εκποίηση μοναστηριακών δασών και δασικών εκτάσεων.

13. Προτείνεται ο έλεγχος της συνέχισης λειτουργίας των Οργανισμών που αναφέρονται στα άρθρα 148 - 152 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969) και η συνέχιση ισχύος των διατάξεων που παραπέμπουν οι ως άνω διατάξεις προκειμένου να γίνει επικαιροποίησή τους.

14. Προτείνεται απλοποίηση στην καταγραφή των διαδικασιών που περιγράφονται στις διατάξεις του παρόντος, έτσι ώστε να γίνουν προσιτές από τον εκάστοτε εφαρμοστή τους (διαδικασία δημοπρασίας, εργολαβίας, μισθώσεων κλπ). Στο βαθμό που απαιτείται νομοθετική ρύθμιση, η ως άνω παρατήρηση παρατίθεται και ως επισήμανση στο οικείο υπό στοιχ. Β.3.7.4.2. του παρόντος, διότι εκφεύγει των ορίων του έργου της Κωδικοποίησης.

IV.BB ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Άρθρα: 53-66 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, 90-98 Ν.Δ. 86/1969

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση των ακολούθων και όποιων άλλων κριθεί στην πορεία ότι χρήζουν αντικατάστασης.

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας άρθρα 53, 61, 62 του Π.Δ. 19/1928.

- Του Νομάρχη άρθρο 90, 97 του Ν.Δ.86/1969

- Του Δασικού Συμβουλίου άρθρο 180 του Π.Δ. 19/1928.

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Προτείνεται η συγχώνευση του άρθρου 59 του ΠΔ 1928, με το άρθρο 64 του ίδιου ΠΔ υπό τον τίτλο «Σύνταξη δελτίων καταμέτρησης», διότι οι δύο διατάξεις ρυθμίζουν το ίδιο ζήτημα.

2. Στο άρθρο 63 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 (Α' 252) καθώς και στα άρθρα 93 και 95 του Ν.Δ. 86/1969, προβλέπεται η καταβολή δασικού φόρου.

Όπως όμως εκτενώς έχουμε αναλύσει και στο κεφάλαιο της Δασικής Φορολογίας ο δασικός φόρος που προβλέπεται στα άρθρα 160-182 του Δασικού Κώδικα καταργήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003, με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, σε αυτά διότι είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ. Με το άρθρο 53 παρ. 1 εδ η' του ν. 4280/2014 καταργήθηκε, μεταξύ άλλων, και η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, χωρίς, από την αιτιολογική έκθεση του νόμου να επιβεβαιώνεται η πραγματική και σαφής πρόθεση του τυπικού νομοθέτη να καταργήσει την καταργητική διάταξη, επαναφέροντας κατ' ουσίαν σε ισχύ τις αρχικές, καταργηθείσες, διατάξεις του Δασικού Κώδικα. Όμως με το άρθρο δέκατο έβδομο του Ν. 4296/2014 (ΦΕΚ Α'2014), το άρθρο 53 παρ. 1 εδ' η' του Ν. 4280/2014 αντικαταστάθηκε, εξαιρώντας από τις καταργηθείσες διατάξεις την παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να ισχύει η κατάργηση του δασικού φόρου.

Θα πρέπει επομένως να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς του δασικού φόρου στις διατάξεις 160-182 του Δασικού Κώδικα, είτε με απάλειψη της ίδιας της διάταξης ως σιωπηρώς καταργηθείσας, αν αυτή ρυθμίζει μόνον ζήτημα δασικού φόρου, είτε με απάλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου με αναδιατύπωση και μετονομασία της διάταξης εφόσον ρυθμίζει και ζητήματα, διαφορετικά από το δασικό φόρο.

Επειδή όμως η κατάργηση του δασικού φόρου ισχύει για τα άρθρα 160-182 του Ν.Δ. 86/1969, γεννάται θέμα, σχετικά με τις διατάξεις του ΠΔ 19/1928, που ρυθμίζουν φορολογικά ζητήματα καθώς επίσης και με άλλες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, στις οποίες προβλέπεται δασικός φόρος. Στην περίπτωση αυτή αφού λάβουμε υπόψη την αιτιολογική έκθεση της καταργητικής διάταξης, στην οποία αναφέρεται ότι με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι σε αυτά είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ, ορθό είναι να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο, ακόμη και για διατάξεις που δεν αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003.

Ως εκ τούτου προτείνεται είτε απάλειψη της διάταξης, αν αυτή ρυθμίζει μόνον ζήτημα δασικού φόρου, είτε απάλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου με αναδιατύπωση και μετονομασία της διάταξης εφόσον αυτή ρυθμίζει και ζητήματα, διαφορετικά από το δασικό φόρο.

3.Λόγω της παραπομπής πολλών διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα, θα εξεταστεί επισταμένως η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρης απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης.

IV.ΒΓ ΔΙΑΤΙΜΗΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα εκσυγχρονισμού των διαδικασιών, έτσι ώστε να συνάδουν με τα σημερινά δεδομένα. Θα γίνει μια πιο εκτενής έρευνα των διοικητικών δομών, με δυνατότητα ανακατονομής αρμοδιοτήτων.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική των άρθρων 177-182 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 .

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας άρθρο 179 του Π.Δ. 19/1928.

- Του Δασικού Συμβουλίου άρθρο 180 του Π.Δ. 19/1928.

IV. ΒΔ ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΔΑΣΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, θα εξεταστεί επισταμένως η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρης απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Άρθρα: 32, 52 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 και 99 Ν.Δ. 86/1969

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 36, 52του Π.Δ. 19/1928.

3.Προτείνεται η προσαρμογή του προβλεπόμενου στα άρθρα 99 του Ν.Δ. 86/1969 και 52 του Π.Δ. 19/1928, ποσού εκπλειστηριάσματος, στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ του εκφρασμένου σε δραχμές ποσού. Επιπλέον προτείνεται η αναπροσαρμογή του προβλεπόμενου ποσού εκπλειστηριάσματος μετά τη μετατροπή του σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες.

4.Προτείνεται η προσαρμογή του άρθρου 52 του Π.Δ. 19/1928 στις ισχύουσες μονάδες μέτρησης, με την αντικατάσταση της οκάς.

IV.ΒΕ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΔΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1.Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική.:

Άρθρα: 68 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, 100, 101 Ν.Δ. 86/1969 , 1-11, 15, 16 Κ.Δ. της 15/30 Σεπτ. 1941, 3 Β.Δ. 697/1968, 16 Π.Δ. 963/1979

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση των ακολούθων και όποιων άλλων κριθεί στην πορεία ότι χρήζουν αντικατάστασης.

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας άρθρα 3, 4, 15 Κ.Δ. της 15/30 Σεπτ. 1941, 3 Β.Δ. 697/1968

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Στα άρθρα 10 και 11 του Κ.Δ. της 15/30 Σεπτ. 1941, προβλέπεται η καταβολή δασικού φόρου.

Όπως όμως εκτενώς έχουμε αναλύσει και στο κεφάλαιο της Δασικής Φορολογίας ο δασικός φόρος που προβλέπεται στα άρθρα 160-182 του Δασικού Κώδικα καταργήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003, με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, σε αυτά διότι είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ. Με το άρθρο 53 παρ. 1 εδ η' του ν. 4280/2014 καταργήθηκε, μεταξύ άλλων, και η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, χωρίς, από την αιτιολογική έκθεση του νόμου να επιβεβαιώνεται η πραγματική και σαφής πρόθεση του τυπικού νομοθέτη να καταργήσει την καταργητική διάταξη, επαναφέροντας κατ' ουσίαν σε ισχύ τις αρχικές, καταργηθείσες, διατάξεις του Δασικού Κώδικα. Όμως με το άρθρο δέκατο έβδομο του Ν. 4296/2014 (ΦΕΚ Α'2014), το άρθρο 53 παρ. 1 εδ' η' του Ν. 4280/2014 αντικαταστάθηκε, εξαιρώντας από τις καταργηθείσες διατάξεις την παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να ισχύει η κατάργηση του δασικού φόρου.

Θα πρέπει επομένως να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς του δασικού φόρου στις διατάξεις 160-182 του Δασικού Κώδικα, είτε με απάλειψη της ίδιας της διάταξης ως σιωπηρώς καταργηθείσας, αν αυτή ρυθμίζει μόνον ζήτημα δασικού φόρου, είτε με απάλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου με αναδιατύπωση και μετονομασία της διάταξης εφόσον ρυθμίζει και ζητήματα, διαφορετικά από το δασικό φόρο.

Επειδή όμως η κατάργηση του δασικού φόρου ισχύει για τα άρθρα 160-182 του Ν.Δ. 86/1969, γεννάται θέμα, σχετικά με τις διατάξεις του ΠΔ 19/1928, που ρυθμίζουν φορολογικά ζητήματα καθώς επίσης και με άλλες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, στις οποίες προβλέπεται δασικός φόρος. Στην περίπτωση αυτή αφού λάβουμε υπόψη την αιτιολογική έκθεση της καταργητικής διάταξης, στην οποία αναφέρεται ότι με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η

αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι σε αυτά είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ, ορθό είναι να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο, ακόμη και για διατάξεις που δεν αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003.

Ως εκ τούτου προτείνεται απάλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου από τη διάταξη με αναδιατύπωση και μετονομασία της.

2. Στο άρθρο 68 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 προτείνεται η αναρίθμηση των παραγράφων, μετά την κατάργηση ορισμένων εξ αυτών.

3. Στο άρθρο 52 του Π.Δ. 19/1928 προτείνεται η δημοπρασία προς εκποίηση κατασχεθέντων ή αδέσποτων δασικών προϊόντων να μην ενεργείται τις Κυριακές ή τις επίσημες αργίες. Επιπλέον προτείνεται η έγκριση των πρακτικών της δημοπρασίας να εγκρίνεται από το δασάρχη μόνον εάν το εκπλειστηρίασμα ξεπερνά ένα ποσό Χ, το οποίο θα οριστεί εκ νέου, με βάση τις σημερινές νομισματικές συνθήκες αλλά και με βάση τα σημερινά δεδομένα.

B.3.6.4.3. Δασικά έργα

IV.Γ. Δασικά έργα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο θα γίνουν γενικές προτάσεις για θέματα γλώσσας κλπ. Επιπλέον, λόγω της παραπομπής πολλών διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα, θα εξεταστεί επισταμένως η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης.

Η βασική παρατήρηση στο συγκεκριμένο κεφάλαιο είναι η μη πρόβλεψη του νομοθέτη περί υπαγωγής ή μη των δασοτεχνικών έργων του Ν.Δ. 86/1969 Δασικού Κώδικα (Α' 7), στις διατάξεις της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, παρά το γεγονός ότι για τα ειδικά δασοτεχνικά έργα του Ν. 998/1979, υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη (άρθρο 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003).

Οι διατάξεις του Ν. 3669/2008 (ΦΕΚ 116/Α'/18.6.2008) «Κύρωση της κωδικοποίησης της νομοθεσίας κατασκευής δημόσιων έργων», δεν συμπεριλήφθηκαν στον παρόντα Κώδικα Δασικής Νομοθεσίας, παρά μόνον ως σχετικές διατάξεις στα άρθρα της δασικής νομοθεσίας, για τα δασικά έργα, που έχουν ήδη κωδικοποιηθεί, με σκοπό την πληρότητα των κειμένων (doc).

Το Π.Δ. 437/1981 εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 16, παρ. 3 του Ν. 998/1979 περί προστασίας των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων της Χώρας. Για το λόγο αυτό έχει τεθεί στο portal κάτω από το άρθρο 16 του Ν. 998/1979 ως κανονιστική διάταξη όπως επίσης και σε όποιες άλλες διατάξεις κρίθηκε απαραίτητο. Ωστόσο από την ΕΠΠΕ, υπεδείχθη η υποχρεωτική κωδικοποίηση του Π.Δ. 437/1981 και έτσι γεννάται ερμηνευτικό ζήτημα, της κατ' εξαίρεση συμπερίληψης του Π.Δ. 437/1981 στο Σχέδιο Κώδικα. Το ως άνω ζήτημα της συμπερίληψης στις κωδικοποιητέες διατάξεις του ΠΔ 437/1981 αποτελεί σημαντικό ζήτημα νομοτεχνικής φύσεως για το οποίο έχουν διατυπωθεί από τον ανάδοχο προβληματισμοί και επιφυλάξεις για την υποχρεωτική κωδικοποίησή του, τελεί δε λόγω της σοβαρότητας και ιδιαιτερότητάς του υπό την αίρεση της οριστικής του επίλυσης από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποιήσεων .

Οι διατάξεις των Π.Δ. 146/1988 και 90/2014 δεν είναι αμιγώς δασικές διατάξεις και για το λόγο αυτό δεν έχουν κωδικοποιηθεί, αλλά, όσες εξ αυτών έχει κριθεί απαραίτητο, έχουν τεθεί ως σχετικές.

Τέλος, οι νόμοι α) **Ν. 3399/2005** «Ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων - Προσαρμογή στη νέα Κ.Α.Π. και άλλες διατάξεις», και β) **Ν. 4030/2011** «Νέος τρόπος έκδοσης αδειών δόμησης, ελέγχου κατασκευών και λοιπές διατάξεις» δεν περιέχουν αμιγώς δασικές διατάξεις και ως εκ τούτου δεν μπορούν να κωδικοποιηθούν. Για λόγους πληρότητας ετέθησαν ως σχετικοί νόμοι κάτω από τις αμιγώς δασικές διατάξεις -που ρυθμίζουν τα ζητήματα των δασικών κτιρίων- με τις οποίες σχετίζονται.

Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική.:

Γ.Α. ΔΑΣΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Άρθρα: 16 Ν. 998/1979, 222, 223, 226, 231 Ν.Δ. 86/1969, 1-22 Π.Δ. 437/1981*

* Η συμπερίληψη των άρθρων 1-22 Π.Δ. 437/1981, τίθεται υπό την αίρεση της οριστικής κρίσης της ΚΕΚ, ως αναφέρθηκε και ανωτέρω. Στην περίπτωση που κριθεί η κωδικοποίησή τους από την ΚΕΚ ως αναγκαία, προτείνεται η μεταγλώττισή τους.

Γ.Β. ΔΑΣΙΚΕΣ ΟΔΟΙ

Άρθρα: 15Ν. 998/1979, 227-230, 232-325 Ν.Δ. 86/1969

Γ.Γ. ΔΑΣΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

Άρθρα: 236, 237, 237Α Ν.Δ. 86/1969

Γ.Δ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Άρθρα: 238 -250 Ν.Δ. 86/1969

Γ.Ε. ΔΑΣΩΣΕΙΣ – ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ- ΔΑΣΙΚΑ ΦΥΤΩΡΙΑ – ΔΑΣΙΚΟ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Άρθρα: 51, 119Α, 184 παρ. 3, 201, 203-205, 209 Ν.Δ. 86/1969, 159 Ν. 4173/1929, 1-22 Π.Δ. 17/2003.

2. Προτείνεται η προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 15 και 16 Ν. 998/1979 και στα άρθρα 226, 231, 235, 237,240, 245, 248-249, 250 του Ν.Δ. 86/1969.

-Του νομάρχη στα άρθρα 222, 231 και 184 παρ. 3 του Ν.Δ. 86/1969

- Του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών στα άρθρα 226, 235 του Ν.Δ. 86/1969

- Του Υπουργού Δημοσίων Έργων στο άρθρο 15 του Ν. 998/1979 και στα άρθρα 226, 231, 235 του Ν.Δ. 86/1969.

- Του Υπουργού Συντονισμού στο άρθρο 16 του Ν. 998/1979

- Του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στα άρθρα 51 και 237Α του Ν.Δ. 86/1969

-Του Κεντρικού Ταμείου Κτηνοτροφίας και Δασών σε Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου (άρθρο 12 παρ. 1 Ν. 3889/2010) στο άρθρο 15 του Ν. 998/1979 και στα άρθρα 200, 222, 226, 232, 233, 238-250 του Ν.Δ. 86/1969

-Του Υπουργού Πολιτισμού και Επιστημών στο άρθρο 15 του Ν. 998/1979

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Στο άρθρο 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003 αναφέρεται ότι τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του Ν. 998/1979 ειδικά δασοτεχνικά έργα, πλην των έργων δασικής οδοποιίας, που εκτελούνται από τις δασικές υπηρεσίες για την ανάπτυξη και προστασία των δασών και τη συντήρηση των δασικών εδαφών, δεν υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3010/2002. Δηλαδή τα ειδικά δασοτεχνικά έργα του Ν. 998/1979, πλην των έργων δασικής οδοποιίας δεν υπάγονται σε περιβαλλοντική αδειοδότηση, αλλά στα διαγράμματα ύλης των μελετών τους περιλαμβάνεται, ειδικό κεφάλαιο στο οποίο αναλύονται και αξιολογούνται οι περιβαλλοντικές και οικολογικές συνθήκες και ορίζονται οι

όροι και οι περιορισμοί που προβλέπονται από τις ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις για την κατασκευή τους.

Προτείνεται η ενσωμάτωση του περιεχομένου του άρθρου 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003 (Α' 308), στο άρθρο 16 του Ν. 998/1979 (Α' 289) για την πληρότητα της διάταξης ως προς την περιβαλλοντική αδειοδότηση των ειδικών δασοτεχνικών έργων.

1α. Ειδικότερα ως προς τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας, διαπιστώνεται ότι υπάρχει σύγκρουση της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 16 Ν. 998/1979 και του άρθρου 7 Ν. 4258/2014 σε σχέση με την αρμοδιότητα εκτέλεσής τους. Τα ως άνω έργα όταν εκτελούνται σε δάση είναι δασοτεχνικά έργα και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αριθ. 1 πρόταση μας, οφείλουν να απαλλάσσονται της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Τα έργα αυτά θα πρέπει να εκτελούνται κατόπιν Προγραμματικής Σύμβασης με τη Δασική Υπηρεσία, η οποία προβλέπεται ρητά στο Ν. 4042/2012, άρθρο 53, παρ. 3 και διευκρινίζεται με την 168651/728/27-4-2012 εγκύκλιο. Ως εκ τούτου, προς άρση οιασδήποτε ασάφειας, διότι ορισμένοι φορείς θεωρούν ότι η ανάληψη εκτέλεσης των εν λόγω έργων απαλλάσσεται της Προγραμματικής Σύμβασης με τη Δασική Υπηρεσία, θα πρέπει οι συγκεκριμένη πρόβλεψη να παρατεθεί στο άρθρο 16 του Ν. 998/1979.

2. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 222 και 223 του Ν.Δ. 86/1969 και η δημιουργία ενιαίας διάταξης, που να συμπεριλαμβάνει και τις δύο προαναφερόμενες διατάξεις.

3. Προτείνεται η εξέταση ισχύος του άρθρου 6 παρ. 5 του Ν. 5367 της 2/18.4.1932 (περί εκτελέσεως των δημοσίων έργων), ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 2 του Α.Ν. 1966 της 7/13.9.1939 (περί συμπληρώσεως των περί εκτελέσεως Δημοσίων Έργων κειμένων διατάξεων), που αναφέρεται σε διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου και σε περίπτωση έκδοσης νεότερου νομοθετικού καθεστώτος επικαιροποίηση της διάταξης.

4. Προτείνεται η συγχώνευση του άρθρου 227 με το άρθρο 15 παρ. 1-6 του Ν.998/1979, οι οποίες ισχύουν παραλλήλως, με απορρόφηση της 227 διάταξης από την νεότερη 15 παρ. 1-6 του Ν. 998/1979. Μετά τη συγχώνευση προτείνεται προσθήκη στη διάταξη του περιεχομένου της 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003(Α' 308), περί υπαγωγής των έργων δασικής οδοποιίας στις

διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3010/2002 (και ήδη υπαγωγή στις διατάξεις του Ν. 4014/2011).

5. Προτείνεται η εξέταση ισχύος των διατάξεων του Ν.Δ. 1042 της 28.1/20.2.1942 (περί τροποποίησης και κωδικοποίησης των υπ' αριθ. 453/1941 και 584/1941 Νομοθετικών Διαταγμάτων "περί συστάσεως Γραφείου Μελετών και Δημοσιεύσεων του Συμβουλίου Μελετών", που αναφέρεται σε διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, και σε περίπτωση έκδοσης νεότερου νομοθετικού καθεστώτος επικαιροποίηση της διάταξης.

6. Στα άρθρα στα οποία προτείνεται η αντικατάσταση του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών από τον Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου, προτείνεται να εξεταστεί η αναπροσαρμογή της διαδικασίας που ακολουθείται, με βάση τις αρμοδιότητες του Ειδικού Φορέα Δασών.

7. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 15 παρ. 7 του Ν. 998/1979 και 228 του Ν.Δ. 86/1969 με ενσωμάτωση του άρθρου 15 παρ. 7 του Ν. 998/1979 στο 228 του Ν.Δ. 86/1969 και υπό τον τίτλο «Αστυνομία Δασικών οδών», διότι έχουν το ίδιο σχεδόν περιεχόμενο.

8. Προτείνεται η συνένωση του άρθρου 248 του Ν. Δ. 86/1969 και του άρθρου 249 του Ν. Δ. 86/1969 υπό τον τίτλο «Πρόσληψη υπαλληλικού και εργατοτεχνικού προσωπικού», για λόγους πληρότητας.

9. Προτείνεται ρητή κατάργηση του άρθρου 234 Ν.Δ.86/1969 Δασικός κώδικας (Α' 7) που προβλέπει τη διάνοιξη και κατασκευή δασικών οδών για την αξιοποίηση δασικών περιοχών από το Βασιλικό Εθνικό Ίδρυμα ή τη Βασιλική Εθνική Πρόνοια. Η διάταξη δεν έχει πλέον πεδίο εφαρμογής, ως σιωπηρώς καταργηθείσα.

Η κατάργηση νόμου συντελείται δι ετέρου νεότερου (Lex posterior derogat priori). Η κατάργηση είναι, είτε ρητή (άμεση), όταν ο νεότερος νόμος περιλαμβάνει ειδική διάταξη περί κατάργησης του παλαιότερου, είτε σιωπηρή (έμμεση), όταν εκ του περιεχομένου του νεότερου νόμου προκύπτει σαφώς, ότι τούτο είναι ασυμβίβαστο προς εκείνο του παλαιότερου, γεγονός το οποίο και αποτελεί, εκάστοτε, ζήτημα ερμηνείας.

Κατά τη νομολογία, σιωπηρή κατάργηση του νόμου υφίσταται, είτε, όταν εκ του περιεχομένου του νεότερου προκύπτει, σαφώς, ότι αποσκοπεί στην κατάργηση

του προγενέστερου αντίθετου (Ολ. ΑΠ 310/1966 ΝοΒ 14 σ. 882), είτε, όταν ο νεότερος νόμος είναι, κατά περιεχόμενο αντίθετος ή ασυμβίβαστος προς τον παλαιότερο, όταν, δηλαδή, ο νεότερος νόμος ρυθμίζει το ίδιο θέμα του προγενεστέρου, αποκλειστικώς, ή κατ' αντίθετο ή τελείως διάφορο τρόπο (ΑΠ 588/1969 ΝοΒ 18 σ. 314).

Εν προκειμένω, ο Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας (εφεξής ΕΟΠ), που ιδρύθηκε με το Ν.Δ. 572 1970 (Α' 125), διαδέχθηκε τη Βασιλική Πρόνοια. Με το Ν. 2646/1998, ο ΕΟΠ εντάχθηκε στον Εθνικό Οργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας (ΕΟΚΦ). Ο ΕΟΚΦ με τη σειρά του καταργήθηκε με το Ν. 3106/2003, ο οποίος με τη σειρά του ρυθμίζει τη διάδοχη θεσμική κατάσταση των μονάδων που υπάγονταν στην ευθύνη του. Στο άρθρο 2 του Ν. 3106/2003, απαριθμούνται οι αρμοδιότητες του Περιφερειακού Συστήματος Υγείας και Πρόνοιας (Πε.Σ.Υ.Π.), που είναι το όργανο που συστάθηκε μετά την κατάργηση του ΕΟΚΦ, χωρίς βεβαίως να αναφέρεται η διάνοιξη και κατασκευή δασικών οδών για την αξιοποίηση δασικών περιοχών. Συνεπώς με την κατάργηση του ΕΟΚΦ, καταργείται σιωπηρώς και το περιεχόμενο του άρθρου 234 του Ν.Δ. 86/1969 ως προς τη Βασιλική Πρόνοια.

Περαιτέρω με το Ν.Δ. 572/1970 (Α' 125) το Βασιλικό ίδρυμα, που μπορούσε σύμφωνα με το άρθρο 234 του Ν.Δ. 86/1969, να αναλαμβάνει το κόστος της διάνοιξης δασικών οδών, μετονομάστηκε σε εθνικό ίδρυμα «Ο βασιλεύς Παύλος». Με την παρ. 2 του άρθρου 14 του Ν. 1232/1982 (Α' 22) το Εθνικό Ίδρυμα «Βασιλεύς Παύλος» μετονομάστηκε σε «Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας» (ΕΙΝ). Αποστολή του Εθνικού Ίδρυματος Νεότητας ήταν η ίδρυση, διοίκηση και λειτουργία εστιών για την παροχή στέγασης, σίτισης και κάθε συναφούς υπηρεσίας και φροντίδας σε φοιτητές, σπουδαστές και μαθητές κάθε εκπαιδευτικής βαθμίδας, καθώς και κέντρων πολιτισμού και νεότητας.

Με την Κ.Υ.Α. 127175/Η/2011 (Β' 2508), το «Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας», μετονομάστηκε σε «Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης» εποπτείας του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και απορρόφησε και άλλα ΝΠΙΔ. Στο άρθρο 2 της ΚΥΑ απαριθμούνται οι αρμοδιότητες του συσταθέντος ιδρύματος χωρίς βεβαίως να γίνεται καμία αναφορά στη διάνοιξη και κατασκευή δασικών οδών για την αξιοποίηση δασικών περιοχών του άρθρου 234 του Δασικού Κώδικα. Συνεπώς και στην περίπτωση του Βασιλικού

Εθνικού Ιδρύματος υπάρχει σιωπηρή κατάργηση του περιεχομένου του άρθρου 234 του Ν.Δ. 86/1969.

10. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 209 και 184 παρ. 3 του Ν.Δ. 86/1969 και η δημιουργία μιας νέας διάταξης που θα ενσωματώνει το περιεχόμενο και των δύο.

11. Στο άρθρο 201 του Δασικού Κώδικα προβλέπεται πλαφόν 5% των δασικών εισοδημάτων, που πρέπει να διατίθενται, από τους δήμους, τις μονές, τα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή άλλα νομικά πρόσωπα, για δαπάνες αναδάσωσης ή απαλλοτριώσεως εδαφών, που ανήκουν στην περιφέρειά τους.

Η ως άνω διάταξη μπορεί στην πράξη - όπως μας έχει υποδειχθεί- να μην εφαρμόζεται, όμως, δεν έχει ούτε ρητώς, ούτε σιωπηρώς καταργηθεί. Ως εκ τούτου ακόμη και αν δεν τυγχάνει εφαρμογής λόγω του ότι είναι σε αχρησία το άρθρο 201 του Δασικού Κώδικα, μήπως θα ήταν προτιμότερο να αναπροσαρμοστεί το πλαφόν 5% των δασικών εισοδημάτων, που πρέπει να διατίθενται, από τους δήμους, τις μονές, τα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή άλλα νομικά πρόσωπα, για δαπάνες αναδάσωσης ή απαλλοτριώσεως εδαφών, που ανήκουν στην περιφέρειά τους. Σε διαφορετική περίπτωση πρέπει να ληφθεί η νομοθετική πρωτοβουλία για την κατάργησή της εν λόγω διάταξης. Σε κάθε περίπτωση το ζήτημα τελει υπό την αιρεση της οριστικής επιλυσης από την ΚΕΚ.

12. Προτείνεται η απάλειψη του άρθρου 204 του Ν.Δ. 86/1969, ως ρητώς καταργηθέντος του περιεχομένου αυτής. Ακολουθεί αιτιολόγηση.

Στο άρθρο 204 του Δασικού Κώδικα, προβλέπεται η σύσταση φιλοδασικών επιτροπών με πράξη του Νομάρχη, που αποτελούν ν.π.δ.δ., με σκοπό την προστασία του πρασίνου και την εκτέλεση έργων αναδάσωσης

Με το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του Ν.Δ. 4352/1964, καταργούνταν όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συμβούλια και επιτροπές όλων των δημοσίων υπηρεσιών. Η διάταξη αυτή καταργήθηκε, αλλά επανήλθε εκ νέου σε ισχύ με το άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 1232/1982 «Επαναφορά σε ισχύ, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις» (Α'22) και αντικαταστάθηκε ως ακολούθως: «1. Καταργούνται όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συλλογικά όργανα ήτοι συμβούλια και επιτροπές, κοινές και ευκαιριακές, δημοσίων γενικά υπηρεσιών, εφ' όσον δεν διατηρηθούν με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Προεδρίας της

Κυβερνήσεως και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, που εκδίδονται μια φορά για κάθε Υπουργείο.»

Κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 1232/1982, εξεδόθη η ΚΥΑ (Προεδρίας της Κυβέρνησης και Γεωργίας) 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β' 215/26.4.82, Διόρθ. Σφάλμ. ΦΕΚ Β' 564/9.8.82), «Αναμόρφωση Συλλογικών Οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας» (Β' 215). Με το άρθρο 6 παρ. 13 της Κ.Υ.Α. καταργήθηκε το κατά τις διατάξεις του άρθρου 204 του Ν. Δ. 89/1969 και Β.Δ. 13.03.1936, συνεστημένοσυλλογικό όργανο «Φιλοδασική Επιτροπή» και οι σχετικές με αυτό διατάξεις συστάσεως, συνθέσεως, συγκροτήσεως και λειτουργίας του.

Εν συνεχεία όμως με το άρθρο 5 παρ. 2 εδ. β. του Ν. 2026/1992 (ΦΕΚ Α' 43), καταργήθηκε η εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 1232/1982.

Πάντως, η κατάργηση ή η τροποποίηση του εξουσιοδοτικού νόμου δεν συνεπάγεται αυτοδίκαιη κατάργηση των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών πράξεων, αν δεν προκύπτει σαφής περί τούτου βούληση του νεότερου νομοθέτη [ΣτΕ 2361/2011, 1965/2010, 2260/2005, 3881/2004, ΓΝΜΔ ΝΣΚ 141/2012].

Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον δεν προβλέπεται ρητά από το νεότερο τυπικό νομοθέτη, η ρητή κατάργηση της ΚΥΑ 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β' 215/26.4.82, Διόρθ. Σφάλμ. ΦΕΚ Β' 564/9.8.82), εξακολουθεί να ισχύει και η κατάργηση των Φιλοδασικών Επιτροπών του άρθρου 204 του Δασικού Κώδικα.

13. Προτείνεται η απάλειψη της διάταξης 159 του Ν. 4173/1929 διότι το περιεχόμενό της συνδέεται στενά με την ύπαρξη των φιλοδασικών επιτροπών, οι οποίες όμως έχουν πάψει να υφίστανται για τους λόγους που αναλυτικά παρατίθενται ανωτέρω.

14. Στο άρθρο 51 του Ν.Δ. 86/1969 προτείνεται:

α) Η αλλαγή του τίτλου του άρθρου, διότι μετά την αντικατάσταση του περιεχομένου του άρθρου από το άρθρο 45 του ν. 4280/2014, ο τίτλος «Απαλλοτριώσεις δι' εγκατάστασιν φυτωρίων», δεν ανταποκρίνεται στο νέο περιεχόμενο του άρθρου.

β) η πρόβλεψη χρηματικού προστίμου απευθείας από την διάταξη χωρίς παραπομπή στον Ποινικό Κώδικα, διότι το ύψος του προστίμου του άρθρου 458, (59 ευρώ τουλάχιστον) δεν λειτουργεί αποτρεπτικά από την εκτέλεση της παράνομης πράξης.

γ) Τέλοςτόσο το άρθρο 51 όσο και το άρθρο 119Α του ν.δ. 86/1969 είναι πολύ πρόσφατες τροποποιήσεις/προσθήκες καθώς το πρώτο αντικαταστάθηκε εν όλω, ενώ το δεύτερο προστέθηκε από το άρθρο 45 του ν.4280/2014. Και τα δύο άρθρα προστέθηκαν στουποκεφάλαιοΔασώσεις-Αναδασώσεις- Δασικά Φυτώρια - Δασικό Πολλαπλασιαστικό υλικό, υποδιάκριση Δασικά Φυτώρια - Δασικό Πολλαπλασιαστικό Υλικό, στο κεφάλαιο Δασικά Έργα, της Ενότητας ΔιαχείρισηΔασών.

15. Το ΠΔ 17/2003 Δασικό πολλαπλασιαστικό υλικό, σε συμμόρφωση προς την οδηγία 1999/105/Ε.Κ αποτελεί κείμενο εναρμόνισης της εθνικής νομοθεσίας προς Οδηγία της Ε.Ε. άμεσα σχετιζόμενης με τη δασική νομοθεσία. Το συγκεκριμένο π.δ. μεταφέρθηκε στο υποκεφάλαιο Δασώσεις - Αναδασώσεις - Δασικά Φυτώρια - Δασικό Πολλαπλασιαστικό υλικό, υποδιάκριση Δασικά Φυτώρια - Δασικό Πολλαπλασιαστικό Υλικό, στο κεφάλαιο Δασικά Έργα, της ΕΝότητας Διαχείριση Δασών.

16. Προτείνεται ο εκσυγχρονισμός των τεχνικών προδιαγραφών των ειδικών δασοτεχνικών έργων, τόσο ως προς τις γενικές διατάξεις όσο και ως προς τις επιμέρους ενότητες (δασικές οδοί , δασικά κτίρια κλπ).

17. Μετά τη θέση σε ισχύ του Ν. 3889/2010 ο λογαριασμός «Ειδικός Φορέας Δασών (Φορέας 120)» του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, μεταφέρεται στο Πράσινο Ταμείο για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Πράσινου Ταμείου, όπως αυτοί εξειδικεύονται στο άρθρο 8 Ν. 3208/2003.Σε εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3889/2010 εξεδόθη η ΥΑ 44329/2011 (ΑΔΑ: 45ΒΧΒ -Μ36) με θέμα «Μεταφορά της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Φορέα Δασών του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, στο Πράσινο Ταμείο».Η καταγραφή των δασικών κτιρίων, έχει γίνει εκ του

παρελθόντος και επικαιροποιείται σε τακτά χρονικά διαστήματα (συνήθως ανά 3ετία). Μετά και την έκδοση της υπ' αριθ. πρωτ. 131756/3349/2015 εγκυκλίου του Προϊσταμένου της Δ/νσης Δασικών Έργων και Υποδομών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας με θέμα την «Επικαιροποίηση της απογραφής δημοσίων ακινήτων που διαχειρίζονται από τις δασικές υπηρεσίες, κρίνεται επιτακτική η ανάγκη να μεταγραφούν τα δασικά κτήρια στο υποθηκοφυλακείο, ως δημόσια ακίνητα, τη διαχείριση των οποίων έχει η Γενική Δ/νση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος του ΥΠΕΝ (πλην αυτών που με άλλες διατάξεις έχει ορισθεί διαφορετικά), τα έσοδα των οποίων κατατίθενται υπέρ του Ειδικού Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου και διατίθενται για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παρ. 2 αρθ. 8 Ν. 3208/2003 κατά τα διαλαμβανόμενα στην παρ. 5 αρθ. 8 Ν. 3208/2003.

B.3.6.4.4. Δασοτεχνικές Μελέτες

IV.Δ.ΔΑΣΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Σημειώνεται ότι η ΥΑ 13384/6587/2015: Προδιαγραφές Σύνταξης των Μελετών Διαχείρισης Πάρκων και Αλσών (Β' 2828) έχει προστεθεί ως σχετική διάταξη στα άρθρα 63 και 64 του Ν.Δ. 86/1969 και στα άρθρα 3 και 12 του Π.Δ. 19/1928 στο portal.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο οι βασικές προτάσεις σχετίζονται κυρίως με τα ζητήματα της γλώσσας, δηλαδή με μεταγλώττιση των διατάξεων και με την προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

I. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Δ.Α. ΔΑΣΟΠΟΝΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Άρθρο: 63Ν.Δ. 86/1969.

Δ.Β. ΔΑΣΟΠΟΝΙΚΑ -

ΔΑΣΙΚΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Άρθρα: 64 Ν.Δ. 86/1969, 3 -15, 20,21 ΠΔ 19/1928, 9 Ν. 998/1979.

Δ.Γ. ΠΙΝΑΚΕΣ ΥΛΟΤΟΜΙΑΣ

Άρθρα: 65 Ν.Δ. 86/1969, 17-19 ΠΔ 19/1928.

Δ.Δ. ΥΛΟΤΟΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ - ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ

Άρθρα: 66Ν.Δ. 86/1969, 22 ΠΔ 19/1928.

Δ.Ε.ΔΑΣΙΚΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΙΚΟ ΕΤΟΣ

Άρθρα: 68Ν.Δ. 86/1969, 16 ΠΔ 19/1928.

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται στις νέες διοικητικές δομές, όπου απαιτείται.

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 64 του Ν.Δ. 86/196, 4, 5, 6, 7, 8, 12, 13 , 15 , 18, 19, 21 του ΠΔ 19/1928.

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1.Προτείνεται η συνένωση του άρθρου 3 του Π.Δ. 19/1928 με τα άρθρα 4 και 5 του ιδίου ΠΔ, προκειμένου να υπάρχει μια ενιαία ρύθμιση ως προς τη σύνταξη και την έκδοση των διαχειριστικών σχεδίων.

2. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 17 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 και 65 Ν.Δ. 86/1969 διότι φέρουν τον ίδιο τίτλο «Πίνακες υλοτομίας» και σχεδόν το ίδιο περιεχόμενο.

3. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 16 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928 και 68 Ν.Δ. 86/1969 διότι φέρουν σχεδόν τον ίδιο τίτλο και σχεδόν το ίδιο περιεχόμενο, αφού και οι δύο ορίζουν το δασικό διαχειριστικό έτος.

4. Προτείνεται η έκδοση Υπουργικής Απόφασης, που θα περιλαμβάνει επικαιροποιημένες προδιαγραφές εκπόνησης διαχειριστικών σχεδίων με βάση τους Κανόνες της σύγχρονης Δασολογικής Επιστήμης, εναρμονισμένα με τις ανάλογες απαιτήσεις των Οδηγιών της ΕΕ.

B.3.6.4.5. Ορεινή υδρονομία

IV.E. Ορεινή υδρονομία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο οι βασικές προτάσεις σχετίζονται κυρίως με τα ζητήματα της γλώσσας, δηλαδή με μεταγλώττιση των διατάξεων και με την προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Άρθρα: 224, 225 Ν.Δ. 86/1969.

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται στις νέες διοικητικές δομές, όπου απαιτείται. Ενδεικτικά προτείνεται η αντικατάσταση στα άρθρα 224 και 225 του ΝΔ. 86/1969 του Υπουργού Γεωργίας.

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Ως προς τα έργα αντιπλημμυρικής προστασίας, διαπιστώνεται ότι υπάρχει σύγκρουση της διάταξης της παραγράφου 3 του άρθρου 16 του νόμου 998/1979 και του άρθρου 7 του νόμου 4258/2014 σε σχέση με την αρμοδιότητα εκτέλεσής τους. Τα ως άνω έργα όταν εκτελούνται σε δάση είναι δασοτεχνικά έργα και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αριθ. 1 πρότασή μας, οφείλουν να απαλλάσσονται της περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Τα έργα αυτά θα πρέπει να εκτελούνται κατόπιν Προγραμματικής Σύμβασης με τη Δασική Υπηρεσία, η οποία προβλέπεται ρητά στο Ν. 4042/2012, άρθρο 53, παρ. 3 και διευκρινίζεται με την 168651/728/27-4-2012 εγκύκλιο. Ως εκ τούτου προς άρση οιασδήποτε ασάφειας, διότι ορισμένοι φορείς θεωρούν ότι η ανάληψη εκτέλεσης των εν λόγω έργων απαλλάσσεται της Προγραμματικής Σύμβασης με τη Δασική Υπηρεσία, θα πρέπει οι συγκεκριμένη πρόβλεψη να παρατεθεί στο άρθρο 16 του Ν. 998/1979.

Β.3.6.4.6 Δασικές βιομηχανίες

IV.ΣΤ. Δασικές βιομηχανίες

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, που αφορούν σε θέματα γλώσσας, διοικητικών δομών, άρση ασαφειών, θα γίνουν προτάσεις που να κάνουν πιο προσιτή τη διαδικασία υλοτομίας και ρητίνευση δασών, με τη συνένωση ή συγχώνευση διατάξεων, που ρυθμίζουν όμοια ή σχεδόν όμοια ζητήματα και ισχύουν παραλλήλως. Περαιτέρω λόγω της παραπομπής σε παλαιότερα νομοθετήματα, θα εξεταστεί επισταμένως η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης. Τέλος νεώτερες διατάξεις που έχουν τεθεί σε ισχύ όπως για παράδειγμα ορισμένες εκ των διατάξεων του Ν. 4014/11, δεν είναι αμιγώς δασικές διατάξεις και για το λόγο αυτό δεν κωδικοποιούνται αλλά έχουν τεθεί ως σχετικές στο portal.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική.:

Άρθρα: 5 **Β.Δ. της 17(29)Νοεμ./1 Δεκ.1836**, 23-35, 37-40, 43-51 του **Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928**, 131,139-140 του **Ν. 4173/1929**, 1-9 του **Β.Δ. 439 της 12.6/11.7.1968** και 84-89, 102 του **Ν.Δ. 86/1969**

2. Προτείνεται η προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στο άρθρο 26, 28, 32 , 35, 37, 39 46, 48 του Π.Δ. 19/1928,στο άρθρο 88 του Ν.Δ. 86/1969, στα άρθρα 1 , 2, 5,7 του Β.Δ. 439 της 12.6/11.7.1968

-Του νομάρχη στο άρθρο 4 του Β.Δ. 439 της 12.6/11.7.1968

-Του Επιθεωρητή Δασών στο άρθρο 26, 37, 46, του Π.Δ. 19/1928,

- Του Ταμείου Δασών άρθρο 139 Ν. 4173/1929 (Α' 205)

3. Προτείνεται η προσαρμογή της προβλεπόμενης, στο άρθρο 5 του Β.Δ. 439 της 12.6/11.7.1968 Περί ρητινεύσεως Δασών (Α` 150), αποζημίωσης λόγω παρανόμου ρητινεύσεως, στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ της εκφρασμένης σε δραχμές αποζημίωσης. Επιπλέον προτείνεται η αναπροσαρμογή της προβλεπόμενης αποζημίωσης μετά τη μετατροπή της σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες.

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Προτείνεται η συγχώνευση ή συνένωση των ακολούθων διατάξεων, οι οποίες είτε ισχύουν παραλλήλως, είτε η μια αποτελεί συνέχεια τη άλλης, είτε η μια διάταξη εξειδικεύει την άλλη:

α) Άρθρο 84 Ν.Δ. 86/1969 (Α' 7) - Προσήμανσις υλοτομητέων δένδρων

β) Άρθρο 32 ΠΔ 19/1928 - Προσήμανσις υλοτομητέων δένδρων

γ) Άρθρο 32 Ν. 4173/1929 - Προσήμανσις υλοτομητέων δένδρων και έκθεση προσημάνσεως

2. Προτείνεται η συγχώνευση ή συνένωση του άρθρου 87 του Ν.Δ. 86/1969 «Εγκατάστασις υλοτόμων» με το άρθρο 33 του ΠΔ 19/1928 «Περί εγκαταστάσεως υλοτόμων», διότι ρυθμίζουν το ίδιο ζήτημα, άλλωστε οι δύο διατάξεις φέρουν και τον ίδιο τίτλο.

3. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 43, 44 και 45 του Π.Δ. 19/1928 . Η διάταξη που θα προκύπτει προτείνεται, ορθό είναι το συγκεκριμένο ζήτημα για λόγους πληρότητας να ρυθμίζεται ενιαία.

4. Προτείνεται συγχώνευση των άρθρων 46 και 47 (κατά το μέρος που δεν θεωρείται σιωπηρός καταργηθέν- βλ. κατωτέρω υπ' αριθ. 8 πρόταση) του Π.Δ. 19/1928, διότι σχετίζεται άμεσα το περιεχόμενό τους.

5. Προτείνεται η συγχώνευση των άρθρων 50 και 51 του Π.Δ. 19/1928 . Η διάταξη που θα προκύπτει προτείνεται να φέρει τον τίτλο «Ζημιές εκ της υλοτομίας στα ιδιωτικά δάση και υποχρέωση αποζημίωσης», ορθό είναι το συγκεκριμένο ζήτημα για λόγους πληρότητας να ρυθμίζεται ενιαία.

6. Στο άρθρο 85 του Ν. Δ. 86/1969, προτείνεται η απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο και η αναδιατύπωση της διάταξης χωρίς την εν λόγω αναφορά. Ο δασικός φόρος που προβλέπεται στα άρθρα 160-182 του Δασικού Κώδικα καταργήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003, με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ σε αυτά. Με το άρθρο 53 παρ. 1 εδ η' του πρόσφατου ν. 4280/2014 καταργήθηκε, μεταξύ άλλων, και η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, χωρίς, από την αιτιολογική έκθεση του νόμου να επιβεβαιώνεται η πραγματική και σαφής πρόθεση του τυπικού νομοθέτη να καταργήσει την καταργητική διάταξη, επαναφέροντας

κατ' ουσίαν σε ισχύ τις αρχικές, καταργηθείσες, διατάξεις του Δασικού Κώδικα. Όμως με το άρθρο δέκατο έβδομο του Ν. 4296/2014 (ΦΕΚ Α'2014), το άρθρο 53 παρ. 1 εδ' η' του Ν. 4280/2014 αντικαταστάθηκε, εξαιρώντας από τις καταργηθείσες διατάξεις την παρ. 7 του άρθρου 21 του Ν. 3208/2003, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να ισχύει η κατάργηση του δασικού φόρου. Επομένως με βάση την αιτιολογική έκθεση που κάνει λόγο για κατάργησης του δασικού φόρου για την αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ σε αυτά, θα πρέπει και στο άρθρο 85 του Ν. Δ. 86/1969μ να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο, ακόμη και αν η διάταξη δεν αναφέρεται ρητώς στο άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003.

7. Προτείνεται η απάλειψη του άρθρου 88 του Ν.Δ. 86/1969 ως ρητώς καταργηθέντος του περιεχομένου του. Ακολουθεί αιτιολόγηση.

Στο άρθρο 88 του Ν.Δ. 86/1969 γίνεται αναφορά στην «Επιτροπή γνωμοδοτήσεως επί αμφισβητήσεων διακατοχής και δουλειών μη δημοσίων δασών», πλην όμως η εν λόγω Επιτροπή και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από το άρθρο 6 παρ. 12 της ΥΑ 272961/1982 (Β' 215). Όπως ήδη έχει αναπτυχθεί και στην υποβληθείσα έκθεση αξιολόγησης, με το άρθρο 4 παρ. 1 και 2 του Ν.Δ. 4352/1964, καταργούνταν όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συμβούλια και επιτροπές όλων των δημοσίων υπηρεσιών. Η διάταξη αυτή καταργήθηκε, αλλά επανήλθε εκ νέου σε ισχύ με το άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 1232/1982 «Επαναφορά σε ισχύ, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις» (Α'22) και αντικαταστάθηκε ως ακολούθως: «1. Καταργούνται όλα τα γνωμοδοτικής και αποφασιστικής αρμοδιότητας συλλογικά όργανα ήτοι συμβούλια και επιτροπές, κοινές και ευκαιριακές, δημοσίων γενικά υπηρεσιών, εφ' όσον δεν διατηρηθούν με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Προεδρίας της Κυβερνήσεως και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, που εκδίδονται μια φορά για κάθε Υπουργείο. Για την αποτελεσματικότερη επιτέλεση της αποστολής των συμβουλίων και επιτροπών, που θα διατηρηθούν με τις ανωτέρω κοινές αποφάσεις, είναι δυνατό, με τις αποφάσεις αυτές, να μετονομάζονται ή να συγχωνεύονται συμβούλια και επιτροπές, να περιορίζονται ή διευρύνονται οι αρμοδιότητές τους και να μεταβάλλεται η σύνθεσή τους ή να ανατίθεται το σύνολό ή μέρος των αρμοδιοτήτων τους σε συνιστώμενα νέα απαραίτητα συλλογικά όργανα. 2. Μετά την κατάργηση συμβουλίων και επιτροπών

γνωμοδοτικής αρμοδιότητας, η αποφασιστική αρμοδιότητα ασκείται χωρίς προηγούμενη γνωμοδότηση. Μετά την κατάργηση συμβουλίων και επιτροπών αποφασιστικής αρμοδιότητας, αποφασίζει μόνος ο Υπουργός ή άλλο κατά νόμο αρμόδιο όργανο».

Κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 4 παρ. 2 του Ν. 1232/1982, εξεδόθη η ΚΥΑ (Προεδρίας της Κυβέρνησης και Γεωργίας) 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β' 215/26.4.82, Διόρθ. Σφάλμ. ΦΕΚ Β' 564/9.8.82), «Αναμόρφωση Συλλογικών Οργάνων Γνωμοδοτικής και Αποφασιστικής αρμοδιότητας του Υπουργείου Γεωργίας» (Β' 215). Με το άρθρο 6 παρ. 12 της ΥΑ 272961/1982 (Β' 215) η «Επιτροπή γνωμοδοτήσεως επί αμφισβητήσεων διακατοχής και δουλειών μη δημοσίων δασών» καταργήθηκε.

Εν συνεχεία όμως με το άρθρο 5 παρ. 2 εδ. β. του Ν. 2026/1992 (ΦΕΚ Α' 43), καταργήθηκε η εξουσιοδοτική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 1232/1982.

Πάντως, η κατάργηση ή η τροποποίηση του εξουσιοδοτικού νόμου δεν συνεπάγεται αυτοδίκαιη κατάργηση των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθεισών πράξεων, αν δεν προκύπτει σαφής περί τούτου βούληση του νεότερου νομοθέτη [ΣτΕ 2361/2011, 1965/2010, 2260/2005, 3881/2004, ΓΝΜΔ ΝΣΚ 141/2012].

Στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον δεν προβλέπεται ρητά από το νεότερο τυπικό νομοθέτη, η ρητή κατάργηση της ΚΥΑ 272961/26.4.1982 (ΦΕΚ Β' 215/26.4.82, Διόρθ. Σφάλμ. ΦΕΚ Β' 564/9.8.82), εξακολουθεί να ισχύει και η κατάργηση της «Επιτροπής γνωμοδοτήσεως επί αμφισβητήσεων διακατοχής και δουλειών μη δημοσίων δασών».

8. Στα άρθρα 47 και κυρίως στο άρθρο 48 του ΠΔ 19/1928 γίνεται αναφορά στην «Επιτροπή ενστάσεων και καταλογισμού για ζημιές από την υλοτομία». Η συγκεκριμένη Επιτροπή και οι σχετικές με αυτή διατάξεις καταργήθηκαν από την παρ. 14 του άρθρου 6 της 272961/26-26 Απρ. 1982 (ΦΕΚ Β' 215). Διόρθ. Σφαλμ. στο ΦΕΚ Β' 564/9-8-1982, απ. Υπ. Προεδρ. Κυβερν. και Γεωργίας (τόμ. 16 σελ. 50,255). Για τους λόγους που εκτενώς αναλύονται ανωτέρω (στην υπ' αριθ. 7 πρόταση), η κατάργηση αυτή εξακολουθεί να ισχύει. Ως εκ τούτου η διάταξη 48 θεωρείται σιωπηρώς καταργηθείσα και προτείνεται η απόλειψή της. Ενώ για τη διάταξη 47 προτείνεται η αναδιατύπωσή της με

απάλειψη των σχετικών αναφορών στην ένσταση ενώπιον της καταργηθείσας «Επιτροπής ενστάσεων και καταλογισμού για ζημιές από την υλοτομία».

B.3.6.4.7. Δασική Φορολογία

IV.Z. Δασική φορολογία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, που αφορούν σε θέματα γλώσσας, διοικητικών δομών, άρση ασαφειών κλπ, θα εξεταστεί επισταμένως λόγω της παραπομπής των διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρης απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης. Βασικό σημείο του κεφαλαίου της δασικής φορολογίας αποτελεί η κατάργηση του δασικού φόρου των άρθρων 160-182 του Δασικού Κώδικα, από το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003. Το τελευταίο άρθρο καταργήθηκε από το άρθρο 53 παρ. 1 εδ' η' του Ν. 4280/2014, το οποίο όμως αντικαταστάθηκε από το άρθρο δέκατο έβδομο του Ν. 4296/2014 (ΦΕΚ Α'2014) (κατάργηση της κατάργησης), με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να ισχύει η κατάργηση του δασικού φόρου. Ωστόσο δεν έχει εισαχθεί καμία ρύθμιση για τις διατάξεις των λοιπών νομοθετημάτων και κυρίως του Π.Δ. 19/1928, που ρυθμίζουν φορολογικά ζητήματα. Τέλος στο κεφάλαιο αυτό θα εξεταστεί και το ζήτημα της ισχύος ρυθμίσεως που έχει διαπιστωθεί μια ασυνέχεια κατά την κατάργησή τους.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική.:

Άρθρα : 10 Ν. 6279/1934, 73, 76-82 Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, 160-165, 166-168, 169-172, 175-179, 181- 2 Ν.Δ. 86/1969

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση των ακολούθων διοικητικών δομών και όποιων άλλων απαιτείται :

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 160, 168, 181 του Ν.Δ. 86/1969

- Του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών στο άρθρο 160 του Ν.Δ. 86/1969

- Της Γενικής Διεύθυνσης Δασών στο άρθρο 181 του Ν.Δ. 86/1969

-Του νομάρχη στο άρθρο στο άρθρο 164 του Ν.Δ. 86/1969

-Του Κεντρικού Ταμείου Κτηνοτροφίας και Δασών σε Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου (άρθρο 12 παρ. 1 Ν. 3889/2010) στα άρθρα 164, 175 του Ν.Δ. 86/1969.

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Ο δασικός φόρος που προβλέπεται στα άρθρα 160-182 του Δασικού Κώδικα καταργήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του ν. 3208/2003, με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι σε αυτά είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ.

Με το άρθρο 53 παρ. 1 εδ η' του ν. 4280/2014 καταργήθηκε, μεταξύ άλλων, και η διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, χωρίς, από την αιτιολογική έκθεση του νόμου να επιβεβαιώνεται η πραγματική και σαφής πρόθεση του τυπικού νομοθέτη να καταργήσει την καταργητική διάταξη, επαναφέροντας κατ' ουσίαν σε ισχύ τις αρχικές, καταργηθείσες, διατάξεις του Δασικού Κώδικα. Όμως με το άρθρο δέκατο έβδομο του Ν. 4296/2014 (ΦΕΚ Α'2014), το άρθρο 53 παρ. 1 εδ' η' του Ν. 4280/2014 αντικαταστάθηκε, εξαιρώντας από τις καταργηθείσες διατάξεις την παρ. 7 του άρθρου 21 του ν. 3208/2003, με αποτέλεσμα να εξακολουθεί να ισχύει η κατάργηση του δασικού φόρου.

Ως εκ τούτου θα πρέπει να γίνει απάλειψη οποιασδήποτε αναφοράς του δασικού φόρου στις διατάξεις 160-182 του Δασικού Κώδικα, είτε με απάλειψη

της ίδιας της διάταξης ως σιωπηρώς καταργηθείσας, αν αυτή ρυθμίζει μόνον ζήτημα δασικού φόρου, είτε με απόλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου με αναδιατύπωση και μετονομασία της διάταξης εφόσον ρυθμίζει και ζητήματα, διαφορετικά από το δασικό φόρο.

Επειδή όμως η κατάργηση του Δασικού Φόρου ισχύει για τα άρθρα 160-182 του Ν.Δ. 86/1969, γεννάται θέμα, σχετικά με τις διατάξεις του ΠΔ 19/1928, που ρυθμίζουν φορολογικά ζητήματα καθώς επίσης και με άλλες διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, στις οποίες προβλέπεται δασικός φόρος. Στην περίπτωση αυτή αφού λάβουμε υπόψη την αιτιολογική έκθεση της καταργητικής διάταξης, στην οποία αναφέρεται ότι με την κατάργηση του δασικού φόρου επιδιώκεται η αποφυγή της υπαγωγής σε διπλή φορολόγηση των δασικών προϊόντων, διότι σε αυτά είχε επιβληθεί ήδη ΦΠΑ, ορθό είναι να γίνει απόλειψη οποιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο, ακόμη και για διατάξεις που δεν αναφέρονται ρητώς στο άρθρο 21 παρ. 7 του ν. 3208/2003.

Ως εκ τούτου προτείνεται είτε απόλειψη της διάταξης, αν αυτή ρυθμίζει μόνον ζήτημα δασικού φόρου, είτε απόλειψη της αναφοράς του δασικού φόρου με αναδιατύπωση και μετονομασία της διάταξης εφόσον αυτή ρυθμίζει και και ζητήματα, διαφορετικά από το δασικό φόρο.

Με βάση τα ανωτέρω προτείνεται:

A) Απόλειψη των άρθρων 71, 72, 74, 75 **Π.Δ. 19/1928** και 166, 169, 173, 174, 180, 182 **Ν.Δ. 86/1969**

B) Αναδιατύπωση και μετονομασία των άρθρων 160-165, 166-168, 169-172, 175-179, 181 **Ν.Δ. 86/1969**, 10 **Ν. 6279/1934** και 73, 76-82 **Π.Δ. 19/1928**.

2. Με την απόλειψη των αμιγώς φορολογικών διατάξεων του κεφαλαίου της Δασικής Φορολογίας, αλλά και οιασδήποτε αναφοράς στο δασικό φόρο, στις εναπομείνουσες διατάξεις, προκύπτει ζήτημα μετονομασίας του κεφαλαίου. Ως εκ τούτου προτείνεται και η μετονομασία του κεφαλαίου στον Κώδικα.

B.3.6.4.8 Δασικοί συνεταιρισμοί

IV.H. Δασικοί συνεταιρισμοί

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο οι βασικές προτάσεις σχετίζονται κυρίως με τα ζητήματα της γλώσσας, δηλαδή με μεταγλώττιση των διατάξεων και με την προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές.

Βασική παρατήρηση του κεφαλαίου τούτου παραμένει η επιτακτική η ανάγκη θέσπισης ολοκληρωμένου νομοθετικού πλαισίου για τους δασικούς συνεταιρισμούς, προσαρμοσμένο στα σημερινά δεδομένα, διότι παρά το γεγονός εκσυγχρονισμού των αγροτικών συνεταιρισμών, οι δασικοί συνεταιρισμοί, εξακολουθούν να διέπονται από ένα παρωχημένο νομοθετικό καθεστώς.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ – ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Άρθρα: 22 Ν. 998/1979, 1-3, 8 Α.Ν. 1627/1939

2. Προτείνεται η προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται στις νέες διοικητικές δομές, όπου απαιτείται.

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 22 Ν. 998/1979, 2, 3Α.Ν. 1627/1939

- Του Νομάρχη στο άρθρο 3Α.Ν. 1627/1939

B. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Στο άρθρο 2 του Α.Ν. 1627/1939 προτείνεται η προσαρμογή της μονάδας μέτρησης εκτάσεων των 100 κλασματικών δικαίων, σε τετραγωνικά μέτρα ή στρέμματα, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στα σημερινά δεδομένα. Επίσης προτείνεται η αναρίθμηση των παραγράφων λόγω κατάργησης ορισμένων εξ αυτών.

2. Στο άρθρο 3 του Α.Ν. 1627/1939 προτείνεται η αναρίθμηση των παραγράφων λόγω κατάργησης ορισμένων εξ αυτών.

B.3.6.4.9 Βοσκή - κτηνοτροφία

IV.Θ. Βοσκή - κτηνοτροφία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, που αφορούν σε θέματα γλώσσας, διοικητικών δομών, άρση ασαφειών κλπ, θα εξεταστεί επισταμένως λόγω της παραπομπής των διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης.

Οι βασικές παρατηρήσεις του κεφαλαίου τούτου έχουν ήδη καταγραφεί κατά το στάδιο της αξιολόγησης και αφορούν κυρίως: α) στα διαχειριστικά σχέδια των βοσκοτόπων και των βοσκήσιμων γαιών που εισήχθησαν προσφάτως στη νομοθεσία με τα άρθρα 60 του Ν. 4264/2014 και 25 παρ. 2 και 3 του Ν. 4315/2014 και β) στη σύγκυση που έχει επικρατήσει μεταξύ της διαχείρισης των βοσκήσιμων εκτάσεων και του καθεστώτος επιδοτήσεων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, παρά το γεγονός ότι η βοσκή αποτελεί μία από τις πολλές ασκούμενες δραστηριότητες, η οποία πραγματοποιείται συνδυαστικά και αλληλεπίδραστα με τις λοιπές.

Περαιτέρω μετά τη θέση σε ισχύ του **N. 4351/2015** «Βοσκήσιμες γαίες Ελλάδας και άλλες διατάξεις», θα πρέπει να κωδικοποιηθούν και οι διατάξεις του ως άνω νόμου που σχετίζονται με τη βοσκή σε δασικές εκτάσεις και να

συμπληρωθεί το κεφάλαιο της ΒΟΣΚΗΣ – ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ, με τις διατάξεις αυτές.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική στα άρθρα :104-116 του **Ν.Δ. 86/1969**

2. Προτείνεται η προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές. Συγκεκριμένα προτείνεται η αντικατάσταση των ακολούθων διοικητικών δομών και όποιων άλλων απαιτείται :

-Του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής στο άρθρο103του **Ν.Δ. 86/1969**

-Του Υπουργού Γεωργίας στα άρθρα 110 και 116 του **Ν.Δ. 86/1969**

-Του Υπουργού Συντονισμού στο άρθρο 116 του **Ν.Δ. 86/1969**

-Του νομάρχη στα άρθρα 105, 107 και 109 του **Ν.Δ. 86/1969**

3. Προτείνεται η προσαρμογή του προβλεπόμενου στο άρθρο 110 του **Ν.Δ. 86/1969, προστίμου, στις νέες νομισματικές συνθήκες, με τη μετατροπή σε ευρώ του εκφρασμένου σε δραχμές ποσού. Επιπλέον προτείνεται η αναπροσαρμογή του προβλεπόμενου προστίμου, μετά τη μετατροπή του σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες.**

B.3.6.4.10 Δασική αναψυχή

IV.I. Δασική αναψυχή

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο οι βασικές προτάσεις σχετίζονται κυρίως με τα ζητήματα της γλώσσας, δηλαδή με μεταγλώττιση των διατάξεων και με την προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

Άρθρα: 78-81 Ν.Δ. 86/1969.

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται στις νέες διοικητικές δομές, όπου απαιτείται. Ενδεικτικά προτείνεται η αντικατάσταση στα άρθρα 78Α και 80 του Υπουργού Γεωργίας και 79 και 80 του ΝΔ. 86/1969 του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας.

3. Στο άρθρο 79 του Ν.Δ. 86/1969 προτείνεται η προσαρμογή στις σύγχρονες μονάδες μέτρησης με αντικατάσταση των 1.500 εκταρίων, στην αντίστοιχη απόσταση σε μέτρα. Προτείνεται η αναπροσαρμογή της απόστασης σε περίπτωση που κριθεί αναγκαία για την αποτελεσματικότερη προστασία των εθνικών δρυμών.

B.3.6.4.11 Ειδικές περιπτώσεις διαχείρισης

IV.ΙΑ. Ειδικές περιπτώσεις διαχείρισης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο οι βασικές προτάσεις σχετίζονται κυρίως με τα ζητήματα της γλώσσας, δηλαδή με μεταγλώττιση των διατάξεων και με την προσαρμογή των διοικητικών δομών που αναφέρονται σε ορισμένες εκ των διατάξεων στις νέες διοικητικές δομές.

A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ

1. Προσαρμογή γλώσσας από καθαρεύουσα σε δημοτική

Προτείνεται η μεταγλώττιση των ακολούθων διατάξεων από την καθαρεύουσα στη δημοτική:

ΙΑ.Α. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΑ ΔΑΣΗ

Άρθρα: 69, 71, 72 Ν.Δ. 86/1969

ΙΑ.Β. ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΑ ΔΑΣΗ

Άρθρα: 73 -77 Ν.Δ. 86/1969

ΙΑ.Γ. ΔΑΣΗ ΒΑΡΥΝΟΜΕΝΑ ΔΙΑ ΔΟΥΛΕΙΩΝ

Άρθρο: 67 Ν.Δ. 86/1969

ΙΑ.Δ.ΔΑΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Άρθρα: 82 – 83 Ν.Δ. 86/1969

ΙΑ.Ε. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Άρθρο: 144 Ν.Δ. 86/1969

ΙΑ.ΣΤ.ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΑΣΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΘΑΣΟΥ

Άρθρο: 145 Ν.Δ. 86/1969

2. Προτείνεται η **προσαρμογή των διοικητικών δομών** που αναφέρονται στις νέες διοικητικές δομές, όπου απαιτείται.

-Του Υπουργού Γεωργίας ή Υπουργείου Γεωργίας στα άρθρα 72, 74 , 83, 145 Ν.Δ. 86/1969

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ - ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ

1. Στο άρθρο 82 του Ν.Δ. 86/1969 προτείνεται η εξέταση αλλαγής των διοικητικών ορίων των περιοχών που αναφέρονται στη διάταξη με τον Καλλικράτη (Ν. 3852/2010) και σε περίπτωση αλλαγής να γίνει αντικατάστασή τους.

2. Στο άρθρο 144 του Ν.Δ. 86/1969 Προτείνεται η προσαρμογή της διάταξης στις νέες διοικητικές δομές με την αντικατάσταση του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών σε Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου (άρθρο 12 παρ. 1 Ν. 3889/2010).

Β.3.6.4.12 Θήρα

IV. ΙΒ. ΘΗΡΑ

1. Προσαρμογή γλώσσας (από καθαρεύουσα σε δημοτική)

Προτείνεται οι διατάξεις περί θήρας του ν.δ. 86/1969 να μεταγλωττιστούν από την καθαρεύουσα / αρχαϊζουσα στη δημοτική γλώσσα.

2. Προσαρμογή διατάξεων προς τις τρέχουσες διοικητικές δομές και αρμοδιότητες

Προτείνεται η προσαρμογή των διατάξεων του ν.δ. 86/69 που αφορούν στη θήρα στις νέες διοικητικές δομές με την αντικατάσταση των προβλεπόμενων στις διατάξεις αυτές αρχών που απαντώνται στις διατάξεις αυτές ήτοι: Υπουργός Γεωργίας, Υπουργός Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ΚΤΓΚΔ (Κεφάλαιο Θήρας), Δασική αρχή, Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, Νομάρχης, Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, Υπουργός Εθνικής Αμύνης καθώς και οποιαδήποτε άλλη αρχή προβλέπεται και δεν ανταποκρίνεται στις σημερινές διοικητικές δομές.

3. Αναδιατύπωση/συμπλήρωση διατάξεων προκειμένου να εναρμονιστούν προς τη σχετική νομολογία του ΣτΕ

Προτείνεται η αναδιατύπωση της διάταξης του άρθρου 262 του ν.δ. 86/1969 διότι η παράγραφος 2 αυτού έχει κριθεί ως αντισυνταγματική από τη νομολογία του Σ.τ.Ε (Σ.τ.Ε 875/2013, 838/2008, 3942/2001), κι αυτό διότι προσβάλλει το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι (άρθρο 12 Σ).

Το πρώτο εδάφιο της περ. ι της παρ. 4 του άρθρου 266, προτείνεται να διαγραφεί καθώς έχει κριθεί ως αντισυνταγματικό από τη νομολογία του Σ.τ.Ε (Σ.τ.Ε 875/2013, 838/2008). Το δεύτερο όμως εδάφιο που αφορά στη μεταγραφή κυνηγού που μετοικεί προτείνεται να παραμείνει και να αναδιατυπωθεί κατάλληλα εφόσον το πρώτο εδάφιο έχει ήδη διαγραφεί.

4. Απόλειψη διατάξεων που έχουν καταργηθεί ρητώς ή σιωπηρώς ή οι οποίες έχουν περιπέσει σε αχρησία

Η παρ. 9 εδ. 1 του άρθρου 266 του ν.δ. 86/69 θα πρέπει να καταργηθεί κατά το μέρος που αναφέρεται ότι δεν επιτρέπεται να είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων κυνηγετικών οργανώσεων οι μη κρινόμενοι ως νομιμόφρονες υπό της οικείας αστυνομικής αρχής καθώς ο προβλέπων τις δηλώσεις νομιμοφροσύνης ν. 516/1948 έχει καταργηθεί από το ν.δ. 64/1974. Στη συνέχεια όμως το εδάφιο 1 στο σύνολό του χρήζει ανάλογης αναδιατύπωσης.

5. Απόλειψη διατάξεων των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος εφαρμογής

Προτείνεται να απαληφθεί και να μην συμπεριληφθεί στο σχέδιο Κώδικα το άρθρο 319 του ν.δ. 86/1969, καθώς παρήλθε ο χρόνος εφαρμογής της και καθίσταται πλέον άνευ αντικειμένου.

6. Αναδιτύπωση διατάξεων λόγω ρητής κατάργησης μέρους τους

Το εδ. 1 της παρ. 9 του άρθρου 266 του ν.δ. 86/69 χρήζει ανάλογης αναδιτύπωσης στο σύνολό του διότι κατά το μέρος που αναφέρεται ότι δεν επιτρέπεται να είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων κυνηγετικών οργανώσεων οι μη κρινόμενοι ως νομιμόφρονες υπό της οικείας αστυνομικής αρχής έχει καταργηθεί καθώς ο προβλέπων τις δηλώσεις νομιμοφροσύνης ν. 516/1948 έχει καταργηθεί από το ν.δ. 64/1974.

B.3.6.5. Δασική Ιδιοκτησία

V. Δασική Ιδιοκτησία

Εν όψει των σχετικών παρατηρήσεων που περιέχονται στην Έκθεση αξιολόγησης, εν αναφορά προς την οικεία ενότητα προτείνονται τα εξής:

1. Απόλειψη διατάξεων των οποίων έχει παρέλθει ο χρόνος εφαρμογής

Άρθρο 25 παρ. 6 του ν. 3889/2010

Η διάταξη αυτή ορίζει ότι η ισχύς των παραγράφων 1, 4 και 5 του άρθρου 13 του ν. 3208/2003 αναστέλλεται για χρονικό διάστημα ενός έτους, δηλαδή μέχρι το έτος 2011. Κατά συνέπεια, προτείνεται η απόλειψη της άνω μεταβατικής διάταξης επειδή παρήλθε ο χρόνος εφαρμογής της ήδη από το έτος 2011.

Άρθρο 9 του ν. 1341/1983

Η διάταξη αυτή προβλέπει τη δυνατότητα προσφυγής του Υπουργού Γεωργίας ενώπιον του Α.Σ.Ι.Δ. εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του

νόμου. Κατά συνέπεια, προτείνεται η απόσυρση της διάταξης επειδή παρήλθε ο χρόνος εφαρμογής της.

2. Αναδιατύπωση/συμπλήρωση διατάξεων προκειμένου να εναρμονιστούν προς τη σχετική νομολογία του ΣτΕ ή του Α.Π.

Άρθρο 35 του ν. 998/1979

Προτείνεται η αναδιατύπωση της διάταξης της παρ. 2 με την πρόβλεψη των εξουσιών της δασικής αρχής στο πλαίσιο έκδοσης του πιστοποιητικού ακαΐας, ώστε να εναρμονιστεί με τη σχετική νομολογία του Σ.τ.Ε. (Σ.τ.Ε. 981/2012, 2872/2007).

Άρθρο 62 του ν. 998/1979

Προτείνεται η αναδιατύπωση της διάταξης ώστε να προσδιοριστεί ρητώς αφ' ενός ότι εισάγεται δικονομικό προνόμιο (μαχητό τεκμήριο) το οποίο συμπληρώνει το (αμάχητο) τεκμήριο κυριότητας του β.δ. περί ιδιωτικών δασών και αφ' ετέρου ότι στις περιοχές στις οποίες δεν εφαρμόζεται το δικονομικό προνόμιο δεν υπάρχει αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά εφαρμογή του κοινού δικαίου της απόδειξης, δηλαδή η δικονομική ισότητα των μερών, σύμφωνα με την οποία κάθε μέρος φέρει το βάρος της απόδειξης των ισχυρισμών και των επικαλούμενων δικαιωμάτων του, θέση η οποία υιοθετείται άλλωστε παγίως από τη νομολογία (Α.Π. 646/2015), το Ν.Σ.Κ. (Γνδση ΝΣΚ 166/1982) και τη Διοίκηση (153035/1533/6.05.81 Υπ.Γε.).

B.3.6.6. Κυρώσεις

Κ.Υ.Α. 134627/5835/2015 (ΦΕΚ Β' 29.12.2015)

Άρθρο 9

Η παραπάνω Κ.Υ.Α. εισήχθη μετά την αρχική παράδοση του παρόντος Πρακτικού προτάσεων μας, για τον λόγο αυτό η παρούσα πρόταση εισάγεται το πρώτον κατά τον παρόντα χρόνο.

Η Κ.Υ.Α. αυτή φέρει ως τίτλο «Καθορισμός αρμόδιων αρχών, μέτρων και διαδικασιών για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Οκτωβρίου 2010 «για τη θέσπιση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά» και των σχετικών με αυτόν, κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών, Κανονισμών της Επιτροπής που εκδίδονται για την εφαρμογή του.»

Το άρθρο 9 προβλέπει ειδικές διοικητικές και ποινικές κυρώσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους ξυλείας που παραβαίνουν τις υποχρεώσεις τους στο πλαίσιο εισαγωγής-διάθεσης ξυλείας στην αγορά. Η διάταξη του άρθρου 9 της Κ.Υ.Α. ορίζει για κάποια εκ των αναφερομένων αδικημάτων ποινές κατά ρητή παραπομπή στις ποινικές διατάξεις του ν.δ. 86/1969, ενώ αναθέτει την εφαρμογή των σχετικών ρυθμίσεων στα όργανα της δασικής νομοθεσίας. Υπό την έννοια αυτή, οι διατάξεις του άρθρου 9 της άνω Κ.Υ.Α. είναι δασικού περιεχομένου, εκφράζεται όμως προβληματισμός εάν τυγχάνουν κωδικοποιητέες, και τούτο διότι :

Σύμφωνα με τις οδηγίες της Κ.Ε.Κ. «Οι Κανονισμοί των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συμπεριλαμβάνονται στα σχέδια κωδίκων ... όμως ... λαμβάνονται υπ' όψιν στην κωδικοποίηση στην περίπτωση κατά την οποία έχουν ως συνέπεια την τροποποίηση ή την κατάργηση ρυθμίσεων της εθνικής νομοθεσίας». Κατά την έννοια των οδηγιών της Κ.Ε.Κ., ο Κανονισμός εκφεύγει της κωδικοποίησης ως ευρωπαϊκός κανόνας δικαίου άμεσα εφαρμοστέος στο εθνικό δίκαιο, ο οποίος εφαρμόζεται παράλληλα με την εθνική νομοθεσία χωρίς να χρίζει εθνικής ενσωμάτωσης.

Στην προκειμένη περίπτωση, το άρθρο 19 του Κανονισμού δεν εισάγει συγκεκριμένες κυρώσεις, αλλά πλαίσιο κατευθύνσεων εντός του οποίου τα κράτη μέλη καλούνται να εισαγάγουν ειδικότερες ποινικές κυρώσεις. Κατά συνέπεια, οι κυρώσεις του άρθρου 9 της Κ.Υ.Α. αποτελούν εθνικές διατάξεις που εισάγουν νέες ρυθμίσεις κατ' εξουσιοδότηση του Κανονισμού, οι οποίες τροποποιούν το εθνικό πλαίσιο των ποινικών ρυθμίσεων, και, κατά την έννοια αυτή, εγείρεται προβληματισμός εάν δύναται να ληφθούν υπ' όψιν στο πλαίσιο της κωδικοποίησης, ζήτημα το οποίο τελεί υπό την αίρεση της οριστικής επίλυσής του από την ΚΕΚ.

Εν όψει των ανωτέρω, το ζήτημα της πρότασης της συμπερίληψης των παραπάνω διατάξεων του άρθρου 9 της Κ.Υ.Α. στις κωδικοποιητέες διατάξεις και επομένως στο Σχέδιο Κώδικα, τελεί υπό την αίρεση της σύμφωνης γνώμης και της οριστικής επομένως επίλυσής του από την Κ.Ε.Κ., η οποία θα πρέπει να αποφανθεί τόσο ως προς την κατ' αρχήν συμπερίληψή τους στο σχέδιο κώδικα όσο και ως προς τη μέθοδο σύμφωνα με την οποία οι διατάξεις αυτές θα «ληφθούν υπ' όψιν».

B.3.7. Επισημάνσεις κατά θεματική ενότητα που αφορούν σε ουσιαστικές παρεμβάσεις διατάξεων, αντικείμενο νομοθετικής πρωτοβουλίας και εκτός των ορίων του παρόντος έργου Κωδικοποίησης.

1. Γενική επισήμανση

Η προτεινόμενη σε διατάξεις πολλών θεματικών εννοιϊκών προσαρμογή στις νέες νομισματικές συνθήκες, με αναπροσαρμογή όπου απαιτείται του προβλεπόμενου ποσού μετά τη μετατροπή του σε ευρώ, ώστε να ανταποκρίνεται στις σημερινές συνθήκες επισημαίνεται μεν στα οικεία τμήματα των προτάσεων, πλην όμως ως παρέμβαση στο ουσιαστικό περιεχόμενο των διατάξεων εκφεύγει των ορίων του έργου της Κωδικοποίησης και ως εκ τούτου παρατίθεται στο παρόν τμήμα.

2. Επισημάνσεις κατά θεματική ενότητα

B.3.7.1. Γενικές διατάξεις

I. Α.Α. Σκοπός

Τίθεται ζήτημα τροποποίησης δια της νομοθετικής οδού με σκοπό τον εμπλουτισμό του άρθρου 1 του ν. 998/1979, όπως ισχύει σήμερα μετά την τροποποίησή του από το άρθρο 32 παρ. 1 του ν. 4280/2014, ώστε αυτό να ανταποκρίνεται με περισσότερη πληρότητα αλλά και με σύγχρονους όρους στις επιστημονικές, οικολογικές / περιβαλλοντικές, κοινωνικές και οικονομικές παραμέτρους που καθορίζουν την αειφορική / βιώσιμη και συνετή διαχείρισή των δασικών οικοσυστημάτων.

Η κρισιμότερη ίσως παράμετρος στην κατεύθυνση αυτή είναι ειδικώς η ένταξη της παραμέτρου «κλιματική αλλαγή» και η αντιμετώπισή της στο πλαίσιο του σκοπού της δασικής νομοθεσίας, δεδομένου ότι τα δασικά οικοσυστήματα από τη μια είναι ιδιαίτερα ευαίσθητα στο φαινόμενο αυτό με μεγάλης διάρκειας απαιτούμενο χρόνο «προσαρμογής» και από την άλλη συμβάλουν ποικιλοτρόπως στην εξισορρόπηση και ρύθμιση του κλίματος.

Ιδιαίτερη σημασία αναμφίβολα κατέχει η ανάγκη ενσωμάτωσης της παραμέτρου «κλιματική αλλαγή» στα σχέδια διαχείρισης των δασών και δασικών εκτάσεων, ώστε να ενισχυθεί μεταξύ των άλλων η αντιδιαβρωτική και αντιπλημμυρική προστασία τους, αν ληφθεί υπόψη ο σπουδαίος ρόλος των σχεδίων αυτών στην προστασία και διαχείριση των δασικών οικοσυστημάτων

Επίσης, ως απαραίτητα στοιχεία της προτεινόμενης αειφορικής / βιώσιμης και συνετής διαχείρισης των δασών και δασικών εκτάσεων, που είναι εν τέλει ο θεμελιώδης και στρατηγικός στόχος μιας σύγχρονης δασικής πολιτικής προτείνεται να περιληφθεί η πληροφόρηση και συμμετοχή του ενδιαφερόμενου πολίτη πριν από τη λήψη κρίσιμων αποφάσεων για την προστασία και τη διαχείριση των δασών / δασικών εκτάσεων και των εξομοιούμενων από την άποψη της προστασίας προς αυτές.

Προτείνεται συγκεκριμένα η νομοθετική - αναγνώριση της αρχής της συμμετοχής και πληροφόρησης του πολίτη πριν από τη λήψη ειδικών αποφάσεων, που αφορούν στη διαχείριση των δασών – δασικών εκτάσεων, και ως τέτοιες (ειδικές και κρίσιμες) θα πρέπει να θεωρούνται ενδεικτικά οι αποφάσεις που εγκρίνουν τα σχέδια διαχείρισης των δασών, με άλλα λόγια τα δασοπονικά σχέδια και εκθέσεις που προβλέπουν τα άρθρα 63 και 64 του ν.δ. 86/1969. Για τα εν λόγω σχέδια θα πρέπει, διά της κανονιστικής οδού, να προβλεφθεί μετά την εκπόνησή τους και πριν από την έγκρισή τους, περίοδος δημοσιοποίησης 15 ημερών, μετά από την ηλεκτρονική ανάρτησή τους, εντός της οποίας πολίτες και φορείς θα δύναται να καταθέσουν τις απόψεις και προτάσεις τους. Ειδικότερα η δημοσιοποίηση αυτή μπορεί να απευθύνεται από τη μια σε πολίτες και φορείς εκπροσώπησής τους που συνδέονται χωρικά με το δημοσιοποιούμενο σχέδιο διαχείρισης και από την άλλη σε επιστημονικούς φορείς και μη κυβερνητικές οργανώσεις που δεν έχουν μεν απαραίτητως χωρική σχέση, διαθέτουν όμως αποδεδειγμένη γνώση και εμπειρία στον τομέα αυτό.

Εφόσον ληφθεί νομοθετική πρωτοβουλία για τα ανωτέρω (τροποποίηση και εμπλουτισμός του αρ. 1 με συμπερίληψη των προαναφερθέντων παραμέτρων) τότε χρήζει αντικατάστασης και ο τίτλος του άρθρου από «σκοπός του παρόντος νόμου» σε «σκοπός της δασικής νομοθεσίας».

I.B. Έκταση εφαρμογής

Γενικά

Το άρθρο 3, αν και έχει τον τίτλο «έκταση εφαρμογής» περιλαμβάνει ορισμούς σημαντικών εννοιών του δασικού δικαίου. Ταυτόχρονα όμως περιλαμβάνει, αναφέρεται και περιγράφει έννοιες τις οποίες δεν ορίζει. Κατ' αυτόν τον τρόπο υποκαθιστά ελλιπέστατα μια διάταξη κρίσιμων εννοιών – ορισμών, δημιουργώντας ερμηνευτικά προβλήματα στον ερευνητή και εφαρμοστή του δικαίου. Εν όψει των ανωτέρω εξετάζεται η τροποποίηση του τίτλου του αρ. 3 ν. 998/1979 σε «Έκταση εφαρμογής – Κρίσιμες Έννοιες και Ορισμοί».

Επίσης εξετάζεται η συμπερίληψη στο άρθρο 3 υπό την νέα του μορφή και εννοιών που αναφέρονται σε άλλα άρθρα πλην όμως για λόγους συστηματικούς πρέπει να ενταχθούν στο άρθρο αυτό. Σε πολλές όμως περιπτώσεις ακόμη και οι ορισμοί που βρίσκονται σε άλλα άρθρα χρειάζονται είτε συμπλήρωση, είτε αναδιατύπωση, είτε και εκσυγχρονισμό ώστε να συνάδουν με όμοιους ορισμούς ή και την ευρύτερη ορολογία της περιβαλλοντικής ή της πολεοδομικής νομοθεσίας.

Ενδεικτικά αναφέρονται οι ορισμοί των εννοιών: (α) «πάρκο» και «άλσος», που αναφέρεται στο αρ. 49 ν. 998/1979, χρήζει όμως συμπλήρωσης ο εν λόγω ορισμός κατά την προσέγγιση που υιοθετεί η νομολογία (βλ. ΣτΕ 4384/2009, ΣτΕΟΛ 677/2010), (β) «περιαστικό πράσινο», αναφέρεται στο αρ. 49 ν. 998/1979, όπως όμως έχει ήδη επισημανθεί στο κεφάλαιο των επιτρεπτών επεμβάσεων χρήζει εναρμόνισης με τον αντίστοιχο ορισμό της πολεοδομικής νομοθεσίας (γ) «αισθητικό δάσος», προβλέπεται στη νομοθεσία πλην όμως χρήζει εκσυγχρονισμού σε συσχέτιση με την περιβαλλοντική νομοθεσία.

Ομοίως χρήζουν επανεξέτασης και οι ορισμοί «εθνικός δρυμός», «προστατευτικό δάσος» και «μνημείο της φύσης». Έλεγχος πληρότητας απαιτείται και για τις έννοιες «ιδιωτικό δάσος», «προστατευτικό δάσος», «εθνικός δρυμός»,

«αισθητικό δάσος», «μνημείο της φύσης», «βοσκότοπος», «δασική οδός», και «αναδάσωση» όπως ορίζονται στις οικείες διατάξεις.

Στο εν λόγω άρθρο των ορισμών προτείνεται να προστεθεί και η περίπτωση του ορισμού «επιβλαβείς οργανισμοί», έννοια που ορίζεται στο άρθρο 1 παρ. 1 ε του π.δ. 365/2002 (ΦΕΚ Α' 307).

Τέλος, συναντώνται και έννοιες που είναι αόριστες και ασαφείς όπως «βραχώδεις εκτάσεις», «πετρώδεις εκτάσεις», «ορεινά εδάφη», «ημιορεινά εδάφη», «ανώμαλα εδάφη» (άρ. 3 παρ. 5α & 5β), όπως έχει σημειωθεί και στην αξιολόγηση. Θα απαιτηθεί δε νομοθετική πρωτοβουλία προκειμένου να διατυπωθεί ο νομικός ορισμός τους.

Σημειώνεται όμως ότι πρόσφατα εκδόθηκε το υπ' αριθμ. 32/2016 Προεδρικό Διάταγμα με τίτλο «Ορισμός συνεκτιμώμενων και επιστημονικών κριτηρίων για την υπαγωγή των εκτάσεων στις περιπτώσεις 1, 2 και 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979» (Α 46/31-3-2016), στο οποίο διατυπώνονται οι έννοιες των χορτολιβαδικών και βραχωδών εκτάσεων. Ενόψει αυτού του γεγονότος προτείνεται στο πλαίσιο της σύνταξης του Σχεδίου Κώδικα να περιληφθούν οι ορισμοί του ανωτέρω Προεδρικού Διατάγματος.

Χορτολιβαδικές εκτάσεις

Ειδικότερα για τις χορτολιβαδικές εκτάσεις σημειώνεται ότι οι χορτολιβαδικές εκτάσεις επί ανωμάτων εδαφών ή λόφων μέχρι την τροποποίηση του ν. 998/1979 από το ν. 4280/2014, εξαιρούνταν της δασικής νομοθεσίας (παλαιό άρθρο 6 παρ. β).

Μετά το ν. 4280/2014 οι δημόσιες χορτολιβαδικές εκτάσεις που βρίσκονται επί ημιορεινών, ορεινών και ανωμάτων εδαφών εμπίπτουν στη δασική νομοθεσία. Πλην όμως εμφανίζεται αρρυθμιστή η περίπτωση των εποικιστικών χορτολιβαδικών εκτάσεων επί ημιορεινών, ορεινών και ανωμάτων εδαφών οι οποίες, καίτοι δημόσιες, εξακολουθούν να εξαιρούνται της δασικής νομοθεσίας.

Επίσης, ζήτημα ανακύπτει με τις πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις και τα πεδινά ανώμαλα εδάφη τα οποία ούτε εμπίπτουν στη δασική νομοθεσία ούτε εξαιρούνται απ' αυτή.

Τίθεται ζήτημα να συμπεριληφθούν ή να αποκλειστούν από τις κατηγορίες χορτολιβαδικών εκτάσεων του εδ. α της παρ. 5 του άρθρου 3 ν. 998/79 και οι πεδινές χορτολιβαδικές εκτάσεις. Αυτό βεβαίως αποτελεί αντικείμενο νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Γενικότερα στο πλαίσιο του αρ. 3 παρ. 5^α και 5β εξετάζεται η νομοθετική τροποποίηση και αναδιατύπωση της παρ. 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 ώστε οι εκτάσεις των περ. α και β της παρ. αυτής να έχουν την ίδια νομική αντιμετώπιση, ανεξαρτήτως του ιδιοκτησιακού χαρακτήρα της.

I.E. Αξία δάσους και δασικής έκτασης

Προτείνεται, ο επακριβής καθορισμός της Υπηρεσίας (Διεύθυνση Δασών Περιφερειακής Ενότητας) η οποία θα προβαίνει στον προσδιορισμό της αξίας της δασικής γης (δάση ή δασικές εκτάσεις), ώστε να αποφευχθεί η σύγχυση με τον τρόπο προσδιορισμού της αξίας που πραγματοποιούν σήμερα οι οικείες ΔΟΥ.

B.3.7.3.1. Χαρακτηρισμοί-Δασικοί Χάρτες-Δασολόγιο

III.A. Χαρακτηρισμοί

Ο νομοθέτης, με γνώμονα την αποτελεσματικότητα στη δράση της Διοίκησης, προέβη στην κατάργηση των Δευτεροβάθμιων Επιτροπών Δασικών Αμφισβητήσεων, στην πρόβλεψη για απόφαση της υφιστάμενης σήμερα Επιτροπής Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων εντός προθεσμίας έξι μηνών από την υποβολή των αντιρρήσεων κατά της πράξης χαρακτηρισμού και την αναγνώριση τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης των αντιρρήσεων μετά την πάροδο διμήνου από την παρέλευση του εξαμήνου.

Στο πλαίσιο αυτό και με γνώμονα πάντοτε την επιτάχυνση της όλης διαδικασίας, και τη μείωση του γραφειοκρατικού βάρους από τη μια, χωρίς ωστόσο να επέρχεται στην πράξη βλάβη των δικονομικών δικαιωμάτων του πολίτη από την άλλη, χρήζει επανεξέτασης η πρόβλεψη της παρ. 3 του άρθρου 34 του ν. 4280/2014 για δημοσίευση της πράξης χαρακτηρισμού σε μία τοπική και μία εφημερίδα των Αθηνών και της Θεσσαλονίκης, αν ληφθεί υπόψη η ήδη

προβλεπόμενη κοινοποίηση στον επισπεύδοντα πολίτη και η ανάρτηση τόσο στον οικείο Δήμο όσο και σε ειδικό προς τούτο διαδικτυακό τόπο.

Σημειώνεται ότι το θέμα που είχε προκύψει από τη μη εκδίκαση εντός εξαμήνου από την ψήφιση του ν. 4280/2014 από τις Δευτεροβάθμιες Επιτροπές των ενστάσεων που είχαν ασκηθεί κατά των αποφάσεων των Πρωτοβάθμιων Επιτροπών - όπως προέβλεπε η μεταβατική διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 52 του νόμου αυτού - πρέπει πλέον να θεωρείται επιλυθέν με την ψήφιση της παρ. 5 του ν. 4351/2015, η οποία παραπέμπει ρητώς την εκδίκαση πλέον των υποθέσεων αυτών στις Τεχνικές Επιτροπές Εξέτασης Αντιρρήσεων.

III.B. Δασικοί χάρτες

Εισαγωγικά

Οι διατάξεις του ν. 3889/2010 που αφορούν στους δασικούς χάρτες τροποποιήθηκαν ή / και αντικαταστάθηκαν σε μεγάλο βαθμό από τις διατάξεις του ν. 4164/2013 και επανακαθορίστηκαν οι αρμοδιότητες επί θεμάτων υλοποίησης του θεσμικού πλαισίου, σε όλα τα στάδια κατάρτισης, των δασικών χαρτών στη Γενική Δ/νση Ανάπτυξης & Προστασίας Δασών & Αγροπεριβάλλοντος, ενώ και με το ν. 4280/2014 επήλθαν σημαντικές τροποποιήσεις. Τα άρθρα 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20 και 23 αντικαταστάθηκαν στο σύνολό τους, ενώ τα υπόλοιπα άρθρα του σχετικού κεφαλαίου περί δασικών χαρτών ν. 3889/2010 τροποποιήθηκαν.

Ζητήματα εφαρμογής

Τα βασικά ζητήματα που θέτει η εφαρμογή του νόμου αυτού και εν γένει της νομοθεσίας περί δασικών χαρτών φαίνεται να είναι τα πιο κάτω:

Αναρτήσεις πριν τον ν. 4164/2013

Όπως προαναφέρθηκε ο ν. 3889/2010 τροποποιήθηκε στο μεγαλύτερό του μέρος το έτος 2013, σημαντικό ωστόσο ζήτημα εγείρεται σε σχέση με τις διαδικασίες ανάρτησης των δασικών χαρτών περιοχών που έγιναν πριν από την αλλαγή της νομοθεσίας και η ολοκλήρωση των οποίων βρίσκεται σε εξέλιξη, δεδομένου ότι για τις περιοχές αυτές δεν έχει προβλεφθεί η δυνατότητα εφαρμογής της κανονιστικής υ.α. 165387/410/2012 «Διαδικασία, στοιχεία και

δικαιολογητικά τεκμηρίωσης αιτίας μεταβολής δασικής μορφής εκτάσεων εντός οικισμών στερούμενων νόμιμης έγκρισης [άρθρο 24 παρ. 2 Ν. 3889/2010]» (Β' 470), η οποία έθεσε και τους αναγκαίους όρους εφαρμογής.

Το κενό αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί, δεδομένου ότι δεν ισχύει ακριβώς το σύνολο των ίδιων ακριβώς ρυθμίσεων – όπως θα έπρεπε - για τις περιοχές για τις οποίες πραγματοποιείται ανάρτηση των χαρτών μετά την τροποποίηση του ν. 3889/2010 και εκείνων των αναρτήσεων για τις οποίες πραγματοποιήθηκε πριν την τροποποίηση του ν. 3889/2010, των οποίων όμως δεν έχει ολοκληρωθεί το σύνολο των διαδικασιών (εξέταση αντιρρήσεων, κύρωση του συνόλου των αναρτημένων δασικών χαρτών κ.λπ.).

Προτείνεται στο πλαίσιο νέας νομοθετικής πρωτοβουλίας να ληφθεί πρόνοια στο άρθρο 24 του ν. 3889/10, όπως τροποποιημένο ισχύει και για τους «μη εισέτι κυρωθέντες δασικούς χάρτες οι οποίοι αναρτήθηκαν προ της έναρξης ισχύος του ν. 4164/2013» .

Έννοια δασικού χάρτη

Πολλοί δασικοί χάρτες καίτοι έχουν θεωρηθεί δεν έχουν εισέτι αναρτηθεί υπονομεύοντας την αποτελεσματικότητα και επιτυχία της εφαρμογής του ν. 3889/2010. Θα πρέπει, κατά συνέπεια, να τεθεί οπωσδήποτε συγκεκριμένο χρονικό όριο που είναι ανεκτό να μεσολαβεί μεταξύ της θεώρησης και της ανάρτησής τους.

Προτείνεται στο άρθρο 13 παρ. 4 εδάφιο 3 ν. 3889/2010, όπως τροποποιημένο ισχύει, κατά το στάδιο της νομοθέτησης να συμπληρωθεί προθεσμία κατά την οποία πρέπει να έχει γίνει η ανάρτηση μετά τη θεώρηση του δασικού χάρτη καθώς εντοπίζεται το φαινόμενο θεωρημένοι χάρτες να μην αναρτώνται

Επίσης, προτείνεται ο εννοιολογικός προσδιορισμός με μεγαλύτερη σαφήνεια της έννοιας του δασικού χάρτη, επιπροσθέτως δε σε σχέση με τους δασικούς χάρτες θα πρέπει η δημοσιοποίηση της θεώρησής τους να συνιστά ταυτόχρονα και την ανάρτησή.

Τέλος, θα ήταν χρήσιμη η ψήφιση ρύθμισης, η οποία θα δίνει τη δυνατότητα να λαμβάνεται υπόψη κατά την εξέταση των αντιρρήσεων που έχουν ασκηθεί κατά ήδη αναρτημένων δασικών χαρτών της κανονιστικής υ.α. 165387/410/2012

«Διαδικασία, στοιχεία και δικαιολογητικά τεκμηρίωσης αιτίας μεταβολής δασικής μορφής εκτάσεων εντός οικισμών στερούμενων νόμιμης έγκρισης [άρθρο 24 παρ. 2 Ν. 3889/2010]» (Β' 470). Και τούτο για να ισχύουν για λόγους ισότητας οι ίδιες ακριβώς ρυθμίσεις τόσο για τις περιοχές για τις οποίες πραγματοποιείται ανάρτηση των χαρτών μετά την τροποποίηση του ν. 3889/2010 όσο και για τις περιοχές για τις οποίες πραγματοποιήθηκε μεν η ανάρτηση και μερική κύρωση πριν από την τροποποίηση του ν. 3889/2010, δεν έχει όμως ολοκληρωθεί το σύνολο των διαδικασιών (εξέταση αντιρρήσεων, κύρωση του συνόλου των αναρτημένων δασικών χαρτών κ.λπ.).

III.Γ. Δασολόγιο

Προτείνεται να ορισθούν δια της κανονιστικής οδού με σαφήνεια οι τεχνικές προδιαγραφές σύνταξης του δασολογίου, ώστε να καταστεί πιο σαφής και λειτουργική η σχέση του με τη συναφή έννοια του δασικού χάρτη, ήτοι εν τέλει για να διευκολυνθεί το «πέρασμα» από τον δασικό χάρτη στο δασολόγιο.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι δια της κανονιστικής οδού θα πρέπει να ορισθούν με σαφήνεια οι τεχνικές προδιαγραφές σύνταξης του δασολογίου, υπό το φως των όσων προηγουμένως αναφέρθηκαν για τους δασικούς χάρτες, προτείνεται στο πλαίσιο της νομοθετικής πρωτοβουλίας η όσο το δυνατόν πιο σαφής, απλή και λειτουργική επαναοριοθέτηση της έννοιας του δασολογίου και των προσδιοριστικών αυτής στοιχείων προς αποφυγή συγχύσεων σε σχέση με τη συναφή έννοια του δασικού χάρτη.

Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι διαδικασίες που απολήγουν στην έγκριση των δασικών χαρτών και του δασολογίου περιέχουν κρίσιμες πληροφορίες για τα δασικά οικοσυστήματα, κρίνεται ως ιδιαίτερα απαραίτητο και ωφέλιμο, για πρακτικούς λόγους, τόσο για τις υπηρεσίες όσο και για τους τρίτους (πολίτες, μη κυβερνητικές οργανώσεις κ.λπ.) να θεσπιστεί / προβλεφθεί ένα ολοκληρωμένο και ανοιχτό στον διαρκή εμπλουτισμό πληροφοριακό σύστημα (δηλαδή μιας Τράπεζας Πληροφοριών), που θα περιέχει από τη μια τις συλλεγείσες πληροφορίες (χωρικές και περιγραφικές) για τους δασικούς χάρτες και το δασολόγιο και από την άλλη οποιαδήποτε άλλη αφορώσα το εκάστοτε οικοσύστημα δασική πληροφορία (λ.χ. ύπαρξη διαχειριστικών μελετών, αναδασώσεων κ.λπ.).

B.3.7.3.2. Επιτρεπτές επεμβάσεις-παραχωρήσεις

Κάλυψη κενών

Προτείνεται η συμπλήρωση του αρ. 57 ν. 998/1979, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το αρ. 36 ν. 4280/2014 περί λοιπών επεμβάσεων, με τη ρητή συμπερίληψη και των αστεροσκοπειών μεταξύ των επιτρεπτών επεμβάσεων. Σημειώνεται ότι η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου αποτελεί αντικείμενο νομοθετικής πρωτοβουλίας.

5. Λοιπές περιπτώσεις

Σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ. 8 του ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 36 του ν. 4280/2014, κάθε επιτρεπτή κατά τα ανωτέρω επέμβαση προϋποθέτει υποχρεωτική αναδάσωση ή δάσωση έκτασης ιδίου εμβαδού με εκείνη, στην οποία εγκρίθηκε η επέμβαση. Η έκταση αυτή πρέπει να βρίσκεται στην ίδια περιοχή ή σε όμορη αυτής, ελλείψει δε έκτασης εντός της ίδιας διοικητικής ενότητας ή όμορης αυτής, σε άλλη που θα υποδειχθεί από τη δασική υπηρεσία. Με τη διάταξη αυτή, εισάγεται για πρώτη φορά η έννοια του «δασικού ισοζυγίου» κατά το πρότυπο του «πολεοδομικού ισοζυγίου» που ήδη χρησιμοποιείται στην πολεοδομική νομοθεσία ιδίως για την αναπλήρωση κοινοχρήστων χώρων κατά την τροποποίηση σχεδίων πόλεως. Στην περίπτωση του πολεοδομικού ισοζυγίου, η αναπλήρωση αυτή, προκειμένου να λειτουργήσει αποτελεσματικά, συντελείται κατά κανόνα σε τοπική κλίμακα και κατά προτίμηση εντός της ίδιας πολεοδομικής ενότητας. Στην περίπτωση του δασικού ισοζυγίου, ζήτημα ανακύπτει πώς ορίζεται η περιοχή εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η αντιστάθμιση. Η διάταξη της παρ. 8 του άρθρου 45 φαίνεται να προσεγγίζει την έννοια της περιοχής στην οποία οφείλει να πραγματοποιηθεί το ισοζύγιο με μεγάλη ευρύτητα, αναφερόμενη είτε σε διοικητική ενότητα ή και περιοχές όμορες αυτής, είτε και σε άλλες περιοχές, μη όμορες, που θα υποδειχθούν από τη δασική υπηρεσία. Δεν περιέχει ωστόσο κριτήρια που θα μπορούσαν να κατευθύνουν ασφαλέστερα την κρίση των αρμοδίων δασικών αρχών ως προς την επιλογή της κατάλληλης περιοχής, διευκολύνοντας και την τυποποίηση της όλης διαδικασίας.

Εν όψει των ανωτέρω προτείνεται η επανεξέταση της διάταξης με σκοπό την πληρέστερη οριοθέτηση του ρυθμιστικού της πεδίου και την άρση πιθανόν

ασαφειών. Στο βαθμό που η διάταξη χρήζει συμπληρώσεων ή τροποποιήσεων που αφορούν σε ζητήματα ουσίας θα απαιτηθεί η λήψη νομοθετικής πρωτοβουλίας γι' αυτό διότι εκφεύγει των ορίων του παρόντος έργου της κωδικοποίησης.

B.3.7.3.3. Δασοπροστασία

B.3.7.3.3.1. Γενικές διατάξεις δασοπροστασίας

III.Δ. Δασοπροστασία – Γενικές Διατάξεις Δασοπροστασίας

Στη θεματική ενότητα «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ», στην υποενότητα «Γ. Δασοπροστασία», κρίθηκε σκόπιμη η προσθήκη νέας ενότητας, «Γ.Α. Γενικές διατάξεις δασοπροστασίας», στην οποία συμπεριλήφθησαν διατάξεις τόσο του ν. 998/1979 όσο και του ν. 1845/1989, που αναφέρονται σε γενικότερα θέματα δασοπροστασίας, όπως για παράδειγμα το άρθρο 18 του ν. 998/1979 που αναφέρεται στην υποχρέωση επιτήρησης των δημοσίων δασών από τις δασικές αρχές για την προστασία της αγρίας πανίδας και την πρόληψη δασικών αδικημάτων κ.λπ.

Τα άρθρα 36 (αντικείμενο δασοπροστασίας), 37 (φορέας δασοπροστασίας) και 38 (υπεύθυνοι για τη δασική προστασία) του ν. 1845/1989 αποτελούν τον κορμό των διατάξεων που αφορούν στη δασοπροστασία. Ειδικά το άρθρο 36 είναι η διάταξη εκείνη που καθορίζει από ουσιαστική σκοπιά με αναλυτικό τρόπο το περιεχόμενό της. Πρόκειται αναμφίβολα για διάταξη γενικού περιεχομένου, λόγος για τον οποίο τόσο αυτή όσο και οι δύο υπόλοιπες (άρθρα 37 και 38) εντάσσονται στις γενικές διατάξεις δασοπροστασίας.

Η διάταξη του άρθρου 36 εντάσσει στο αναλυτικό περιεχόμενο της δασοπροστασίας όλα τα θέματα εκείνα που η επιστήμη της δασολογίας, αλλά και η επιστήμη της διαχείρισης του περιβάλλοντος θεωρούσαν, και αντιλαμβάνονταν ως θέματα που σχετίζονται με αυτήν (δηλαδή την δασοπροστασία) μέχρι τα τέλη της δεκαετίας 1990 – 2000, αν ληφθεί υπόψη ότι η τελευταία - και μοναδική εξάλλου - σημειακή τροποποίηση του άρθρου 36 έγινε το έτος 1998. Αυτό έχει ως συνέπεια πιο σύγχρονα ζητήματα, προβλήματα και προσεγγίσεις, που κυρίως η παγκόσμια περιβαλλοντική κρίση ανάδειξε ως τέτοια, να μην έχουν ακόμη καταγραφεί και ενταχθεί ως θέματα που συναρτώνται και

συσχετίζονται με τη δασοπροστασία, αλλά ακόμα και η ίδια η δασοπροστασία να αντιμετωπίζεται πλέον ως συνιστώσα της διαχείρισης και όχι ως διακριτή ενότητα μέτρων. Ως τέτοια αναμφίβολα μπορούν να θεωρηθούν τα προβλήματα της κλιματικής αλλαγής, που επηρεάζει και τα δασικά οικοσυστήματα και της προστασίας της βιοποικιλότητας σε όλες της τις εκφάνσεις (α. γενετική βιοποικιλότητα, βιοποικιλότητα ειδών, γ. βιοποικιλότητα οικοσυστημάτων και δ. βιοποικιλότητα τοπίων).

Προτείνεται η διεύρυνση του αντικειμένου της Δασοπροστασίας (άρθρο 35 ν. 1845/1989) με τη συμπερίληψη ρητής πρόνοιας για την αντιμετώπιση της **κλιματικής αλλαγής** και της προστασίας της βιοποικιλότητας **σε όλες της τις εκφάνσεις της** (α. γενετική βιοποικιλότητα, βιοποικιλότητα ειδών, γ. βιοποικιλότητα οικοσυστημάτων και δ. βιοποικιλότητα τοπίων).

Επειδή η κρισιμότερη ίσως παράμετρος στην κατεύθυνση της διεύρυνσης του αντικειμένου της Δασοπροστασίας είναι ειδικώς η ένταξη της παραμέτρου «κλιματική αλλαγή»ως οριζόντιας έννοιας που διαποτίζει τις επιμέρους συνιστώσες και παραμέτρους της Δασοπροστασίας, υπ' αυτή την έννοια η διεύρυνση των διατάξεων περί δασοπροστασίας πρέπει να συνάδει με τη σχετική διεύρυνση του άρθρου 1 ν. 998/1979 (σκοπός).

Όσον αφορά δε στη βιοποικιλότητα, της οποίας η παράμετρος επιβάλλεται επίσης να ενταχθεί στη Δασοπροστασία,, υπάρχει σύγχυση στη δασική νομοθεσία αναφορικά με τα επίπεδά της: Ειδικότερα, στα άρθρα 2 του ν. 3208/2003 (προστασία του τοπίου και της βιοποικιλότητας) και 19 του ν. 998/1979 (προστασία χλωρίδας και πανίδας) δημιουργείται πρόβλημα διότι υπάρχει διαφοροποίηση στη χρήση της ορολογίας. Ενδεικτικό αυτού του προβλήματος είναι ότι αν και τα δύο άρθρα αναφέρονται στη βιοποικιλότητα, αναφέρουν: «[...] λαμβάνονται ειδικά μέτρα που εξασφαλίζουν κατά το δυνατόν την προστασία του τοπίου και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας» (άρθρο 2 του ν. 3208/2003) και «[...] λαμβάνεται μέριμνα για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας σε όλα της τα επίπεδα (γενετική, ειδών, οικοσυστημάτων και τοπίου)» (άρθρο 19 του ν. 998/1979). Η ανάγκη επεξήγησης των τεσσάρων επιπέδων της βιοποικιλότητας στο άρθρο 19 του ν. 998/1979 (όπως τροποποιήθηκε από την παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 3208/2003) αναδεικνύει με γλαφυρό τρόπο το ζήτημα της έλλειψης ορισμών.

B.3.7.3.3. Δασοπροστασία

B.3.7.3.3.2. Αναδασωτέες εκτάσεις -Πυρκαγιές

III.ΓΒ.Β. Πυρκαγιές

[1] Άρθρο 23 Ν. 998/1979 (Α' 289).

Απαγορεύσεις

Προτείνεται η **αναδιατύπωση της παρ. 3**, με αναφορά στα άρθρα του ποινικού κώδικα, βάσει των οποίων τιμωρούνται οι παραβάτες και συγκεκριμένα των άρθρων 365 ΠΚ σε συνδυασμό με τις διατάξεις 187 και 187Α ΠΚ, κατά τις οποίες ο εμπρησμός σε δάσος του άρθρου 365ΠΚ θεωρείται, υπό προϋποθέσεις, ως τρομοκρατική ενέργεια και η συγκρότηση ομάδας για την διάπραξη του, ως εγκληματική οργάνωση. Επειδή μάλιστα πρόσφατα το σχετικό νομοθετικό πλαίσιο αυστηροποιήθηκε ακόμη περισσότερο, με την θέσπιση του άρθρου 58 παρ. 3 του ν. 4249/2014, με την οποία προστέθηκε παρ. 3 στο άρθρο 265 για τον εμπρησμό δασών, προκειμένου να τιμωρούνται αυτοτελώς και οι προπαρασκευαστικές πράξεις εμπρησμού σε δάση. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, πρόκειται για προπαρασκευαστικές πράξεις ιδιαίτερης επικινδυνότητας, αφού, ο αυξημένος κίνδυνος πρόκλησης πυρκαγιών (εμπρησμών) κατά τα τελευταία έτη έχει ως αποτέλεσμα εκτεταμένης έκτασης καταστροφές σε δάση, σημαντική διατάραξη των οικοσυστημάτων, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής και θέση σε κίνδυνο της υγείας και της ζωής πολιτών. Ως εκ τούτου θα πρέπει να συμπεριληφθεί και το άρθρο 265 παρ. 3 ΠΚ.

B.3.7.3.3.1. Δασικό περιβάλλον

Βιοποικιλότητα

III.Η. Προστατευόμενες περιοχές

Όσον αφορά στις προστατευόμενες περιοχές, σημειώνεται ότι για τις περιοχές που διέπονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας (εθνικοί δρυμοί κ.λπ.), στις περιπτώσεις που δεν έχουν εκδοθεί τα προεδρικά διατάγματα των άρθρων 31 παρ. 10 ν. 1650/1986 και 19 παρ. η' ν. 1650/1986 εξακολουθούν να ισχύουν

οι διατάξεις του άρθρου 80 του ν.δ. 86/1969 και 18 του ν. 996/1971 και όχι οι σύγχρονες διατάξεις διαχείρισης του ν. 1650/1986 και του ν. 3937/2011.

Προτείνεται να τεθεί συγκεκριμένη προθεσμία έκδοσης των π.δ. του άρθρου 31 παρ. 9 του ν. 1650/1986. Αυτή η προθεσμία είναι θέμα πρωτοβουλίας στο στάδιο της νομοθέτησης.

B.3.7.4. Διαχείριση δασών

B.3.7.4.1. Γενικές διατάξεις διαχείρισης

Στο άρθρο 17 του Ν. 998/1979 προτείνεται η επανεξέταση των χορηγουμένων οικονομικών κινήτρων βάσει του Ν.Δ. 131/1974, και η τυχόν αναπροσαρμογή τους. Επίσης θα πρέπει να εξεταστεί εκ νέου το καθεστώς δανειοδότησης, μετά την απορρόφηση από την Τράπεζα Πειραιώς του υγιούς τμήματος της Αγροτικής Τράπεζας και να προταθεί νέος τρόπος δανειοδότησης εφόσον δεν υπάρχει κατάργηση των δανειοδοτήσεων.

B.3.7.4.2. Δασικοί πόροι

Ισχύουν οι παρατηρήσεις που έγιναν στο B.3.6.4.2

I.B.A.ΚΑΡΠΩΣΗ ΔΑΣΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, που αφορούν σε θέματα γλώσσας, διοικητικών δομών, άρση ασαφειών κλπ, θα εξεταστεί επισταμένως λόγω της παραπομπής των διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης. Κατά την επεξεργασία του παρόντος κεφαλαίου για τη διατύπωση προτάσεων βελτίωσης των διατάξεων που το αποτελούν, διαπιστώνονται τα ακόλουθα:

Καταρχήν θα πρέπει να επισημανθεί ότι αρκετές από τις διαδικασίες που περιγράφονται στις διατάξεις του κεφαλαίου είναι αναχρονιστικές και χρήζουν επικαιροποίησης. Πρόκειται κυρίως για τις διατάξεις που ρυθμίζουν την διεξαγωγή των δημοπρασιών, για τις οποίες ενδεχομένως θα μπορούσαν να

εφαρμοστούν και διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, έτσι ώστε να προσαρμοστούν στα σημερινά δεδομένα. Το ίδιο όμως ισχύει και για τις διατάξεις που αφορούν στην ανάθεση εργολαβιών, οι οποίες χρήζουν εναρμόνισης με τις διατάξεις που διέπουν την ανάθεση έργων από το Δημόσιο. Επικαιροποίησης χρήζουν όμως και οι διατάξεις για τις μισθώσεις. Σε κάθε περίπτωση εφόσον θέλουμε να κάνουμε λόγο για σαφείς και κατανοητές διαδικασίες μίσθωσης, διεξαγωγής δημοπρασίας, ανάθεσης εργολαβιών κλπ, θα πρέπει να έχουμε ένα σαφές νομοθετικό καθεστώς, με το οποίο θα ρυθμίζονται οι ως άνω διαδικασίες και όχι πληθώρα διατάξεων, που τις ρυθμίζουν αποσπασματικά.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

1. Στο άρθρο 123 Ν.Δ. 86/1969, ορίζεται ότι « 2. Η καταβαλλομένη υπό των αναδεικνυομένων μισθωτών χρηματική ή τραπεζική εγγύηση ορίζεται εις είκοσι πέντε τοις εκατόν επί του ετησίου μισθώματος, η δε κτηματική εις τεσσαράκοντα εκατόν αυτού. Προς εξασφάλισιν του μισθώματος και των λοιπών νομίμων απαιτήσεων αυτού, το Δημόσιον έχει δικαίωμα εγγραφής υποθήκης επί κτημάτων του μισθωτού ή του εγγυητού αυτού». Επειδή όμως η χρηματική ή τραπεζική εγγύηση καταβάλλεται στην αρχή της μίσθωσης, υπάρχει κενό ως προς τον καθορισμό του ποσοστού της, αφού το ετήσιο μίσθωμα θα προκύψει στο τέλος του μισθωτικού έτους. Προτείνεται λοιπόν η συμπλήρωση της διάταξης, ώστε να πληρωθεί το διαπιστωθέν κενό.
2. Στο άρθρο 91 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, προτείνεται η προσθήκη συγκεκριμένων ποινικών διατάξεων με βάση τις οποίες θα τιμωρούνται οι παραβάτες.
3. Στο άρθρο 118 του Π.Δ. της 19/30 Νοεμ. 1928, γίνεται λόγος για κοινοποίηση προ της δύσης του ηλίου. Προτείνεται η συμπλήρωση συγκεκριμένης ώρας, για την άρση οιασδήποτε ασάφειας.
4. Προτείνεται απλοποίηση στην καταγραφή των διαδικασιών που περιγράφονται στις διατάξεις του παρόντος, έτσι ώστε να γίνουν προσιτές από τον εκάστοτε εφαρμοστή τους (διαδικασία δημοπρασίας, εργολαβίας, μισθώσεων κλπ).

B.3.7.4.3. Δασικά έργα

IV.Γ Δασικά έργα

Εισαγωγή - παρατηρήσεις

Η βασική παρατήρηση στο συγκεκριμένο κεφάλαιο είναι η μη πρόβλεψη του νομοθέτη περί υπαγωγής ή μη των δασοτεχνικών έργων του Ν.Δ. 86/1969 Δασικού Κώδικα (Α' 7), στις διατάξεις της περιβαλλοντικής αδειοδότησης, παρά το γεγονός ότι για τα ειδικά δασοτεχνικά έργα του Ν. 998/1979, υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη (άρθρο 1 παρ. 11 του Ν. 3208/2003).

ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

[1] Άρθρο 201 Ν.Δ. 86/1969 Δασικός κώδικας (Α' 7)

Δαπάναι δήμων, κοινοτήτων κλπ. δι' αναδασώσεις.

1. Στο άρθρο 201 του Δασικού Κώδικα προβλέπεται πλαφόν 5% των δασικών εισοδημάτων, που πρέπει να διατίθενται, από τους δήμους, τις μονές, τα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή άλλα νομικά πρόσωπα, για δαπάνες αναδασώσεως ή απαλλοτριώσεως εδαφών, που ανήκουν στην περιφέρειά τους.

Η ως άνω διάταξη μπορεί στην πράξη - όπως μας έχετε υποδείξει- να μην εφαρμόζεται, όμως, δεν έχει ούτε ρητώς, ούτε σιωπηρώς καταργηθεί. Ως εκ τούτου ακόμη και αν δεν τυγχάνει εφαρμογής λόγω του ότι είναι σε αχρησία το άρθρο 201 του Δασικού Κώδικα, μήπως θα ήταν προτιμότερο να αναπροσαρμοστεί το πλαφόν 5% των δασικών εισοδημάτων, που πρέπει να διατίθενται, από τους δήμους, τις μονές, τα φιλανθρωπικά ιδρύματα ή άλλα νομικά πρόσωπα, για δαπάνες αναδασώσεως ή απαλλοτριώσεως εδαφών, που ανήκουν στην περιφέρειά τους. Σε διαφορετική περίπτωση πρέπει να ληφθεί η νομοθετική πρωτοβουλία για την κατάργησή της εν λόγω διάταξης. Το ζήτημα τελεί υπό την αίρεση της οριστικής επίλυσής του από την ΚΕΚ.

2. Στο άρθρο 51 του Ν.Δ. 86/1969 προτείνεται:

α) Η αλλαγή του τίτλου του άρθρου, διότι μετά την αντικατάσταση του περιεχομένου του άρθρου από το άρθρο 45 του ν. 4280/2014, ο τίτλος

«Απαλλοτριώσις δι' εγκατάστασιν φυτωρίων», δεν ανταποκρίνεται στο νέο περιεχόμενο του άρθρου.

β) η πρόβλεψη χρηματικού προστίμου απευθείας από την διάταξη χωρίς παραπομπή στον Ποινικό Κώδικα, διότι το ύψος του προστίμου του άρθρου 458, (59 ευρώ τουλάχιστον) δεν λειτουργεί αποτρεπτικά από την εκτέλεση της παράνομης πράξης.

γ) Τέλος τόσο το άρθρο 51 όσο και το άρθρο 119Α του ν.δ. 86/1969 είναι πολύ πρόσφατες τροποποιήσεις/προσθήκες καθώς το πρώτο αντικαταστάθηκε εν όλω, ενώ το δεύτερο προστέθηκε από το άρθρο 45 του ν.4280/2014 Και τα δύο άρθρα προστέθηκαν στην υποενότητα Δασώσεις-Αναδασώσεις- Δασικά Φυτώρια - Δασικό Πολλαπλασιαστικό υλικό, υποδιάκριση Δασικά Φυτώρια - Δασικό Πολλαπλασιαστικό Υλικό, στο κεφάλαιο Δασικά Έργα, της Ενότητας Διαχείριση Δασών.

3. Κρίνεται επιτακτική η ανάγκη εκσυγχρονισμού των τεχνικών προδιαγραφών των ειδικών δασοτεχνικών έργων, τόσο ως προς τις γενικές διατάξεις όσο και ως προς τις επιμέρους ενότητες (δασικές οδοί, δασικά κτίρια κλπ).

4. Μετά τη θέση σε ισχύ του Ν. 3889/2010 ο λογαριασμός «Ειδικός Φορέας Δασών (Φορέας 120)» του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, μεταφέρεται στο Πράσινο Ταμείο για την εξυπηρέτηση των σκοπών του Πράσινου Ταμείου, όπως αυτοί εξειδικεύονται στο άρθρο 8 του ν. 3208/2003. Σε εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3889/2010 εξεδόθη η ΥΑ 44329/2011 (ΑΔΑ: 45ΒΧΒ -Μ36) με θέμα «Μεταφορά της κινητής και ακίνητης περιουσίας του Φορέα Δασών του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, στο Πράσινο Ταμείο». Η καταγραφή των δασικών κτιρίων, έχει γίνει εκ του παρελθόντος και επικαιροποιείται σε τακτά χρονικά διαστήματα (συνήθως ανά 3ετία). Μετά και την έκδοση της υπ' αριθ. πρωτ. 131756/3349/2015 εγκυκλίου του Προϊσταμένου της Δ/νσης Δασικών Έργων και Υποδομών του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας με θέμα την «Επικαιροποίηση της απογραφής δημοσίων ακινήτων που διαχειρίζονται από τις δασικές υπηρεσίες, κρίνεται

επιτακτική ανάγκη να μεταγραφούν τα δασικά κτήρια στο υποθηκοφυλάκειο, ως δημόσια ακίνητα, τη διαχείριση των οποίων έχει η Γενική Δ/νση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος του ΥΠΕΝ (πλην αυτών που με άλλες διατάξεις έχει ορισθεί διαφορετικά), τα έσοδα των οποίων κατατίθενται υπέρ του Ειδικού Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου και διατίθενται για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παρ. 2 αρθ. 8 ν. 3208/2003 κατά τα διαλαμβανόμενα στην παρ. 5 αρθ. 8 ν. 3208/2003.

B.3.7.4.4. Δασικοί Συνεταιρισμοί

Σημείωση: Κρίνεται επιτακτική η ανάγκη θέσπισης ολοκληρωμένου νομοθετικού πλαισίου, προσαρμοσμένο στα σημερινά δεδομένα, διότι παρά το γεγονός εκσυγχρονισμού των αγροτικών συνεταιρισμών, οι δασικοί συνεταιρισμοί, εξακολουθούν να διέπονται από ένα παρωχημένο νομοθετικό καθεστώς.

B.3.7.4.5. Βοσκή-Κτηνοτροφία

IV.Θ. ΒΟΣΚΗ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Στο παρόν κεφάλαιο πέραν των γενικών προτάσεων, που αφορούν σε θέματα γλώσσας, διοικητικών δομών, άρση ασαφειών κλπ, θα εξεταστεί επισταμένως λόγω της παραπομπής των διατάξεων σε παλαιότερα νομοθετήματα η συνέχιση της ισχύος τους, έτσι ώστε να γίνει σωστή και πλήρη απόδοση της κάθε διάταξης κατά το στάδιο της Κωδικοποίησης.

Οι βασικές παρατηρήσεις του κεφαλαίου τούτου έχουν ήδη καταγραφεί κατά το στάδιο της αξιολόγησης και αφορούν κυρίως: α) στα διαχειριστικά σχέδια των βοσκοτόπων και των βοσκήσιμων γαιών που εισήχθησαν προσφάτως στη νομοθεσία με τα άρθρα 60 του Ν. 4264/2014 και 25 παρ. 2 και 3 του Ν. 4315/2014. και β) στη σύγχυση που έχει επικρατήσει μεταξύ της διαχείρισης των βοσκήσιμων εκτάσεων και του καθεστώτος επιδοτήσεων της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, παρά το γεγονός ότι η βοσκή αποτελεί μία από τις πολλές ασκούμενες δραστηριότητες, η οποία πραγματοποιείται συνδυαστικά και αλληλεπίδραστα με τις λοιπές.

Περαιτέρω μετά τη θέση σε ισχύ του Ν. 4351/2015 «Βοσκήσιμες γαίες Ελλάδας και άλλες διατάξεις», θα πρέπει να κωδικοποιηθούν και οι διατάξεις του ως άνω νόμου που σχετίζονται με τη βοσκή σε δασικές εκτάσεις και να συμπληρωθεί το κεφάλαιο της ΒΟΣΚΗΣ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ, με τις διατάξεις αυτές.

V.IB. ΘΗΡΑ

1. Προτείνεται οι διατάξεις που αναφέρονται σε ποσά για την απόκτηση άδειας θήρας στο άρθρο 262 παρ. 3 του ν.δ. 86/1969 να αναμορφωθούν κατάλληλα εξαλείφοντας τις αναφορές σε ποσά καθώς οι τιμές ορίζονται ετήσια με την ΚΥΑ «Καθορισμός τελών έκδοσης αδειών κυνηγιού η δε νέα τροποποιημένη διάταξη να περιλαμβάνει ρητή παραπομπή αναφορικά με τα ποσά, στα ποσά που περιλαμβάνει η εκάστοτε ΚΥΑ.

2. Με το ν.δ. 86/1969 εντάχθηκε στο Δασικό Κώδικα το κεφάλαιο περί θήρας το οποίο προηγουμένως διεπόταν από αυτόνομη νομοθεσία [α.ν. 1926/1939 «περί θήρας» (Φ.Ε.Κ. 354/1939) όπως τροποποιήθηκε από το ν.δ. 2582/1953 «περί τροποποίησης ενίων τάξεων α.ν. 1926/1939 περί θήρας» (Φ.Ε.Κ. 252/1953) και α.ν. 525/1968 (17) «περί προστασίας του θηραματικού πλούτου και τρόπου ενασκήσεως της θήρας (Φ.Ε.Κ. 197/1968)»][1].

Με τις διατάξεις του κεφ. 6 του ΝΔ.86/1969 ενσωματώθηκαν στο Δασικό Κώδικα οι προϊσχύουσες περί θήρας διατάξεις και ρυθμίστηκε η άσκηση της θήρας καθώς και σχετικά παρεμπύπτοντα ζητήματα που σχετίζονται με το αντικείμενο αυτό. Η θηρευτική δραστηριότητα αποτελεί μέρος της θηραματικής οικονομίας που αναπτύσσεται σε μια περιοχή. Με βάση το υπόβαθρο στο οποίο ασκείται, που είναι όχι μόνο τα δασικά οικοσυστήματα αλλά και αγροτικές περιοχές καθώς και περιοχές με ειδικό καθεστώς προστασίας αλλά και τα θηρεύσιμα είδη, η βιολογία και οι πληθυσμοί των οποίων αξιολογούνται κάθε χρόνο των οποίων η διαχείριση και προστασία τους αποτελεί δασικό αντικείμενο, χαρακτηρίζουν τη δραστηριότητα της θήρας κύριο αντικείμενο των Δασικών Υπηρεσιών. Παρά ταύτα ελάχιστες τροποποιήσεις επήλθαν στο κεφάλαιο της θήρας με τυπικό νόμο μετά το 1975, έτος κατά το οποίο ολοκληρώθηκε η δεύτερη μεγάλη τροποποίηση του

κεφαλαίου περί θήρας και του ν.δ. 86/1969 γενικότερα (με το ν.δ. 996/1971 και ν. 177/1975).

Βέβαια για την πληρέστερη ρύθμιση του τομέα της θήρας επειδή αυτή, αποτελεί, όπως υποστηρίζεται από την ΕΠΠΕ, αμιγώς Δασικό αντικείμενο που εφαρμόζεται στα πλαίσια του Κοινοτικού δικαίου του περιβάλλοντος, ειδικότερα δε σε εφαρμογή των Οδηγιών, τόσο για τα θηρεύσιμα είδη, τα αναγκαία μέτρα διαχείρισης και προστασίας, τα μέσα άσκησης και τη χρονική περίοδο θήρας, όσο και για την τήρηση των διατάξεων περί της προστασίας όλων των ειδών της άγριας πτηνοπανίδας (θηρεύσιμα και μη) και των βιοτόπων/ενδιαιτημάτων αυτών, επιστημονικά και μεθοδολογικά ορθότερο είναι η νομοθεσία περί θήρας να είναι οργανωμένη σε διακριτό Κεφάλαιο του Δασικού Κώδικα «Κεφάλαιο περί θήρας», που θα περιλαμβάνει όλες τις διατάξεις θήρας τόσο αυτές περί θηλαστικών (που τώρα είναι στο δασικό κώδικα) όσο και εκείνες περί πτηνών (που διέπονται από τις διατάξεις της ΚΥΑ 414985/1985 «Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας» (757 Β) (σε συμμόρφωση της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ), όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 294283/1997 (68 Β/98) «Μέτρα διαχείρισης της άγριας πτηνοπανίδας, σε συμμόρφωση με τις Οδηγίες 94/24/ΕΚ του Συμβουλίου και 91/244/ΕΟΚ 97/49/ΕΚ της Επιτροπής», που τώρα περιλαμβάνονται και στις κ.υ.α. 37338/10 και 8353/2012, οι οποίες συνιστούν εναρμόνιση με Οδηγίες της Ε.Ε.).

Στο κεφάλαιο περί θήρας του Δασικού Κώδικα, καθώς θεματικά σημαντικός όγκος της θήρας αφορά σε δραστηριότητα εντός δασών και δασικών εκτάσεων αλλά και λόγω της αρμοδιότητας των δασικών υπηρεσιών για τα θέματα θήρας, υποδεικνύεται από την ΕΠΠΕ να συμπεριληφθούν οι ανωτέρω ΚΥΑ. Η έκταση του κεφαλαίου αυτού θα επαναξιολογηθεί ώστε να εξασφαλίζεται πλέον σύγχρονη θεώρηση της οικονομικής και διαχειριστικής σημασίας της θηραματικής οικονομίας και η επέκταση της σύνδεσης της δραστηριότητας με τις γενικότερες διατάξεις της ειδικής περιβαλλοντικής νομοθεσίας, που σχετίζονται με τα Δασικά οικοσυστήματα, τους οικοτόπους και τα είδη που αποτελούν αντικείμενο της θήρας ή ειδικής προστασίας τους.

Ειδικά όσον αφορά την ΚΥΑ Η.Π. 37338/1807/Ε.103 των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των

οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, "Περί διατηρήσεως των άγριων πτηνών", του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 2ας Απριλίου 1979, όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ» (Β' 1495/6.9.2010), όπως αυτή τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την κυα Η.Π. 8353/276/Ε103/17.2.2012 των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Β' 415/23.2.2012), σημειώνονται τα εξής :

Με την κυα αυτή αποσκοπείται η συμμόρφωση προς την οδηγία 79/409/ΕΟΚ «Περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών» (Ειδική έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕL 15 σελ. 202), όπως κωδικοποιήθηκε με την οδηγία 2009/147/ΕΚ, ώστε, με τον καθορισμό των αναγκαίων μέτρων και τη θέσπιση κανόνων εκμετάλλευσης να καθίσταται αποτελεσματική η προστασία, η διατήρηση και ο έλεγχος όλων των ειδών της άγριας ορνιθοπανίδας. Οι διατάξεις της οδηγίας εφαρμόζονται σε όλα τα είδη της ορνιθοπανίδας που διαβιούν, σε άγρια ή φυσική κατάσταση, εντός της ελληνικής επικράτειας καθώς και στα αυγά, στις φωλιές και στους οικοτόπους/ενδιαιτήματά τους. Η πιο πάνω κυα εναρμόνισης αποτελεί ένα από τα βασικά κανονιστικά κείμενα του ελληνικού δικαίου περιβάλλοντος και ειδικότερα του δικαίου προστασίας της φύσης.

Δεδομένου ότι με τις διατάξεις των άρθρων 5Δ « Ειδικές ρυθμίσεις για τη θήρα», 5ΣΤ « Ειδικές ρυθμίσεις σχετικές με την δασοπονία», 5Ζ «Μέτρα κατά της χρήσης δηλητηριασμένων δολωμάτων», 5Η «Σχέδια φύλαξης και ενημέρωση για τις ΖΕΠ» της ΚΥΑ αυτής, ορίζονται αρμόδιες οι Δασικές υπηρεσίες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων όσον αφορά τη διαχείριση των Ζωνών Ειδικών Προστασίας, καθώς για την νεοποπτεία/φύλαξη και την τήρηση των «περί της θήρας διατάξεων» για τα θηρεύσιμα είδη της ορνιθοπανίδας, καθώς και για την προστασία /διαχείρισης όλων των ειδών της άγριας ορνιθοπανίδας, εντός των ΖΕΠ, οι διατάξεις των ανωτέρω ΚΥΑ κρίνονται, κατά τη γνώμη της ΕΠΠΕ ως απολύτως απαραίτητες για την ολοκλήρωση της κωδικοποίησης του Κεφαλαίου αυτού.

Τα ως άνω ζητήματα της συμπερίληψης στις κωδικοποιητέες διατάξεις (ι) των διατάξεων που αφορούν στη θήρα των πτηνών και (ιι) στις αρμοδιότητες των δασικών υπηρεσιών που εμπεριέχονται στις κυα 37338/10 και 8353/2012

αποτελούν σημαντικά ζητήματα νομοτεχνικής φύσεως για τα οποία έχουν διατυπωθεί από τον ανάδοχο προβληματισμοί και επιφυλάξεις για την υποχρεωτική κωδικοποίησή τους, τελούν δε λόγω της σοβαρότητας και ιδιαιτερότητάς τους υπό την αίρεση της οριστικής τους επίλυσης από την Κεντρική Επιτροπή Κωδικοποιήσεων.

B.3.7.5. Δασική Ιδιοκτησία

V. ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Η συνολική και συστηματική συγκέντρωση και ανάλυση των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας στο πλαίσιο της Συλλογής ανέδειξε παρεμπιπτόντως σημαντικά ζητήματα ως προς το ουσιαστικό περιεχόμενο πολλών νομοθετικών ρυθμίσεων. Κατά συνέπεια, επισημαίνονται τα ζητήματα αυτά, προς γνώση της Διοίκησης, χωρίς ασφαλώς οι εν λόγω επισημάνσεις να επηρεάζουν το έργο της κωδικοποίησης των σε ισχύ διατάξεων, εφ' όσον προϋποθέτουν την εισαγωγή νέων ουσιαστικών ρυθμίσεων από τη νομοθετική εξουσία.

1. Άρθρα 9-10 του ν. 3208/2003

Στο πλαίσιο της απόλυτης διάκρισης μεταξύ δημοσίων και ιδιωτικών δασικών οικοσυστημάτων, παραλείπεται η επί μέρους διάκριση εκείνων που ανήκουν κατά κυριότητα σε λοιπά πέραν του Δημοσίου Ν.Π.Δ.Δ., κυρίως στους Ο.Τ.Α., εφ' όσον αυτά προφανώς εκπληρούν διαφορετικές λειτουργίες από εκείνα που ανήκουν σε ιδιώτες, ανάλογες των δημοσίων δασικών οικοσυστημάτων. Ως εκ τούτου, διαπιστώνεται νομοθετικό κενό το οποίο θα ήταν χρήσιμο να συμπληρωθεί και αποσαφηνιστεί από τον νομοθέτη στο πλαίσιο της διάκρισης των δασικών οικοσυστημάτων, ώστε να καταστεί σαφές το νομικό καθεστώς στο οποίο υπάγονται.

2. Άρθρο 3 παρ. 5 του ν. 998/1979

Από τη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 3 παρ. 5α και 5β, διαπιστώνεται ασάφεια ως προς τον ακριβή εννοιολογικό προσδιορισμό των εκτάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης (φυσικά μη δασικά οικοσυστήματα, εκτάσεις με δασική βλάστηση κάτω του ορίου της δασικής

έκτασης, ορεινά, ημιορεινά και ανώμαλα εδάφη). Εν όψει του γεγονότος ότι η παραπάνω πρόσφατη διάταξη δεν έχει τύχει νομολογιακής εφαρμογής ούτε εξειδικεύεται εννοιολογικώς σε άλλα σημεία της νομοθεσίας, η άρση της διαπιστωθείσας ασάφειας ανάγεται στην αρμοδιότητα της νομοθετικής εξουσίας.

3. Άρθρο 34 του Δασικού κώδικα - άρθρο 66 του ν. 998/1979

Εν όψει της πρόσφατης αντικατάστασης της διάταξης του άρθρου 66 απαιτείται η εισαγωγή-προσθήκη μεταβατικής διάταξης μέσω της νομοθετικής οδού ως προς τη ρύθμιση των ήδη παραχωρηθεισών υπό το προγενέστερο καθεστώς εκτάσεων, ώστε να προσδιοριστούν τα δικαιώματα και υποχρεώσεις των παραχωρησιούχων, η εποπτική εξουσία του Δημοσίου και οι προϋποθέσεις έκπτωσης από την παραχώρηση.

4. Άρθρο 67 του ν. 998/1979

1. Καθίσταται απαραίτητη η νομοθετική διόρθωση της εσφαλμένης γραμματικά διατύπωσης της διάταξης της παρ. 3, ειδικότερα στο σημείο «ή έχει χαρακτηριστεί μη τελεσιδική», ώστε να αντιμετωπιστεί η διαπιστωθείσα ασάφεια περί της αληθούς βούλησης του νομοθέτη ως προς την προϋπόθεση της τελεσιδικίας ή της μη τελεσιδικίας της πράξης χαρακτηρισμού για την εφαρμογή της διάταξης.

2. Θα ήταν χρήσιμη η νομοθετική συμπλήρωση της διάταξης της παρ. 3 κατά τρόπο ώστε να προβλέπεται ρητώς η έκδοση διαπιστωτικής πράξης περί μη υπαγωγής στη δασική νομοθεσία για τις εκτάσεις, που, αν και έχουν χαρακτηριστεί από τον δασάρχη, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης.

5. Άρθρο 35 του ν. 998/1979

Είναι απαραίτητη η νομοθετική αναμόρφωση και τροποποίηση της διάταξης της παρ. 2 ώστε να αντιμετωπιστεί η διαπιστωθείσα αντίφαση μεταξύ της παρ. 1 και της παρ. 2, με την πρόβλεψη του υπολογισμού της τριακονταετίας από τον χρόνο κατά τον οποίο γίνεται η αίτηση για την έκδοση του πιστοποιητικού

ακαΐας και προς τα πίσω, χωρίς αναφορά στο έτος 1975, κατά τρόπο ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή της διάταξης της παρ. 1.

6. Άρθρο 72 του ν. 998/1979

Η διάταξη αυτή προβλέπει αρμοδιότητα του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δασών στο πλαίσιο της διαδικασίας άσκησης του δικαιώματος προτίμησης του Δημοσίου. Ωστόσο, με το άρθρο 33 παρ. 2 του ν. 4280/2010 τα Νομαρχιακά Συμβούλια Δασών καταργήθηκαν, χωρίς να μεταβιβάζονται σε άλλο συλλογικό δασικό όργανο. Ως εκ τούτου καθίσταται αναγκαία η νομοθετική τροποποίηση της διάταξης ώστε να αντιμετωπιστεί η διαπιστωθείσα ασάφεια περί του αν κατά τη διαδικασία του άρθρου 72 απλώς παραλείπεται η παρέμβαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου Δασών ή αν οι αρμοδιότητες ανατίθενται σε άλλο όργανο.

7. Άρθρο 8 του ν. 998/1979

Κρίνεται ως χρήσιμη η νομοθετική αναμόρφωση και τροποποίηση της διατάξεως του παραπάνω άρθρου, με τη ρητή και ενιαία πρόβλεψη από τον νομοθέτη όλων των συλλογικών οργάνων που διατηρούνται, αλλά και του τρόπου συγκρότησης και των αρμοδιοτήτων τους.

B.3.7.6. Παραβάσεις-Κυρώσεις-Ποινές

VI. ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ-ΚΥΡΩΣΕΙΣ-ΠΟΙΝΕΣ

Η συνολική και συστηματική συγκέντρωση και ανάλυση των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας στο πλαίσιο της Συλλογής ανέδειξε παρεμπιπτόντως σημαντικά ζητήματα ως προς το ουσιαστικό περιεχόμενο πολλών νομοθετικών ρυθμίσεων. Κατά συνέπεια, επισημαίνονται τα ζητήματα αυτά, προς γνώση της Διοίκησης, χωρίς ασφαλώς οι εν λόγω επισημάνσεις να επηρεάζουν το έργο της κωδικοποίησης των σε ισχύ διατάξεων, εφ' όσον προϋποθέτουν την εισαγωγή νέων ουσιαστικών ρυθμίσεων από τη νομοθετική εξουσία.

A. Γενικές προτάσεις

Κρίνονται χρήσιμα τα εξής:

1. Όπως προκύπτει και από την Έκθεση αξιολόγησης, θα ήταν πρόσφορη η νομοθετική αναπροσαρμογή των προβλεπόμενων χρηματικών ποσών ώστε να ανταποκρίνονται στις σημερινές συνθήκες, με αποτέλεσμα η κοινωνική απαξία των διαφόρων δασικών αδικημάτων να κλιμακώνεται ανάλογα με τη βαρύτητα της εκάστοτε συμπεριφοράς και να συμβαδίζει με την ποινική της τιμωρία, σύμφωνα με τα δεδομένα που ισχύουν στα σύγχρονα δασικά και περιβαλλοντικά νομοθετήματα. Κατά τούτο χρήζουν επικαιροποίησης οι εξής διατάξεις: άρθρα 35 και 68 του ν. 998/79, άρθρα 287 και 288 του ν.δ. 86/69 και άρθρο 5 του ν. 1734/87.

2. Σε συνέχεια των σχετικών διαπιστώσεων της Έκθεσης αξιολόγησης, (σελ. 67, «B»), θα ήταν χρήσιμη η ρητή νομοθετική ρύθμιση των περιπτώσεων συρροής μεταξύ αδικημάτων της δασικής νομοθεσίας ή μεταξύ αυτών και αδικημάτων της περιβαλλοντικής ή της κοινής ποινικής νομοθεσίας, ώστε αφ' ενός να καθίσταται σαφές πότε και σε ποιο βαθμό οι εκάστοτε διατάξεις προστατεύουν διαφορετικά έννομα αγαθά και αφ' ετέρου να προσδιορίζεται η συνολική βαρύτητα της ποινικής τιμωρίας εν όψει της βαρύτητας της συμπεριφοράς έναντι του συνόλου των προστατευόμενων εννόμων αγαθών.

B. Ειδικές προτάσεις

1. Άρθρο 71 του ν. 998/1979

α. Η χρήση των αόριστων όρων «οποιοδήποτε κατασκευάσματος» και «κατασκευής» χωρίς να ορίζονται τα ποιοτικά χαρακτηριστικά τους (μέγεθος, χρήση, κατασκευή μόνιμη ή ευχερώς αφαιρούμενη, πλήττουσα ή μη τα χαρακτηριστικά του εδάφους) καθιστά δυσχερή την πρακτική εφαρμογή της διάταξης. Ως εκ τούτου, εν όψει και του γεγονότος ότι η παραπάνω πρόσφατη διάταξη δεν έχει τύχει νομολογιακής εφαρμογής και ερμηνείας, φαίνεται απαραίτητη η αποσαφήνιση από τη νομοθετική εξουσία της έννοιας των απαγορευμένων κατασκευών, ώστε να αντιμετωπιστεί η διαπιστωθείσα ασάφεια ως προς την αληθή βούληση του νομοθέτη.

β. Ομοίως, το άρθρο 71 παρ. 1 δεν περιέχει ρητώς επί μέρους διάκριση των συμπεριφορών που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ανάλογα με το είδος του κτίσματος ή της κατασκευής (έργο μεγάλης ή μικρής κλίμακας, μόνιμο ή προσωρινό και ευχερώς καταργούμενο), της ζημίας που προκαλείται επί του εδάφους (επιφανειακή κατασκευή ή βλάβη του εδάφους) και της φύσης της έκτασης (χορτολιβαδικές – βραχώδεις εκτάσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο της συνταγματικής προστασίας των δασικών οικοσυστημάτων ή δασικά και αναδασωτέα οικοσυστήματα), με αποτέλεσμα να δημιουργείται ασάφεια ως προς την υπαγωγή τους ή μη σε κλιμακούμενης βαρύτητας ποινικές κυρώσεις, ώστε να αποφεύγεται η δυσανάλογη τιμωρία πράξεων ελαττωμένης απαξίας. Ως εκ τούτου, εν όψει και του γεγονότος ότι η παραπάνω πρόσφατη διάταξη δεν έχει τύχει νομολογιακής εφαρμογής και ερμηνείας, θα ήταν χρήσιμη η αποσαφήνιση από τη νομοθετική εξουσία της τυχόν διαβάθμισης μεταξύ των διαφορετικής βαρύτητας συμπεριφορών που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διάταξης, ώστε να αντιμετωπιστεί η διαπιστωθείσα ασάφεια ως προς την αληθή βούληση του νομοθέτη.

2. Άρθρο 276 του Δασικού κώδικα

Η διάταξη αυτή, η οποία διαλαμβάνει περί των παραβιάσεων των δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, παραπέμπει στις ποινές που προβλέπονται στο άρθρο 268 παρ. 3 του Δασικού κώδικα. Μετά την αντικατάστασή του άρθρου 268 από το άρθρο 1 του ν. 4138/2013, οι ποινές για τις παραβάσεις των δασικών αστυνομικών διατάξεων του παλαιού άρθρου 268 παρ. 3 περιλαμβάνονται πλέον στο νέο άρθρο 268 παρ. 4, ενώ το νέο άρθρο 268 παρ. 3 προβλέπει ποινή κάθειρξης για τις περιπτώσεις σημαντικής δασικής φθοράς – βλάβης. Ερωτάται εάν ο νομοθέτης σκοπίμως αυστηροποίησε τις κυρώσεις της παραβίασης των αστυνομικών δασικών διατάξεων περί βοσκής ή αν πρόκειται περί αβλεψίας ως προς την προσαρμογή του άρθρου 276 παρ. 1 στην αντικατάσταση του άρθρου 268. Εν όψει και του γεγονότος ότι η παραπάνω πρόσφατη διάταξη δεν έχει τύχει νομολογιακής εφαρμογής και ερμηνείας, είναι επιβεβλημένη η αποσαφήνιση από τη νομοθετική εξουσία των εφαρμοστέων ποινών, ώστε να αντιμετωπιστεί η διαπιστωθείσα ασάφεια ως προς την αληθή βούληση του νομοθέτη και συγκεκριμένα είτε η διόρθωση της παραπομπής προς την ορθή διάταξη του άρθρου 268 παρ. 4, στην περίπτωση

που ο νομοθέτης επεδίωξε τη διατήρηση των ήδη υπάρχουσών ποινών, είτε η ρητή αναφορά στις κακουργηματικές ποινές του νέου άρθρου 268 παρ. 3, στην περίπτωση που ο νομοθέτης επεδίωξε την αυστηροποίηση των εφαρμοστέων ποινών.

3. Άρθρα 277 και 278 του Δασικού κώδικα

Θα ήταν κατά γενικότερο τρόπο χρήσιμη η νομοθετική αποσαφήνιση της σχέσης των διατάξεων του ν. 4056/2012 με τις παραπάνω διατάξεις του Δασικού κώδικα.

Με εκτίμηση

Για τη Σύμπραξη

**«NERCO Ν. ΧΛΥΚΑΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ Α.Ε.Μ.» -
«ΟΜΙΚΡΟΝ Α.Ε.- «ΕΥΛΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ Α.Ε.»»**

*Ο Κοινός Εκπρόσωπος & Συντονιστής της
Σύμβασης*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΛΥΚΑΣ

MSc Δασολόγος-Περιβαλλοντολόγος